

23 Δεκεμβρίου

Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων (γ' αἰῶν)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὼν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριζον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσπερ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὥσπερ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσπερ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὥσπερ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἔμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἔμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' ⁸⁷

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἑὐδῇ ἠγγίσει.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὥσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὅσει τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια· ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μή διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιληλησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἑλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρῃσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἀνθρωπος ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ·
 εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὁτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (6')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἔλῃσον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέκσιν)

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Υπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Υπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ'

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀπολυτίκια

Προεόρτιον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

ἦχος δ'

Ετοιμάζου Βηθλεέμ, ἡνοικται πᾶσιν ἡ Ἑδέμ. Εὐτρεπίζου Ἑφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδέιχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα· Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τῶν Ἁγίων

Τὴν ὠραιότητα

ἤχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν ἄνθη τὰ τίμια, τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ, μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας. Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες, ἀριθμῶ οἱ μακάριοι, δύναμιν μυρίοπλον τῶν δαιμόνων κατήσχυαν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προσόρτιον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

ἤχος δ'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ετοιμάζου Βηθλεέμ, ἡνοικται πᾶσιν ἡ Ἑδέμ. Εὐτρεπίζου Ἑφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδέιχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα· Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Κάθισμα μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Τὸν συνάναρχον Λόγον

ἤχος πλ.α'

Βηθλεέμ· ἐτοιμάζου τὰ πρὸς ὑπάντησιν, τῆς παρθένου Μαρίας καὶ θεομήτορος· ἰδοὺ γὰρ ἔρχεται πρὸς σέ, ἔμβρυον φέρουσα, τὸν συνάναρχον Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι αἰεὶ, Χριστὸν ὃν ἐν τῷ σπηλαίῳ, γεννήσει καὶ μετὰ τόκον, αἰεὶ Παρθένος ὀφθήσεται.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ✠

Κάθισμα μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ ἤχος πλ.β΄
Εκ τῆς Περσίδος βασιλεῖς, χρυσὸν σμύρναν καὶ λίβανον, τῷ κυθηέντι βασιλεῖ, καὶ Θεῷ προσῆξαν πάλαι· ἡμεῖς δὲ νῦν προεορτάζοντες αὐτοῦ τὴν γέννησιν, εὐσεβοφρόνως ἐκ ψυχῆς, πίστιν ἐλπίδα ἀγάπην, προσφέρωμεν αὐτῷ, τὴν Παρθένον ὑμνοῦντες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ✠

Ν΄ Ψαλμὸς

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὁστέα τε ταπεινωμένα.
Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.
Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες

Κανὼν Προεόρτιος α', ψδὴ α'

ἦχος β'

«Ἄτριπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραήλ· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται».

Ἦχος Πά

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.288/302*

τρι πτον α α συν η θη α βρο χως θα λατ

τι ι αν α νυ σας τρι βον ο εκ λε κτος ε βο α Ισ

ρα ηλ τω Κυ ρι ω α σωμεν ο ο τι δε δο ξασται

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄναρχος ὢν τῇ φύσει, ἀρχὴν ὁ πρὸ αἰώνων λαμβάνει Λόγος, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος σαρκί, τούτου τὰ γενέθλια προεορτάσωμεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βλέψωμεν διανοίας, τοῖς ὁμμασι πρὸς πόλιν τῆς Ἰουδαίας, πορευομένην τέξαι τὴν Ἀγνήν, ἥς τὸν τόκον πόρρωθεν ἀστήρ ἐμήνυσε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γνόντες σε βασιλέα, ἐν γῇ ἀποτικτόμενον ἐκ Παρθένου, οἱ βασιλεῖς Περσῶν Λόγε Θεοῦ, μετὰ δώρων σπεύδουσι τοῦ προσκυνῆσαί σε.

Κανὼν Προεόρτιος θ', ὑδὴ α'

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

ἤχος πλ.β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης μέγας ἡμῖν, ἀνατέλλει ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ φωτισμός, οἱ ἐν σκότει ἄσσωμεν αὐτῷ, ἀγαζόμενοι φαιδρῶς, ταῖς τούτου λάμψεσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ τῶν ἔθνων προσδοκία, ὁ βασιλεύς, τῆς εἰρήνης ἔρχεται, τὸν πολέμιον ἐλεῖν ὑπαντῆσαι σπεύσωμεν αὐτῷ, τικτομένῳ Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προφητικαὶ περαιοῦνται θεῖαι φωναί, τὴν φρικτὴν ἀνάδειξιν, προσημαίνουσαι Χριστοῦ· ἡ ἀμνὰς ἐγγίξει γὰρ τεκεῖν, τὸν ἀμνὸν καὶ λυτρωτὴν, καὶ πάντων Κύριον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν Ἀγνὴν τοῦ Δεσπότη περιστεράν, τὴν σεμνὴν καὶ ἄμωμον, καὶ καλὴν ἐν γυναιξίν, ὡς τῶν ὅλων τέξασαν Θεόν, μακαρίζομεν πιστῶς, θεομακάριστε.

Κανὼν τῶν ἀγίων, ὑδὴ α'

Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ

ἤχος γ'

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ συνάψαντι τοὺς ἁγίους μάρτυρας, τῇ ἀμωμῇτῃ πίστει, καὶ τούτους ὀπλίσαντι, ἐν μιᾷ τῇ ἐλπίδι, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, καὶ τῷ συνδέσμῳ πάντας αὐτούς, τῆς ἀγάπης ἐνώσαντι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ ἡλίου, ὡς ἐξ ἑώας λάμψαντες, τὸν τοῦ ἀστέρος δρόμον, πιστῶς προηγῆσαντο, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, ἐορτὴν προεισόδιον, τὴν μνήμην τῆς αὐτῶν τελευτῆς, φαιδρῶς προσενέγκαντες.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ἐκ Περσίδος μάγοι, ἐν Βηθλεέμ τεχθέντι, δῶρα Χριστῷ προσήγαγον, νῦν δὲ οἱ Ἀθλοφόροι, ὡς σμύρναν τὰ αἵματα, ὡς χρυσὸν δὲ τὴν πίστιν, ὡς λίβανον τὰ πνεύματα, θυσίαν προεόρτιον, τῷ τεχθέντι προσήνεγκαν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ Θεοδούλῳ πίστει, καὶ Ζωτικοῦ ἀγάπῃ, συνεκράθη Πόμπιος, καὶ Σατορνῖνος ἅμα, καὶ συνεστεφάνωται Εὐπορος, Ἀγαθόπους, Γελάσιος, Εὐάρεστος καὶ Εὐνικιανός, σὺν αὐτοῖς καὶ Βασιλείδης ὁ σύναθλος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἡ ὑπὲρ νοῦν οὐσία, καὶ ἀμέριστος τρισὶν ὑποστάσεσι, διαιρετῶς ὑμνεῖται, μιᾷ δὲ θεότητι, ἀπλῶς ἀδιαιρέτως· Τριάς γάρ ἡ αὐτὴ καὶ μονάς, ἀπλή καὶ ἀδιαίρετος, ἐστὶ καὶ ὀνομάζεται.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἑδέμ ἀνοίγει, ὃ ἐκ Παρθένου Κύριος, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως. Φάτνη ἐτοιμάζεται, καὶ σπηλαίον τῷ κτίσῃ, μάγοι εὐτρεπίζουσι τὰ δῶρα, τῷ δεσπότῃ Θεῷ, καὶ ἀστὴρ προκηρύττει τὸ φῶς.

Κανὼν Προεόρτιος α', ψδὴ γ'

ἦχος β'

«Τόξον συνετρίβη δυναστῶν, τῷ κράτει σου Χριστέ, καὶ δύναμιν ἀσθενεῖς, σὲ περιεζώσαντο».

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.290/304*

Το ξον συν ε τρι βη δυ να στων τω κρα τει σου Χρι στε
και δυ υ ναμιν α σθε νεις σε πε ρι ε ζω σαν το

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦτε διανοίᾳ καθαρχᾷ, ἡγήσωμεν φαιδρῶς, τῶν γενεθλίων Χριστοῦ, νῦν τὰ προεόρτια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐρχη καταλῦσαι ἐν σμικρῷ, σπηλαίῳ βασιλεῦ, πλουτίζων με Ἰησοῦ, τῇ πολλῇ πτωχείᾳ σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζόφου ἐξαιρούμενος ἡμᾶς, κακίας ὁ Χριστός, προέρχεται σαρκί, τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος.

Κανὼν Προεόρτιος β', ψδὴ γ'

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ

ἦχος πλ.β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ λόγῳ τείνας οὐρανόν, ὑπεισέρχῃ σπηλαίῳ, καὶ ἀλόγων ἐν φάτνῃ, ἀνακέκλισαι Χριστέ, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, διὰ σπλάγχνα, θέλων ἐκλυτρώσασθαι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βοᾷ προφήτης ἐμφανῶς· ὁ Θεὸς ἡμῶν οὗτος, λογισθήσεται οὐδεὶς, ἕτερός τις πρὸς αὐτόν, ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδόν, ἐπιστήμης, τοῖς βροτοῖς ἐνούμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐ φέρει βλέπειν Χερουβὶμ· καὶ πῶς φέρει σε φάτνη, τὸν ἀχώρητον φύσει, διὰ ἔλεος πολὺ, τικτόμενον δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου, Κύριε φιλόανθρωπε;

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προεῖδεν ὅρος σὲ ποτέ, Δανιὴλ ὁ προφήτης, ἐξ οὗ λίθος ἐτμήθη, Θεοτόκε τοὺς βωμούς, λεπτύνας καὶ καθελὼν, τῶν εἰδώλων, πάντα γνε Θεόνυμφε.

Κανὼν τῶν ἀγίων, ψδὴ γ'

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου

ἦχος γ'

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλητικὸν παγκράτιον οἱ γενναῖοι, τοῦ Χριστοῦ διήνυσαν ἀθλοφόροι, τῶν διωκτῶν τὴν ἀπόνοιαν καταπαλαίσαντες.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ νοεροὶ φωστῆρες τῆς Ἐκκλησίας, λογικὰς ἀστράπτοντες λαμπηδόνας, τὴν ἀβλεψίαν φωτίζουνσι τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο στερεώσας Κύριε τοὺς ἀγίους, ἐνεγκεῖν ἀφόβως τὰς ἀλγηδόνας, ῥῦσαι κινδύνων καὶ θλίψεων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Σεραφικῶς ὑμνήσωμεν τὴν Τριάδα, σὺν ἀγγέλοις κράζοντες ἀσιγήτως· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, ἡ Τριάς καὶ μονὰς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

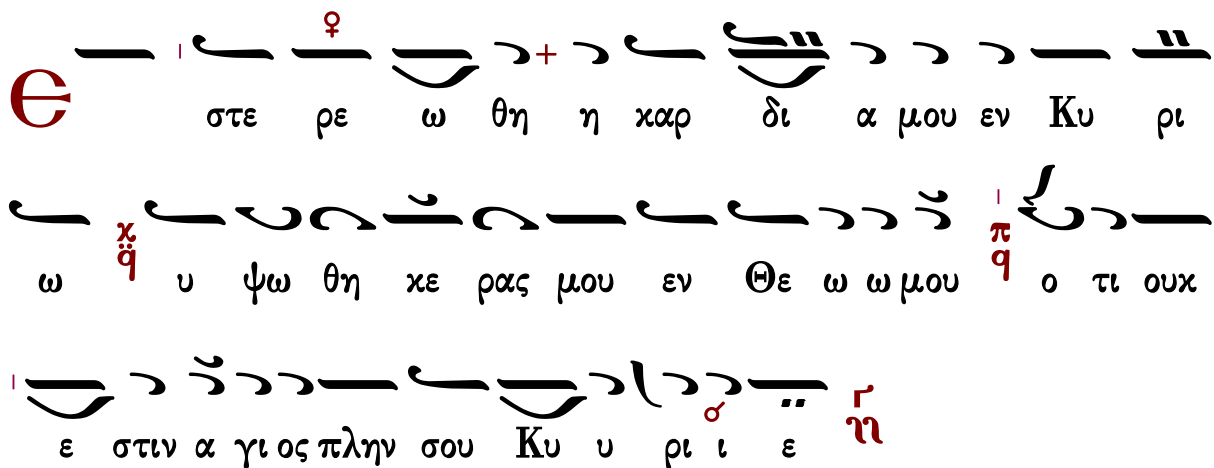
Τὸν τῆς Τριάδος ἕνα τῇ γαστρὶ σου, δεξαμένη ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνερμηνεύτως ἐκύησας, ὡς οἶδε μόνος αὐτός.

ὁ εἰρμός τῆς γ' ψδῆς

ἦχος γ'

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου.

Ἦχος ἡ Γα

Συναπτὴ

Ἐτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Ἀμήν.

Καθίσματα

Τῶν ἁγίων

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ἦχος α'

Τῆς Κρήτης οἱ λαμπροί, καὶ σεπτοὶ πολιοῦχοι, ἀθλήσαντες στερρῶς, ἐτροπώσαντο πίστει, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ νομίμως ἐστέφθησαν, τούτων σήμερον, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, ἑορτάζοντες, μεγαλοφώνως τὸν πάντων, δοξάζομεν Κύριον.

Προέορτιον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἀμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Κανὼν Προέορτιος α', ψδὴ δ'

ἦχος β'

«Ὑμῶ σε· ἀκοῇ γὰρ Κύριε εἰσακήκοα καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γάρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλὴν σου συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω πολυέλεε».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ κτίσις εὐφραίνεται ὅλη ἀπάσα· ὁ γὰρ κτίστης ἰδοὺ γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νήπιος, ὀρώμενος ὁ πρὸ αἰώνων σαρκί, καὶ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται, σειρὰς πταισμάτων λύων ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θαμβεῖται ἐννοῶν πᾶς ἄνθρωπος, πῶς ὁ πλούσιος ἐν ἐλλείψει, πτωχεῦσαι νῦν ἔρχεται, καὶ καταλῦσαι ἐν σπηλαίῳ, ἡμᾶς τοὺς κλοπῇ δεινῶς πτωχεύσαντας, καταπλουτίσαι θέλων ἀγαθότητι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰλὶ ἐμπαγέοντας Κύριε, ἀμαρτίας κακοφροσύνη, ἡλήσας, ὦκτειρας, καὶ ἐπεσκέψω, καὶ εἰσέδω ἀγνῆς, Παναγίας μήτραν ἁγίε, ἥτις σε ἐν σπηλαίῳ τίκτειν ἔρχεται.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Κατάρας παλαιὰς λυτρούμενος, τὸ ἀνθρώπινον ὁ Δεσπότης, ἐκ σοῦ σαρκὶ τίκτεται, Πανάχραντε εὐλογημένη· διὸ ἐν αἰνέσει σε δοξάζομεν, δόξαν ἡμῶν, καὶ καύχημα τυγχάνουσιν.

Κανὼν Προεόρτιος β', ψδὴ δ'

Χριστὸς μου δύναμις

ἥχος πλ.β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδοὺ ἀνέτειλε, τὸ ἄστρον πόρρωθεν, ὃ προήγγελται πάλαι ἐξ Ἰακώβ· ἄνθρωπος γενόμενος, ὃ ἀπερίληπτος Θεός, καὶ ὁρᾶται σπαργανούμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πάντων Κύριος, ἡ ἀπολύτρωσις, ὁραθήσεται βρέφος, παρθενικοῖς, κόλποις καθεζόμενος, ὃ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρός, ὡς Υἱὸς ἀναπαυόμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐδὲμ κλεισθεῖσά μοι, κλαπέντι βρώσει ποτέ, διανοίχθητι· νῦν γὰρ ἐν Βηθλεὲμ, τίκτεται φορέσας με, ὃ ἀφορίσας με τῆς σῆς, ἀνωδύνου ἀπολαύσεως.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προφῆτης Πνεύματι, προεθεάσατο, Ἀββακούμ σε Παρθένε, ὅρος Θεοῦ, ἀρεταῖς κατάσχιον, ἐξ οὗ ἐπέφανε ἡμῖν, ὃ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τῶν ἁγίων, ψδὴ δ'

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν

ἥχος γ'

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προεόρτιος, τῶν μαρτύρων ἐπέστη μνήμη, τὴν γενέθλιον προγράφουσα, ἑορτὴν τοῦ Σωτῆρος.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ προαύλια, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐπιφανείας, τῶν μαρτύρων ἡ ἐτήσιος, προανέωξε μνήμη.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ δεκάπυρσος, τῶν ἀθλοφόρων λαμπὰς ἀνήφθη, τὸν ἀστέρα προμηνύουσα, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Υπερόβρυζοι, ἐν τῇ χωνείᾳ τῶν ἀλγηδόνων, ἀνεδείχθησαν οἱ ἄγιοι, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μήτηρ ἄχραντε, εὐλογημένη ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσῳζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Κανὼν Προεόρτιος α΄, ψδὴ ε΄

ἦχος β΄

«**Ὁ** ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐα προοφθεῖς, ἥλιος παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει πεπλανημένοις, θεογνωσίας φωτισμὸν δωρούμενος».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λυτροῦσαι τῶν ἀμετρήτων με κακῶν Κύριε, ὑπερβολῇ ὡς ἀγαθὸς χρηστότητος, ἐν σπηλαίῳ ἐκ τῆς Παρθένου ἐν Βηθλεέμ, ἀποτεχθεὶς ὡς ἄνθρωπος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μετὰ σαρκὸς νῦν προελθὼν ὁ Κύριος, δι' εὐσπλαγχνίαν τοὺς βροτοὺς ρυσάμενος, δυναστείας τοῦ ἀρχεκάκου, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἐθέωσε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νῦν ἥκει ἐν ἀλλοτρίῳ, ὁ Χριστὸς σῶματι, ἐν τοῖς ἰδίοις, ξενωθῶμεν ἅπαντες, τῶν ἀτίμων παθῶν, καὶ τοῦτον δεξώμεθα, σαρκὶ τικτόμενον.

Κανὼν Προεόρτιος β΄, ψδὴ ε΄

Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθὲ

ἦχος πλ.β΄

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Ἑφραθᾶ οἶκος Βηθλεέμ, ἀρχῶν ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, ἐν Ἰσραὴλ προσκαλούμενος, ἔθνη ἀπωσμένα, ὡς προηγόρευσεν, ἐν Πνεύματι Μιχαίας, καταυγαζόμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ποιμᾶναι ποίμνιον ἑαυτοῦ, μόνος ἐν ἰσχυρί Ἰησοῦς, ἐκ τῆς Παρθένου τεχθήσεται, ἄκρων ἕως γῆς δὲ μεγαλυνθήσεται, προφήτης θεηγόρος, πάλαι προήγγειλε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεὸς ἀνθρώποις ὁμοιωθεὶς, πτωχεύει σαρκί, ἵνα ἡμᾶς, καταπλουτίσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ σπηλαίῳ τίκτεται ὁ ἀχώρητος, τοῦτον εὐθείᾳ γνώμῃ ὑποδεξώμεθα.

Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ρομφαῖαι πᾶσαι τοῦ δυσμενοῦς, ἄχραντε πανάμωμε Ἀγνή, ὄντως εἰς τέλος ἐξέλιπον· σὺ γὰρ τὸν ἀπάντων Θεὸν ἐκύησας, τὸν λόγχῃ καθελόντα τούτου τὸ φρύαγμα.

Κανὼν τῶν ἀγίων, ψδὴ ε΄

Τὴν σὴν εἰρήνην

ἥχος γ΄

Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἐξ ἡλίου ἥλιον, Χριστὸν οἱ μάρτυρες, ἐκ τῆς Παρθένου ἡμῖν ἐπιφανέντα σαρκί, κηρύττουσι τῷ κόσμῳ, τῇ ἀθλήσει τῆς σεπτῆς ὁμολογίας αὐτῶν.

Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τίτου καὶ Κάρπου κλήματα, ὠφθητε μάρτυρες, ὡς ἐκ τῆς Παύλου φυτείας ἀναθάλλοντες, καρποὺς ὁμολογίας, ἐκ χειλέων τῷ Χριστῷ προσενέγκαντες.

Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῆς εἰρήνης τρόφιμοι, καὶ πολεμίων ἐχθροί, ταῖς ἰκεσίαις ὑμῶν, ἄγιοι μάρτυρες, πρεσβεύσατε εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν δοθῆναι πᾶσιν ἡμῖν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Νυκτομαχούσης ἄγιοι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὡς φαεινοὶ τοῖς ἐν γῇ, φωστῆρες ὠφθητε, τὴν νύκτα τῆς ἀγνοίας, ἀπελαύνοντες τῇ αἴγλῃ τῶν θαυμάτων ὑμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εν Βηθλεὲμ ἀνέτειλε, Χριστὸς ἡ πάντων αὐγή, ἐκ τῆς παρθένου Μητρός, λάμψας τῷ κόσμῳ τὸ φῶς, καὶ ὥσπερ ἐν ἡμέρᾳ, καταλάμπει τοῖς πιστοῖς, ὡς τοῖς μάγοις ἀστήρ.

Κανὼν Προεόρτιος α΄, ψδὴ ς΄

ἥχος β΄

«**Π**ρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· σὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ἄδου δέομαι, ἵνα ὡς λυτρωτῇ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ξενίζεται ἀκοή τοῦ πράγματος τὸ μέγεθος, πῶς ὁ ἀχώρητος, χωρηθεὶς ἐν μήτρᾳ ἔρχεται, τεχθῆναι δι’ ἡμᾶς, ἐκ Μητρός νεάνιδος, οὗ τὸν τόκον ἀνύμνησαν ἄγγελοι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἥλιος, φωτεινῇ ἐν νεφέλῃ κρυπτόμενος, τεχθῆναι ἔρχεται, ἐν σπηλαίῳ φανερούμενος· ἄστηρ γὰρ φαεινός, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, βασιλεῖς ἐκ Περσίδος συνήγαγε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πῶς δέξεται, βασιλεῦ σε σμικρότατον σπήλαιον, γνώμη πτωχεύσαντα, τὸν πλουτίζοντα τὰ σύμπαντα; πῶς βλέπει σε βροτῶν, φύσις σωματούμενον; προσκυνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Κανὼν Προεόρτιος 6', ψδὴ ς'

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

ἤχος πλ.β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἴδου εἰς τὰ ἴδια, παραγίνεται Χριστός· οἰκειωθῶμεν χάριτι, δι' ἀρετῶν ἐνθέων αὐτῶ πιστοί, καὶ τοῦτον δεξώμεθα, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ φωτιζόμενοι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ ῥίζα ἐβλάστησεν, Ἰεσοαὶ καὶ ἐξ αὐτῆς, ὁ προελθὼν Θεὸς ἡμῶν, ἐλπίς ἐθνῶν ἀνάπασις καὶ τιμὴ, ὡς πάλαι προέφησεν, Ἡσαΐας ἐνθέως φωτιζόμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σειρᾶς διαλύων μου, τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν, ἐγκατείλισσεν σπάργανα, καταπλουτίζων δὲ με τὸν χαλεπῶς, κακίᾳ πτωχεύσαντα, Ἰησοῦ μου πτωχεύεις σωματούμενος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χειμάζει κλυδώνιον, ἐναντίων λογισμῶν, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἐπιβουλαῖς, φιλάγαθε Δέσποινα, καταπράυνον τοῦτο μεσιτεΐαις σου.

Κανὼν τῶν ἀγίων, ψδὴ ς'

Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων

ἤχος γ'

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μάγοι τὰ δῶρά σοι προσῆγον, οἱ δὲ μάρτυρες τὰ αἵματα, τῷ γεννηθέντι ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου, ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ, καὶ πάσχοντες ἐβόων· σῶσον Σωτήρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρός τὸν προφήτην.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κυμαינוμένης ὡς θαλάσσης, κατὰ τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, ὡς φιλεύδιοι λιμένες αὐτῇ, ἐπέστησαν ἄθρόως οἱ ἀθληταί, ὡς ναῦν τὴν πίστιν αὐτῶν συναιροῦντες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἡ Θεοδούλου παρρησία, τὴν ὁμόζηλον ἀνδρείαν, τῶν συνομίλων ἀθλητῶν, στερροτέραν ἀπειργάσατο· διὸ καὶ ἀνεβόων, Σῶσον Σωτήρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν προφήτην.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν Βηθλεὲμ ἀστὴρ ἐφάνη, ὁδηγῶν τοὺς ἐκ Περσίδος, δῶρα κομίζοντας Χριστῷ, τῷ τεχθέντι ἐκ παρθένου Μητρός, αὐτῷ πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ προσκυνεῖ καὶ ὡς Θεόν, ἀνυμνεῖ καὶ δοξάζει.

ὁ εἰρμός τῆς ς' ᾠδῆς

ἦχος γ'

Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων, καταντήσαντας φιλάνθρωπε, καὶ τρικυμiais πειρασμῶν, ἀπολέσθαι κινδυνεύοντας, βοῶντας μὴ παρίδῃς· σῶσον Σωτήρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν προφήτην.

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.439/453*

Τ ους εις τα τε λη των αι ω νων κα ταν τη σαν τας
φι λαν θρω πε και τρι κυ μι αις πει ρα σμων α
πο λε σθαι κιν δυ υ νευ ο ον τας βο ων τας μη πα ρι
δης σω σον Σω τηρ ως ε σω σας του θη ρος το ον προ
φη την

Συναπτὴ
Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς... Ἀμήν.

Κοντάκιον τῶν ἁγίων

Ἐπεφάνης σήμερον

ἤχος δ'

Ἐωσφόρος ἔλαμψεν, ἡ τῶν μαρτύρων, σεβασμία ἄθλησις, προκαταυγάζουσα ἡμῖν, τὸν ἐν σπηλαίῳ τικτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

Οἶκος

Τὸν ἐν σπηλαίῳ δι' ἡμᾶς τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ποθοῦντες οἱ ὀπλῖται, χορεῖαν ἡγείραν φαιδρὰν κατὰ τοῦ Βελίαρ, καὶ νικήσαντες σαφῶς, εἰς γῆν αὐτὸν κατέρραξαν, ἄμετρα πάλαι τοῦτον καυχώμενον· ὅθεν δαδουχοῦσι τοῖς ἐν σκότει, ὡς φωστῆρες ὑπάρχοντες τοῦ νοητοῦ ἡλίου· ἀστήρ μὲν γὰρ τὸ πρὶν τοῖς μάγοις ἐπέστη, ὁδηγῶν ἐν Βηθλεέμ, πόλει Ἰούδα, οὗτοι δὲ ἡμῖν κηρύττουσιν ἐν βασάνοις· ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

Συναξάριον

Τῇ κγ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων, τῶν ἐν Κρήτῃ μαρτυρησάντων.

Τοῦ ποιμενάρχου θρέμματα Χριστοῦ δέκα,

Εἰσηλάθη τμηθέντα μάνδρα μαρτύρων.

Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ δέκα ἐν Κρήτῃ τάμον ἄνδρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη του ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου, ἀρχιεπισκόπου Νεοκαισαρείας, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Ὅντως ὁ Παῦλος κατὰ Παῦλον ἦν φέρων,

Τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα τῇ σαρκὶ ξένως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ναοῦμ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ φωτιστοῦ καὶ ἱεροκήρυκος Βουλγαρίας.

Τὴν Βουλγαρίας γῆν ἅπασαν, παμμάκαρ,

Ναοῦμ λόγοις σοῖς καὶ θαύμασι λαμπρύνεις.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Σχίνων ξίφει τελειοῦται.

Οὐκ ἂν λαθοίμην οὐδὲ σοῦ, μάρτυς Σχίνων,

Σοῦ μὴ λαθόντος ὡς ἀπετημήθης κάραν.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κανὼν Προέορτιος α', ψδὴ ζ'

ἤχος β'

«**Ρ**ήτορες ἀνεδείχθησαν παῖδες, φιλοσοφώτατοι ποτέ· ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γάρ, θεολογοῦντες χεῖλεσιν ἔμελπον· ὁ ὑπέρθεος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρήματα ἐκπληρῶν Θεοῦ Λόγε, ἱερωτάτων προφητῶν, ἔρχη τεχθῆναι σπηλαίῳ σπαργανωθῆναί τε ὥσπερ νήπιον, ὅπως λύσῃ μου, τὰς σειράς ὡς ἀγαθός, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στόματι οὐρανὸς κεχρημένος, ἄστρῳ μεγίστῳ ἐκβοᾷ, τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν, τοῦ δι' ἡμᾶς ἀρρήτως πτωχεύσαντος· ὃ χρησάμενοι ὁδηγῷ οἱ ἐκ Περσῶν, ἀφίκοντο σπουδαίως.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τάγματα τῶν ἀγγέλων ὑμνῆσαι, μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστόν, νῦν εὐτρεπίζονται φόβῳ· ἀπὸ μακρὰν δὲ μάγοι, ἀφικέσθαι τοῦ θεάσασθαι, ξένον θέαμα ἐν γῇ, Θεὸν σωματωθέντα.

Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Υμνοῦμέν σε τὴν πάντων αἰτίαν, τῶν ἀγαθῶν μόνῃ ἀγνῇ· σωματοφόρον γὰρ Λόγον ὑπερβολῇ χρηστότητος τέτοκας, οὗ τὴν γέννησιν προεμήνυσεν ἀστήρ, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Κανὼν Προεόρτιος 6', ψδ' 5'

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμνον

ἤχος πλ.β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο παντέλειος τεχθήσεται ὡς νήπιον, σπαργάνοις ἐνειλούμενος, καὶ ὁ ἀναρχος, ἐκ Παρθένου λήψεται ἀρχήν, θεῶσαι τὸ πρόσλημμα ζητῶν· ἀγαλλιάσθω οὐρανός, καὶ εὐφραινέσθω ἡ γῆ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μεθ' ἡμῶν Θεὸς ὀφθήσεται σαρκούμενος, γνῶτε ἔθνη τὰ πολέμια, καὶ ἡττηθέντα, τῆς ἡμῶν μακρύνθητε ζωῆς· ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, βρέφος ἐν φάτνῃ Βηθλεὲμ προσανακλίνεται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ως βασίλειον πορφύραν περικείμενος, τὴν σάρκα νῦν προέρχεται, ἐκ λαγόνων σου, τῆς εἰρήνης κόρη βασιλεύς, συντριῖψαι ἐχθροὺς ὡς δυνατός, καὶ εἰρηνεῦσαι τὴν ἡμῶν, πολεμηθεῖσαν ζωήν.

Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Γενεῶν ἀπὸ πασῶν σε ἐξελέξατο, παλάτιον ἀμόλυντον, ὁ οἰκῆσας σου, τὴν γαστέρα κόρη βασιλεύς, ὃ νῦν μελωδοῦμεν εὐσεβῶς· εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῶν ἁγίων, ψδὲ ζ'

Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ

ἦχος γ'

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφέστηκεν ἡ μνήμη, τῶν μαρτύρων κηρύττουσα, τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος· καὶ τῇ τούτων ἀθλήσει, προοιμιάζεται ἡμῖν, δεσποτικὴ ἑορτή.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ κάμψαντες τὸ γόνυ, τοῖς ξοάνοις οἱ μάρτυρες, τῶν βασάνων τῷ πυρὶ ἐπειράθησαν, εὐσεβῶς ἐκβοῶντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἐναθλοῦντες οἱ μάρτυρες, στεφηφόροι ὁμαδὸν συγχορεύοντες, ὡς οἱ παῖδες ἐβόων· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ποιμένες μετὰ μάγων, τὸν ἀστέρα θεώμενοι, μέτ' ἀγγέλων ἐπὶ γῆς ἀνεκήρυττον, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, θεογεννητορ Μαριάμ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Κανὼν Προέορτιος α', ψδὲ κ'

ἦχος β'

«Ἰνδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τρισόλβιοι νεανίαί, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τοῦ πυρὸς ἀνέμελπον· ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Φορέσας με Χριστέ, ὃν ἐγύμνωσεν ἀπάτη ἡ ἁμαρτία, φανερωθῆναι σὺ καὶ νήπιος, ἐπὶ φάτνης ἔρχη τεχθῆναι, ἄστρου σε φαιδρῶς κηρύττοντος, τοῖς ἀναβοῶσιν· ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χορεύσωμεν πιστοί, καὶ σκιρτήσωμεν τῷ πνεύματι, ὁ Δεσπότης, καταπλουτῶν ἡμᾶς, ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ, ἥδη πτωχεύει καθάπερ νήπιον, τεχθεὶς καὶ ἀνακλιθεὶς ἐν τῇ φάτνῃ· ὃν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ψαλτήριον τερπνόν, ἀνάλαβε προφῆτα Δαυΐδ καὶ λέγε· ἰδοὺ ἠκούσαμεν, Παρθένον Σιών ἐν πόλει, μέλλουσαν τίκτειν, Θεὸν βασιλέα Κύριον, ᾧ καὶ μελωδοῦμεν· ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ωραῖος ἐκ γαστρος, σοῦ προέρχεται τεχθῆναι, ἀρρήτῳ λόγῳ καθωραῖσαι, τὸ ἀνθρώπινον ἀφθαρσίᾳ, Παρθένε θέλων, ὁ ἀγαθοδότης Κύριος· ὃ νῦν μελωδοῦμεν· ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Προεόρτιος 6', ψδὴ κ'

Ἐκ φλογὸς τοῖς δόσις

ἦχος πλ.β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προφητῶν θεηγόρων, ῥήσεις πεπλήρωνται, ἡ Παρθένος ἐγγίζει, τεκεῖν τὸν Κύριον, ἅπαντα ἡ γῆ, εὐφραινέσθω χορεύουσα, καὶ ἀγαλλιásthω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰς αὐγὰς ὑποφαίνων, τῆς θείας χάριτος, τὸ τοῦ νόμου σκιῶδες, καταπαυόμενος ὁ φωταγωγός, Ἰησοῦς ἀνατέταλκεν, οἱ ἐσκοτισμένοι, θεάσασθε φῶς μέγα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γεγονότα ληστῶν με, σπῆλαιον Κύριε, ὁ τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, ναὸν ἀνάδειξον, σοῦ καὶ τοῦ Πατρός, καὶ θείου σου Πνεύματος, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Οὐρανοῦ ἐκ γαστρος σου, ἄστρον ἀνέτειλεν, ἀστρολόγους κινήσαν, τοῦτο θεάσασθαι, γνώσει τῇ αὐτοῦ, φωτισθέντας ἐν Πνεύματι, ἄχραντε Παρθένε, ἀεὶ εὐλογημένη.

Κανὼν τῶν ἀγίων, ψδὴ κ'

Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς παισὶ

ἦχος γ'

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατὰ ξιφῶν καὶ πυρὸς καὶ θανάτου, ἀντικατέστη ἡ δεκάς τῶν μαρτύρων, καὶ τὴν νίκην ἤρατο κατὰ τῆς ἀσεβείας, καὶ συμβασιλεύει, τῇ Χριστοῦ βασιλείᾳ.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεανικῶς τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, ἀναλαβόντες κατὰ τῶν ἀοράτων, καὶ τοῦ κοσμοκράτορος, οἱ γενναῖοι ὁπλιῖται, τοὺς ἐπινικίους, ἐπεδείξαντο ἄθλους.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ἀρραγεῖς πύργοι τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ἐν ζάλῃ φερομένων λιμένες, ὑπὲρ πάσης κτίσεως ἐκτενῶς δυσωπεῖτε, ὑπὲρ τῶν βασιλέων, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν προσκυνοῦμεν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἐν Τριάδι Μονάδα, σὺν ἀγγέλοις κράζοντες, στόμασι τοῖς πηλίνοις· δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁλον ἐκ σοῦ τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, Θεογεννητορ θεϊκῶς συλλαβοῦσα, ἐξ ἀγίου Πνεύματος, σαρκωθέντα τέτοκας, μείνασα Παρθένης, ὥσπερ ἥς πρὸ τοῦ τόκου.

Κανὼν Προεόρτιος α', ψδκ θ'

ἤχος β'

«Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἱλιγιᾶ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος, ὕμνεῖν σε Θεοτόκε. Ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἴδου τοῖς δούλοις μόνε, βασιλεῦ ἀπεγράφης, Καίσαρος γνώμη, θέλων με δουλείας, ἀπαλλάξαι ψυχοφθόρου· πόλει Βηθλεέμ προφθάσας δέ, σαρκὶ τεχθῆναι, βροτοὺς εἰς οὐρανούς, φέρεις τοὺς ἀνυμνοῦντας ἐν πίστει, τὰ σὰ γενέθλια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥαῖος κάλλει, παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὁ σὸς Παρθένε πέφυκεν, Υἱός τε καὶ Δεσπότης τῶν ἀπάντων, ὃν ὥσπερ ὠραία δάμαλις ἐν τῷ σπηλαίῳ, τῆς Βηθλεέμ προέρχῃ, τεκεῖν ὑπερφυῶς, ὅπως εὐεργετήσῃ καὶ σώσῃ, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὲ φωτοδότα, ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, καθυποδύντα μήτραν, καὶ τεχθῆναι ὑπὲρ λόγον βουληθέντα, πόρρωθεν ἀστὴρ ἐμήνυσε, τοῖς ἀστρολόγοις νυκτὶ κεκρατημένοις, καὶ πλάνης σκοτασμῷ οὐσι, καὶ προσκυνήσαντες πίστει, δῶρα κομίζουσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γῆ χορεύει, ὥσπερ αἰσθομένη τὴν θείαν ἐπιδημίαν, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν ἀπορρήτως ἐκ Παρθένου, ἥδη ἀνατέλλειν μέλλοντος, ὁ οὐρανὸς δὲ ἀνακηρύττει τοῦτον, ὡς φθόγγῳ μυστικῷ, ἄστρου ἀνατολῇ φαινομένου, τοῖς μάγοις πόρρωθεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Φέρεις Υἱέ μου, ὅλην τοῦ Πνεύματος τὴν ἰδέαν, καὶ πῶς σε φέρω, ὅμοιον ἐμοὶ κατὰ πάντα γεγονότα· ἔλεγεν ἡ ἀπειρόγαμος ἐκπληττομένη· ἦν ὡς Θεοῦ Μητέρα, τιμήσωμεν πιστοί, πάντες καὶ ἐν αἰνέσει, συμφώνως δοξολογήσωμεν.

Κανὼν Προεόρτιος β', ψδκ θ'

Θεὸν ἀνθρώποις

ἤχος πλ.β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἴδου ἡ πάντων ἤλθεν ἀνάκλησις, ὁ ἰλασμὸς τὸ φῶς, ἡ παντελὴς ἀπολύτρωσις, θησαυρὸς ὁ πολῦτιμος κρύπτεται, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ· ὧ πλουτιζόμενοι, μάγοι τὸν χρυσόν, ὡς βασιλεῖ ἐπικομίζουσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστοῦ ποιμένες ἐπαγρυπνήσατε, καὶ νοητῶς ἐν πόλει, Βηθλεὲμ ἐπισπεύσατε, καὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις βοήσατε· δόξα μεγαλωσύνη, τῷ εὐδοκήσαντι, βρέφος ὁραθῆναι καθ' ἡμᾶς, δι' ἀγαθότητα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σαρκὶ σπαργάνοις ἐνειλισσόμενος, ὁ σπαργανῶν ὁμίχλη, Ἰησοῦ μου τὴν θάλασσαν, τὸν δεσμὸν τῆς κακίας διαρρήξας, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, πάντας συνέδησας, τοὺς διαλυθέντας προσβολαῖς, τοῦ πολεμήτορος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Παστὰς καὶ θρόνε τοῦ βασιλεύοντος, ὅρος Θεοῦ, καὶ πόλις ἐκλεκτή, καὶ παράδεισε, τοῦ ἡλίου νεφέλη ὁλόφωτε, φώτισον τὴν ψυχὴν μου, νέφη διώκουσα, τῶν ἀνομιῶν μου τῶν πολλῶν, Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν ἁγίων, ψδὴ θ'

Σὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγὴν

ἦχος γ'

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ νοητοὶ τοῦ Κυρίου θησαυροί, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον, οἱ πολλοὺς ὀλβιοῦντες, καὶ βλύζοντες πιστοῖς τὰ ἱάματα, καὶ τὰ πλήθη τῶν θαυμάτων αὐτῶν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ἀσφαλεῖς τῶν πιστῶν προασπισταί, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι, καὶ ἀπόρρητοι πύργοι τῆς πίστεως, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἀθλοφόροι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ἱερός τῶν μαρτύρων σου χορός, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύει σε, τὴν ἁγίαν Τριάδα δωρήσασθαι, ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ Βηθλεὲμ προανοίγει τὴν Ἑδέμ, καὶ ὁ ἐκ σοῦ προερχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει σαρκούμενος, ὑπερφυῶς· ὃν ἱκέτευε, Θεοτόκε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

ὁ εἰρμός τῆς κ' ψδῆς

ἦχος γ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς παισὶ τῶν Ἑβραίων, συγκαταβάντα θεϊκῇ δυναστείᾳ, καὶ ὀφθέντα Κύριον ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μ ^χ ε γ α λ υ ν ει η ψ υ χ η μου τον Κυ ρι

ον ^χ και η γ α λ λ ι α σε το ^χ πνευ μα μου ε πι

τω Θε ω ω τω σω ω τη ρι ι μου ^π

Τ ην τι μι ω τε ρ αν των ^σ Ξε ρου βιμ και εν δο

[♀] ξο τε ρ αν α συγ χρι τως των Σε ρ α φιμ ^χ την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν ^π την ον

τως Θε ο το κον σε με γ α λ υ υ νο ο μεν ^σ ^η

Ο ^χ τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δου λης αυ του ^χ ι δου γαρ α πο του ^χ [♀] νυν μα

κα ρι ου σι με πα α σαι αι γε νε αι ^η

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και εν δο

ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την α

διαφθορας Θεον Λογον τε κουουσαν την ον

τως Θεο τον σε μεγαλυνο ο μεν

Οτι επισημοι μεγαλεια ο

δυνατος και αγιον το ονομα αυτου και

το ελεος αυτου εις γενεαν και γενεαν τοις

φοβου ου νοις αυτον

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και εν

δοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν ^{χθ} την ον

τως Θεοτόκον σε με γὰρ λυυνοομένον

του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α

καρ δι ι ας αυ των π ς

δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φιμ η την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον

τως Θεοτόκον σε με γὰρ λυυνοομένον

Κ ^ⲕ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων ^ⲛ και υ

υ ψω σε τα πει νους ^Γη πει νων τας εν ε πλη σεν α γα

θων ^χ και πλου τουν τας εξα πε στει λε κε νους ^Γη

^Τ ην τι μι ω τε ραν των [♂] Χε ρου βι ιμ ^χ ^q και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^χ ^q την α δι

α φθο ο ρως [♂] Θε ο ον Λο γον τε κου ουσαν ^π ^q την ο ο

ον τως [♂] Θε ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν [♂] ^Γη

^Α ^χ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

μνη σθη ναι ⁺ [♀] ε λε ους ^χ ^q κα θως ε λα λη σε προς

τους πα τε ρας η μων ^χ ^q τω Α βρα ^χ αμ και τω σπερ μα τι

αυτου ε ως αι ω ω νος ^π ^q

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ ^χ₉ και εν
 δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^χ₉ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου ουσαν ^π₉ την ο ο
 ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν ^ρ_η

ὁ εἰρμός τῆς θ' ὑδῆς

^ῥἦχος γ'

Σὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγὴν, τὴν δι' ἁγίων ἰάματα, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει παρέχουσαν, αἰεὶ μεγαλύνομεν, ὅτι σῶζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^ῥἦχος ῥη Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Τριῶδιον Β
 2003 σ.560*
 (διδασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

С ε ε την α θα να τον Κυ ρι ε πη γην την δι
 α γι ι ων ι α μα τα ^χ₉ των αν θρω πων τω γε
 ε νει πα ρε χου ου σαν ^π₉ α ει ει με γα λυ νο μεν
 ο τι σω ζεις τας ψυ χα ας η η μων ^ρ_η

Α ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε την
 Θε ο το ο κον την α ει μα κα ρι στον και παν
 α μω μη τον και μη τε ρα του Θε ε ου η η μων
 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
 α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτὴ

Ἐτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
 Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι... Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάρια

τῶν ἁγίων

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

ἦχος β΄

Σὺν Θεοδούλῳ στέψωμεν, Ζωτικὸν Ἀγαθόπου, καὶ Σατορνῖνον Πόμπιον, ἅμα
Εὐνικιανῶ, τὸν ἑνδοξὸν Βασιλείδην, Εὐπορόν τε τὸν θεῖον, καὶ τὸν κλεινὸν Γελάσιον, καὶ
Εὐάρεστον ὕμνοις, χαρμονικῶς, ταῖς πρεσβείαις τούτων, ὅπως ῥυσθῶμεν, πταισμάτων καὶ
στεφθείμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

προεόρτιον

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

ἦχος β΄

Οἱ ἄρετὴν ἀσκήσαντες, καὶ νεκρῶσαι τὰ πάθη, ἐν ἐγκρατεῖᾳ σπεύσαντες, ὥσπερ τρίϋλον
δῶρον, μετὰ ποιμένων καὶ μάγων, πρᾶξιν ἐπαινουμένην, καὶ θεωρίαν εὐστοχόν, νῦν
προσάξωμεν πίστει, τῷ ἐν σαρκί, γεννηθῆναι ἤκοντι ἐκ Παρθένου, Θεῷ τῷ εὐδοκήσαντι,
τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἶνους

Ἦχος λ̣ π̣ Ḅ8

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.509*

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει
ει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει τε
αυ τον εν τοι οἰς υ ψι στοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω
Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε λοι αυ του αι νει
ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις αυ του σοι

πρε πει υ μνος τω Θε ω

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμθ' 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἑγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

[Δοσίθεου Κατουνακιώτου](#)

Στιχηρὰ προεόρτια

Αἱ ἀγγελικαί

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣ ς̣

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ταῖς δυνάσταις αὐ-

τοῦ αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς με-

γαλωσῆς αὐτοῦ

Τὸ προορισθέν, τῷ Πατρὶ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ προκηρυχθέν, τοῖς προφήταις ἐπ' ἐσχάτων. Μυστήριον ἐφάνη, καὶ Θεὸς ἐνηνθρώπησε, σὰρκα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, κτίζεται ὁ ἄκτιστος βουλήσει· ὁ Ὡν γίνεται, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σα αλ πιγ

γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι κι

θα ρα

Υμνω̅ σε βασιλεῦ, τὸν σπαργάνοις εἰληθέντα· λύεις γὰρ σειράς, τῶν ἐμῶν παραπτωμάτων
καὶ δόξη ἀκηράτῳ, καὶ ἀφθάρτῳ τιμήσας με, ὅλον τῷ Πατρὶ προσωκειώσω, δημιουργῶν
καὶ ἀναπλάττων· διὸ κράζομεν· Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, προῖδὸν καὶ ἐκ Παρθένου, λάμπαν τοῖς ἐν γῇ, δι' ἀστέρος κατιδόντες, οἱ
ἀστρολόγοι μάγοι, Περσικὸν ἀπετίθεντο, σκότος καὶ ἀστρῶν πᾶσαν πλάνην, καὶ ἐν χαρᾷ
τῷ γεννηθέντι, Θεῷ ἔψαλλον· εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Χλόην ἐμμανῶς, τῶν νηπίων ἐκθερίζει, ὑπὸ τῶν σοφῶν, ἐμπαιχθεὶς Ἡρώδης μάγων καὶ
χεῖρα μισαιφόνον, κατὰ σοῦ αἵρειν ὥετο· ἀλλ' ἐπιδημεῖς τοῖς Αἰγυπτίοις, σκότος τὸ
βαθύτατον διώκων, μεθ' ὧν ψάλλομεν· εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι..

Δοξαστικὸν

Αἱ ἀγγελικαί

Ἦχος λ π Β̅ϩ̅

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Ψάλλων ὁ καινός, Ἰσραὴλ τὸ καινὸν ἄσμα, ἄδων, τὴν ὥδὴν, τὴν οὐράνιον ἐκείνην,
εὐφράνθητι καὶ τέρπου, καὶ ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἄγε δὴ φαιδρῶς τὰς ἐορτάς σου, ὁ ἐκ
Θαιμᾶν Θεὸς σαρκὶ ἐφάνη, αὐτὸς μέλλει δέ, ἐν Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, ὡς ἄνθρωπος
λούσεσθαι.

Θεοτοκίον

Αἱ ἀγγελικαί

Ἦχος λ π Β̅ϩ̅

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην

Ῥωθης ἐπὶ γῆς, καὶ βροτοῖς συνανεστράφης, Καίσαρος θεσμοῖς, σὺν τοῖς δούλοις
ἐπεγράφης· ἐπλάσθης, οὐκ ἐτράπης, ἀναλλοίωτος ἔμεινας, ὅλος ὧν Θεός, καὶ ἐσαρκώθης·
Δόξα τῇ σοὶ οἰκονομία, τιμὴ αἵνεσις, μεγαλοπρέπεια καὶ νῦν, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Δοξολογία

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτωρ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων των ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἔλεειν...

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν

Στιχηρὰ Προέορτια

Ἡ γῆ πᾶσα βλέπουσα Θεοῦ, κάθοδον εὐφραίνεται, μάγοι τὰ δῶρά μοι φέρουσιν. Οὐρανὸς φθέγγεται, διὰ τοῦ ἀστέρος, ἄγγελοι δοξάζουσι, ποιμένες ἀγραυλοῦντες θαυμάζουσι, φάτνη εἰσδέχεται, ὥσπερ θρόνος με πυρίμορφος. Ἐπαγάλλου, ταῦτα Μῆτερ βλέπουσα.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὸν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ἥλθες περικείμενος, ἐμῆς μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, Υἱέ μου ἀναρχε, Πατρὸς προανάρχου, ἀπόρρητον γέννημα· πλουτίσαι γὰρ προείλου πτωχεύσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τῇ πτωχείᾳ ἦν περίκεισαι. Ἀνυμῶ σου, Κύριε τὸ εὖσπλαγχνον.

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην.

Ὡς βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μῆτερ ἀγκάλαις εὐφράνθητι· ἥλθον τὸν πόνον γάρ, ὅλον ἀφελέσθαι, τοῦ, Ἀδὰμ ὃν ἔπαθε, κακίστη συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεις, ξύλου γευσάμενος, καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενος, παραδείσου, καὶ καταφθειρόμενος.

Δοξαστικὸν τῶν Ἁγίων

ἥχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Γενναῖοι μάρτυρες ἀληθείας, ὑμᾶς οὐ βία τυραννική, οὐ θωπεία ἀπατηλή, οὐ μελῶν ἐκκοπαί, οὐδὲ θανάτου ἀπειλαί, τῆς πρὸς τὸ θεῖον ἀγάπης, χωρίσαι δεδύνηνται· διὸ παρρησίαν ἔχοντες, πρὸς Χριστὸν τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἀλγεινῶν βασάνων αἰτήσασθε, παρὰ Χριστοῦ, λαβεῖν εὐχαῖς ὑμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Θεοτοκίον

ἥχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, ὁ τοῦ παντὸς ποιητῆς, καὶ τὴν Ἑδὲμ ἀνοίγει, ὁ πρὸ αἰώνων βασιλεύς, ἡ φλογίνη ῥομφαία, τὰ νῶτα δίδωσιν, τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυσται, αἱ οὐράναι δυνάμεις, σὺν τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναμίσγνυνται, ἄγγελοι σὺν τοῖς ἀνθρώποις, κραταιὰν πανήγυριν συγκροτοῦσιν. Οἱ καθαροὶ τῷ καθαρῷ προσενηχθέντες, ἴδωμεν τὴν Παρθένον, ὡς θρόνον δόξης χερουβικόν, χωρήσασαν τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον Θεόν, καὶ βαστάζουσιν, ὃν τὰ Χερουβὶμ μετὰ φόβου βαστάζουσιν· ὅπως παράσχη τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος..

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.
Ἀμήν.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ	ἥχος δ'
Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, ἡνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθα, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα· Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.	
Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητροῦ· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ
ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρὼν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.

Ἀγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ')
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. ιβ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ε' 5

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σῦνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε, τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με, ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ, οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοῦς, ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπύκρναν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ψαλμὸς μδ' 44

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσίν σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα. Περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνατὲ. Τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου· καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, Δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σου

πесоῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἦγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρειν ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν εὐφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀκουσον Θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ἐστὶ Κύριός σου καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς τῆς θυγατρὸς βασιλέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς, περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι οἱ υἱοὶ σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς με' 45

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσιν ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἦχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσιν τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ. Ἦγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεός τὸ πρὸς πρωτὶ πρωτῆ. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἔσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ. Σχολάσατε καὶ γινῶτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός· ὕψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὕψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ἰακώβ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἡνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκεῖνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηζόμεθα· Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὶ σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἀφθορος· ἀγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰδιόμελα

ἤχος πλ.δ΄

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιὰ παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ καθ’ ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾷ, κράζοντες· ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

ἤχος γ΄

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὸν ἦξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκέου δασέος.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησης, πληρωθῆναι ἐπιέγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἡγεμόσι, προευνεπιζέουσα τὸ σπήλαιον· ἐκ σοῦ γὰρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγούμενος τῶν ἐθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ παρθένου κόρης Χριστὸς ὁ Θεός, ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον Ἰσραὴλ. Δῶμεν αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

ἤχος πλ. δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὰδε λέγει Ἰωσήφ πρὸς τὴν Παρθένον· Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν ἀπ’ ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνῃ, ἀντ’ εὐφροσύνης, τὴν λύπην, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν φόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπόν, τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἄμεμπτον Κυρίου σὲ παρέλαβον· καὶ τί τὸ δρώμενον;

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλητζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

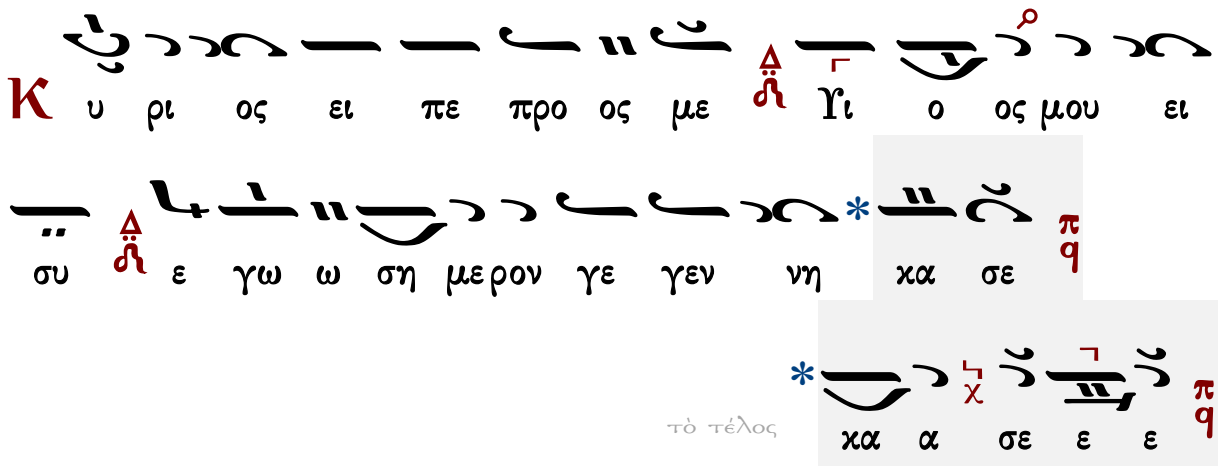
[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προκείμενον

Ἦχος ᾠ Πα ᾠ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.300#

∴ Αἴτησαι παρ' ἑμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Σοφία.

Προφητείας Μιχαίου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:1-3

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστὸς εἶ ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης, τέξεται· καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσιν· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:1-12

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν· ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλowsύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσοῦτω κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίτι γὰρ εἶπεν ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν

αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῇσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:18-25

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· Μνηστευθείσης γάρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. ¹⁹ Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν. ²⁰ Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου. ²¹ Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. ²² (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· ²³ Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὃ ἐστι μεθερμηνεύμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός). ²⁴ Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ²⁵ Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τρισάγιον

Ἁγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἡ παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

εὐχή

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ξς' 66

Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῇ ἔδωκεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ψαλμὸς πς' 86

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσιν τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι Παῦλ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιοπῶν οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος. Κύριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραينوμένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοὶ.

ψαλμὸς ν' 50

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὁστέα τε ταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκῆσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ.
Τότε εὐδοκῆσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, ἡνοικταὶ πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδέιχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα· Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰδιόμελα

ἦχος πλ.β'

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεὶς. Φάτνη πενιχρᾶ Υἱὸς μονογενής, κείμενος ὁρᾶται βροτός· καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ μάγους ἀστήρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, καὶ ἡμεῖς μελωδοῦμεν· Τριάς Ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος πλ.δ'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Πρὸ τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὁρῶσαι τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ὥς γὰρ βρέφος νηπιάσαι ἠυδόκησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἀστράσι· καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δὲ δὲρακὶ συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία. Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

ἦχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἁγίων ἦν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγὼ φησι, τοὺς προφῆτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ ἀνατολῶν ἤξουσιν, σὺν δώροις τιμίῳ λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προκείμενον

ἦχος ἁ' B8 X

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.301#

Ο ο ο τι παι δι ον ε γεν νη η θη η

μιν Ὑι ο ος και ε δο θη η μιν

ε δο θη η μι ι ι ι ιν

τὸ τέλος

∴ Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὥμου αὐτοῦ.

Σοφία.

Προφητείας Ἰερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα. Βαρούχ 3:36-38 καὶ 4:1-4

Πρόσχωμεν.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτὸν. Ἐξεῦρεν πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτήν, εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτήν, ἀποθανοῦνται. Ἐπιστράφου Ἰακώβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμπιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῶς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνη ἀλλοτρίῳ. Μακάριοί ἐσμεν Ἰσραὴλ· ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστὰ ἐσιν.

Ἀπόστολος

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 3:23-29

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἑλλην· οὐκ ἐν δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:1-20

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. ² (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου). ³ Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. ⁴ Ἀνέβη

δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἣτις καλεῖται Βηθλέεμ (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυὶδ), ⁵ ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύῳ. ⁶ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, ⁷ καὶ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. ⁸ Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. ⁹ Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. ¹⁰ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ¹¹ ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὅς ἐστιν Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυὶδ. ¹² Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. ¹³ Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἄγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ, αἰνοῦντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων· ¹⁴ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. ¹⁵ Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως εἰς Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. ¹⁶ Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. ¹⁷ Ἰδόντες δὲ, διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου· ¹⁸ καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. ¹⁹ Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. ²⁰ Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῶζειν.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ δνομάτος σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

᾽Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. μ'

᾽Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγιάσον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

᾽Εν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

εὐχή

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς σα' 71

Ὁ Θεὸς τὸ κρίμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πληθὸς εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσεῦνται Αἰθίοπες καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι· βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι· Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ Ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου καὶ πένητα ὃν οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ Ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

ψαλμὸς ρλα' 131

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ ἠΐξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἕως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ εἶ καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὡμοσεν Κύριος τῷ Δαυὶδ

ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάζωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτοὺς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος ὧδε κατοικήσω ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ψαλμός 90

Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀβυσθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ. Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγὴ μου ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτὸν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται με ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πесеῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε μὴ ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἄσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισεν καὶ ῥύσομαι αὐτὸν· σκεπάσω αὐτὸν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκραῖζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελεύμαι καὶ δοξάσω αὐτὸν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἡνοικταὶ πᾶσιν ἡ Ἑδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνησεν ἐκ τῆς Παρθένου· παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηζόμεθα· Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν

Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν
δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἰδιόμελα

ἤχος α'

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ἄνωθεν, ἐν
Βηθλεέμῃ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· καὶ νοῦν καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετάς
ἀντὶ μύρου, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν Γενεθλίων τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν
θησαυρισμάτων, κράζοντες· Ἐν ὑψίστοις δόξα, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, δι' οὗ ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκία ἐπεφάνη, τὸν Ἀδάμ ἐκλυτρώσασθαι, τῆς ἀρχεγόνου ἁρᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

ἤχος δ'

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ
καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ κτίστης, σαρκὸς εἰσέδου πλάσιν· καὶ ὁ κραταιᾷ κτίσας
χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγχχνον ὁρᾶται πλάσματος. Ὡ βᾶθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ
γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερευνήτα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

ἤχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκπληττον καὶ συνέχον καὶ
εὐσεβῶς προσκυνοῦντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς Βηθλεέμ, ἐγκυμονοῦσα
Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννῆσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δέ, ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ
ταῦτα βλέπων ἐβόα, Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ· Τὶ τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθέने; καὶ πῶς
μέλλεις λοχεῦσαι, ἡ ἀπειρόζυγος δάμαλις;

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προκείμενον

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.302#

Ε χ γ α σ τ ρ ο ς π ρ ο ε ω ς φ ο ρ ο υ ε γ ε ν ν η σ α

α σε ω μο σε Κυ ρι ος και ου ου με τα με λη θη σε

ται συ ι ε ρευς εις τον αι ω ω να κα τα την

τα ξιν Μελ χι σε δεκ

το τέλος συ ι ε ρευς εις τον αι ω ω να κα τα την

τα α ξιν Μελ χι σε δε ε ε ε εκ

∴ Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Σοφία

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 7:10-16 καὶ 8:1-4, 8-10

Πρόσχωμεν

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων· Αἰτήσαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυὶδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἄνθρωποις; Καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἡμῖν σημεῖον. Ἴδου ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτόν, ἢ προελεσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινόν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτόν γραφίδι ἀνθρώπου, Τοῦ ὀξέως προνομήν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου· Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφητίν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γινώτε Ἔθνη καὶ

ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυρότερες ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἢν ἂν βουλὴν βουλευθήσθε διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνη ἔν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:10-2:3

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κατ' ἀρχάς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὥσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῇσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευζόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:1-12

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ Ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, ² λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. ³ Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. ⁴ Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. ⁵ Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· ⁶ Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. ⁷ Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, ⁸ καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς

ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὶ δὲ εὗρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καὶ γὰρ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. ⁹ Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἕστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ παιδίον. ¹⁰ Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. ¹¹ Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὔρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. ¹² Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. μ'

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθουνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ο Θεός οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλόανθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἧς εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς. Ἵνα διὰ παντὸς πρὸς σέ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σέ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἰδῖον κατοπεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΑΤΗ

Δευτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δευτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δευτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεώς σου ἐξαποστελεῖ Κύριος ἐκ Σιών καὶ κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμπρότησιν τῶν ἁγίων σου. Ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὡμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνεῖαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος· τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν. Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πεπονημένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· σύνεσις δὲ, ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὁσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραῶμαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστι ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με· δὸς

τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείας σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυρθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἡνοικταὶ πᾶσιν ἡ Ἑδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνηθη ἐκ τῆς Παρθένου· παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηζόμεθα· Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἰδιόμελα

ἦχος βαρὺς

Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, ὁρῶν τῶν μάγων τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἠκριβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἡτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο. Μέγα ἦν τὸ δεινόν! διὸ εὐσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν γέννησιν.

ἦχος β'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπη ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεέμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί ὁρῶν με ἔγκυον, στυγνάξεις καὶ ταράσσεσαι, ἀγνοῶν ὅλως, τὸ ἐν ἐμοὶ φορικτὸν μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι' ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο· ὥνπερ τικτόμενον, ὅψει ὡς ἠυδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεὶς, προσκυνήσεις ὡς κτίστην σου, ὃν ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ Λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προκείμενον

ἦχος δ' B8

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.302#

Μ η τηρ Σι ων ε ρει ει αν θρω προς και α αν
θρω προς ε γε νη θη εν αυ τη
το τέλος νη θη εν αυ τη η η η η η

∴ Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 9:6-7

Πρόσχωμεν.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ «Μεγάλης βουλῆς Ἀγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς

ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος»· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτήν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαώθ ποιήσει ταῦτα.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:11-18

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεπειθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὠφείλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:13-23

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. ¹⁴ Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον. ¹⁵ Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. ¹⁶ Τότε Ἡρώδης ἰδὼν, ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνείλεν πάντας τοὺς παῖδας

τούς ἐν Βηθλέεμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον, ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων. ¹⁷ Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· ¹⁸ Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς πολὺς· Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. ¹⁹ Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, ²⁰ λέγων· Ἐγερθεῖς, παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. ²¹ Ὁ δὲ ἐγερθεῖς, παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. ²² Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. ²³ Καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουλευθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἔλεησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

εὐχή

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κοιμησάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὁδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἵκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεός

ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἁγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἀπόλυσις

ἦ

Τυπικὰ

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἁγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἅψ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

ψαλμὸς ρμ᾽ 145

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιθήατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοὶ τυφλοὺς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας. Εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι ἔστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε·

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χορὸς ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τα ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τα ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν

σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Κοντάκιον

Ἡ παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. (ιϛ')

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ψαλμὸς 33

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ ἀίνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων, ζωὴν ἀγαπῶν, ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεὶρ σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὁστᾶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, (γ') πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerasy.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ἱ Θι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.171#

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
 γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
 ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⲓ

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. ⲓ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
 γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
 ι ου

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ⲓ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Ἀπολυτίκιον](#)

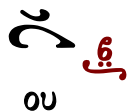
Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ᾠδῆς Δε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Ἀναστασιματάριον
 1952 σ.69*

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο

Ἦχος Λ Δε

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

ης εν τω σπηλαιω εξ ην θη σεν εκ της Παρ θε
 ε ε νου Πα ρα δει σος και γαρ η ε χει νης γα
 στηρ ε δει χθη νο η τος εν ω το θει ον φυ τον εξ
 ου φα γον τες ζη η σο μεν ου χι δε ως ο Α δαμ
 τε θνη ξο μεθα Χρι στος γεν ναι ται την πριν πε σου σαν
 α να στη σων ει κο ο ο να να α α α α

[Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων](#)

[Κάθισμα](#)

[Ἀπόλυσις](#)

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀπολυτίκιον προεόρτιον

Ἦχος Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.232/2956*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην

Ε τοι μα ζου Βη θλε εμ η νοι κται πα σιν η Ε

δεμ ευ τρε πι ζου Ε φρα θα ο τι το ξυ λον της ζω

ης εν τω σπη λαι ω εξ ην θη σεν εκ της Παρ θε ε

νου πα ρα δει σος και γαρ η ε χει νης γα στηρ

ε δει χθη νο η τος εν ω το θει ον φυ τον εξ ου φα

γον τες ζη η σω μεν ου χι δε ως ο Α δαμ τε θνη

ξο με θα Χρι στος γεν να ται την πριν πε σου σαν α να

στη σων ει κο ο να κο ο ο να α α α

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων

Κάθισμα

Ἀπόλυσις

Τῶν Ἁγίων

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.247/2971*

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι ^η

Τ ην πο λυ θαυ μα στο ον Κρη την τι μη σω μεν ^Α την εξ

αν θη σα σα αν αν θη τα ευ ο σμα ^Α τους μαρ γα ρι τας

του Χρι στου μαρ τυ ρων τους α κρε μο ο νας ^π δε κα γαρ υ

παρ χον τε ες α ρι θμω οι μα κα ρι οι ^Α δυ να μιν μυ ρι

ο ο πλον των δαι μο ο νων κα τη σχυ ναν ^ν δι ο και τους

στε φα α νους ε δε ξαν το ^χ μαρ τυ ρες Χρι στου οι

καρ τε ρο ο ψυ υ χοι ^η

Α ι νει τε αυ τον η λι ος και αι σε λη νη αι νει

τε αυ τον παν τα τα α στρα και το φως

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

το υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων αι νε

σα τω σαν το ο νο μα α Κυ ρι ου

Ο τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος

ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν

Ε στη σεν αυ τα εις το ον αι ω να και εις τον αι

ω να του ου αι ω νος προ στα γμα ε θε το και ου ου

πα ρε λευ σε ται αι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και

πα σαι α βυσ σοι

Π υρ χα λα ζα χι ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα α ται γι δος

τα ποι ου ου ουν τα τον λο γον αυ του

Τ α ο ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ

πο φο ο ρα και πα σαι κε δροι

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη η η νη ερ

πε τα και πε τει να πτε ρω τα

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες

και παν τες κρι ται αι γης

Ν ε α νι σχοι και αι παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι οι με

τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο

μα Κυ ρι ι ι ου ο τι υ ψω ω ω θη το

ο νο μα α αυτου μο νου

Η ε ξο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ε ρας λα ου αυ

του

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυτου τοις υι οις Ισ ρα

ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω

Α σα τε τω Κυ ρι ω α α σμα και νον η αι νε σις

αυ του εν εκκλησι ι α ο σι ων

Ε υ φραν θη τω Ισρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ

τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυ των

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο ρω εν

τυμ πα α α νω και ψαλ τη ρι ι ι ω ψα λα τω σαν

αυ τω

Ο τι ευ δο χει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και

υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α

Κ αυ χη σον ται ο σι οι οι εν δο ξη και α γαλ λι α

σον ται ε πι των κοι των α αυ των

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ

των και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν α αυ

τω ων

Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε

γμους εν τοις λα οις

Τ ου δη η η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε δαις

και τους εν δο ο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι

δη ραις

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον δο ξα
 αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του ου
 Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
 αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να
 με ως αυ του

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Στιχηρὰ προέορτια](#) Λουκάς Λουκά

Θίς τὸν ᾠδὴν τῶν Αἰνῶν

Δοξαστικὸν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ἡ Γὰ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
 Μουσική Κυψέλη
 Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.292*

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
 και α γι ι ω Πνε ε ευ μα α τι ι

Γ εν ναι αι οι οι μαρ τυ υ ρε ε ες α λη θει ει ει ει

ας υ μας ου βι ι ι α α τυ υ υ ρα

αν νι ι ι κη ου θω πει α α πα τη η λη

ου με λω ω ων ε εκ κο ο παι αι ου δε θα να

του ου α πει ει λαι της προς το θει ει ει ο ο ο ο ον

α α γα α α πης χω ρι ι ι σαι δε ε δυ υ νη η

ην ται αι δι ο παρ ρη σι αν ε χο ον τες

προς Χρι στον το ον ε ε πι πα αν τω ων Θε ο ον

τα αυ την α μοι βην τω ων αλ γει νω ω ω

ων βα α σα α α νων αι τη σα α σθε πα α

ρα α Χρι ι ι στου ου ^πλα βειν ευ χαις υ υ μων

και αι το με γα ε ε ε ε ε λε ε ος ^η

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Θεοτοκίον

louka.loukas@gmail.com

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ᾠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.248/2972*

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^χ

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα α τι ι ^π ΤΕΚΤΕ

Γ εν ναι αι οι οι μαρ τυ υ ρε ε ες α α λη θει ει

ει ει ας ^χ υ μας ου βι α τυραν νι ι κη ^χ ου θω πει

ει α α α πα τη η λη ^χ ου με λω ω ων εκ κο ο

παι ^Δ ου δε θα να του ου α πει λαι αι ^ν της προς το

θει ει ει ο ο ο ο ον α α γα α α πης χω ρι ι ι
 σαι δε ε δυ υ νη η η ην ται αι ^πδι ο ο παρ
 ρη σι αν ε χο οντες προς Χρι στον τον ε πι πα αν τω
 ων Θε ε ε ον ^χταυ την α μοι βην των αλ γει
 νων βα α α σα α α νω ων ^οαι τη σα σθε πα α
 ρα α Χρι ι στου ^ολα βειν ευ χαις υ υ μω ων το με
 γα α ε ε ε ε ε λε ε ος ^η

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Θεοτοκίον](#)

louka.loukas@gmail.com

Θεοτοκίον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

προσόρτιον

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη̣

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.293*

Κ αι νυν και α α ει ⁶και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μὴν ν Δ ΤΕΚΤ

Ε ν Βη θλε εμ γεν να ται ο του παν το ο ος

ποι οι οι της Δ και την Ε δεμ α α νοι οι οι γει 6 λ

ο προ αι ω νων βα α α α σι ι ι ι λευς ν Δ η

φλο γι νη ρομ φαι αι αι α ν Δ τα νω ω τα α δι ι

ι δω ω ω ω σιν Δ το με σο τοι οι χον του φρα

γμου δι α λε ε ε ε λυ υ υ υ ται ν Δ αι ου ρα

νι ι αι δυ υ να α α μεις Δ συν τοις ε πι γης α να α

μι ι ι ι γνυ υ υ υν ται ν Δ αγ γε ε λοι συν τοις α αν

θρω ω ω ποις Δ κρα ται αν παν η γυ ρι ιν συ υγ κρο ο

του ου ου ου σιν Δ οι κα θα ροι τω κα θα ρω προσ εν

ε χθε ε ε εν τες ι δω μεν την Παρ θε ε ε ε
 νον ως θρο νο ον δο ο ο ξης χε ρου βι ι κον χω ω
 ρη σα α σαν τον μη δα μου χω ρου με νον Θε ε ον
 και βα στα ζου ου σαν ον τα Χε ρου ου βιμ με τα φο
 ο βου βα α στα α α α ζου ου ου ου σιν ο πως πα
 ρα α α σχη η τω ω ω κο ο ο ο σμω το με
 ε γα α ε ε λεε ο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#)

louka.loukas@gmail.com

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ϝ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Μηνολόγιον
 2007 σ.249/2973*

και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Ε ν Βη θλε εμ γε εν να ται ο του παν το ος ποι

η η της και την Ε δεμ α α νοι οι οι γει ο προ αι

ω ω νων βα σι ι λευς η φλο γι νη ρομ φαι αι αι α

τα νω ω τα α δι ι ι δω ω ω ω σι το με

σο τοι χον του φρα γμου δι α α λε ε ε ε λυ υ υ υ

ται αι ου ρα νι ι αι δυ υ να α α μεις συν τοις ε

πι γης α να μι ι ι ι γνυ υ υ υν ται αγ γε ε

λοι συν τοις αν θρω ω ω ω ποις κρα ται αν παν η η

η γυ υ ριν συγ κρο ο ο του ου ου ου σιν οι οι

κα θα α ροι τω κα θα ρω προσ ε νε ε χθε ε εν τες

ι δω μεν την Πααρ θε ε ε ε νον ως θρο νο ον
 δο ο ο ξης χε ρου βι ι κον γ' η χω ω ρη σα α σαν τον
 μη δα μου χω ρου ου με νον Θε ε ον και βα
 στα ζου ου σαν ον τα Χε ρου βιμ με τα φο ο ο βου βα στα
 α α ζου ου ου ου σιν ο πως πα ρα α α σχη η
 τω ω ω κο ο ο ο ο σμω το με ε γα α ε
 ε λε ε ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#)

louka.loukas@gmail.com

Ὥρα α' ιδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

ἄρχεται ὁ α' χορὸς

Ἦχος λ ρ̣ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.99*

Β η θλε εμ ε τοι οι μα α ζου ευ τρε πι ι ζε

ε ε σθω η η η φα α α α α τνη το σπη

η λαι ον δε χε ε ε σθω ω η η α α λη θει α α

η ηλ θεν η η σκι α πα ρε ε ε ε δρα α α α

με και Θε ος α αν θρω ω ποι οις εκ Παρ θε ε νου ου

πε ε φα νε ε ε ρω ω ω ται μορ φω θεις το

καθ η μα ας και θε ω σας το προ ο ο ος λη η η

ημ μα δι ο Α α δα αμ α α να α νε ου ου ου ται αι

συν τη Ε ευ α κρα α α ζο ο ο ον τες *

πι ι γης εν αν θρω ω ω ποις ευ δο κι ι α α ε ε

πε φα α α νη σω σαι το γε ε ε ε ε νο

ος η η η μων

*ἑτέρα θέσις:

ε πι ι γης ευ δο κι ι ι α α ε ε πε

φα α α νη

Ἦχος ᾠ Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.100*

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος εξ ο ρους κα α τα α σκι ι ι ι ι

ου ου δα α α σε ε ε ε ο ος

Ν υν προ ο φη τι κη η προρ ρη η η σις πλη

ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ υ στι κω ως η η φα α

α σκου ου ου ου σα α και συ Βη θλε ε εμ

γη η Ι ου ου ου ου δα ^χου δα μω ω ω

ως υ υ πα α αρ χεις ^χε λα χι ι στη εν τοις

η η γε μο ο ο ο σι ι ^ππρο ευ τρε πι

ι ζου ου σα α το σπη λαι ο ον ^νεκ σου γαρ μοι οι εξ ε

λε ε ευ σε ται η γου ου με ε ε νος ^χτων ε

θωνν δι α σα αρ κος ^χ* εκ Παρ θε ε ε ε νου ου

κο ο ο ρης ^χΧρι στο ο ος ο Θε ε ο ο ος η

η η η μω ων ^πο ος ποι μα νει ει ει τον λα

ο ο ον αυ του ου τον νε ε ο ον Ι ι ισ ρα α

α α η ηλ ^πδω μεν α αυ τω α παν τε ες με

γα α α λω συ νην ἦ

*ἑτέρα θέσις:

εκ Παρ θε ε ε ε ε νου κο ο ο ρης

Χρι ι στο ο ος ο ο Θε ε ο ος π

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ ρ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.101*

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι ρ π

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην ρ π

Τ α δε ε λε ε γει Ι ω ω ση ηφ προς την Πα

α αρ θε ε ε ε νον ^γ Μα ρι ι α τι ι το ο δρα

α μα του ου ου το ^Α ο εν σοι τε ε θε α α μαι ^{6 λ} α

πο ρω ω ω και εξ ι στα α μαι και τον νου ουν κα α

τα πλη η ητ το ο ο ο μαι ^Α λα θρα α τοι οι

νυν απ ε ε μου ου γε νου ε ε εν τα α α α

χει ^γ Μα ρι ι α τι ι το ο δρα α μα του ου ου

το ο ^Α ο ο εν σοι τε θε ε ε ε α α α α μαι ^γ

αν τι ι τι μη η η ης αι σχυ υ υ νη ην ^γ αντ

ευ φρο ο συ υ υ νης τη η ην λυ υ υ υ

πην ^γ αν τι του ε παι αι νει ει σθαι ^{6 λ} τον φο ο γον

μοι προσ η η η η γα α α α γες ουκ ε ε τι φε ε

ρω λοι οι πον το ο ο ο ο νει δος α

α αν θρω ω ω ω πων υ πο γαρ ι ι ι ι ε

ρε ε ε ω ων εκ του να α ου ω ως α μεεμπτον

Κυ ρι ι ου ου σε ε πα ρε ε ε λα α α α βον

και τι ι ι το ο ρω ω ω ω με ε ε ε νο ο ο

ο ο ον

προκείμενον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἀρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ ρ Νη

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.294*

Β η θλε εμ ε τοι οι μα α α ζου ευ τρε πι ι ζε ε

ε ε σθω η η η φα α α α τνη το σπη

λαι ον δε χε ε ε σθω ω η α λη θει α α η η ηλ

θεν η σκι α πα ρε ε ε δρα α α α με και

Θε ος α αν θρω ποι οις εκ Πα αρ θε νου ου πε ε φα α νε

ε ε ρω ω ω ται μορ φω θεις το καθ η μας και θε

ω σας το ο προ ο ος λη η η ημ μα δι ο Α

α δαμ α α να α νε ε ου ου ου ται αι συν τη Ε ευ

α α κρα α α ζο ο ο ον τες ε πι ι γης ευ

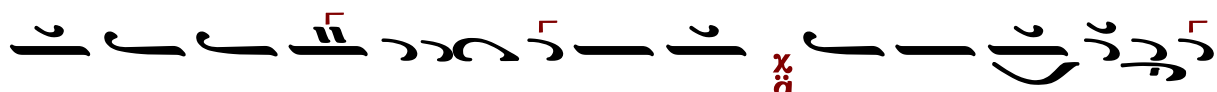
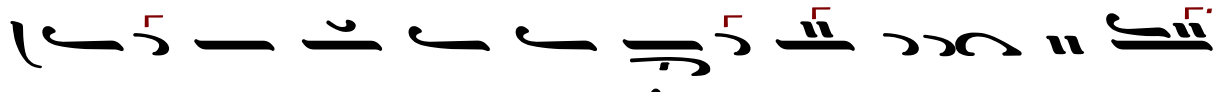
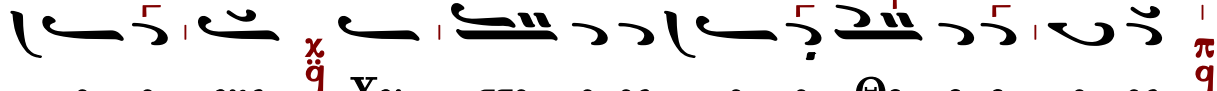
δο κι ι α α ε πε φα α α α νη η

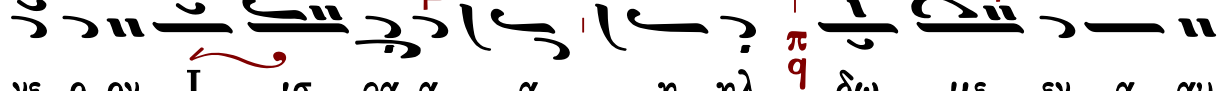
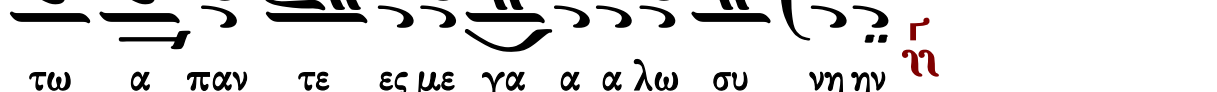
σω σαι το γε ε ε ε ε νο ος η η η μων

Ἦχος ἦ Γὰ Πα

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.295*

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α
γι ος εξ ο ρους κα τα α α σκι ι ου ου
δα α σε ε ε ε ο ος
Ν υ υν προ ο φη τι κη η η η προρ ρη η η
σις πλη ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ στι κως η η φα
α α σκου ου ου σα α και συ Βη θλε ε
εμ γη Ι ου ου ου ου δα ου δα μω ω ω ως υ
υ πα α αρ χεις ε λα χι στη ε ε εν τοις η η
γε μο ο ο σι ι προ ευ τρε πι ζου ου σα α το
σπη λαι ο ον εκ σου γαρ μοι οι ε εξ ε λε ε ευ

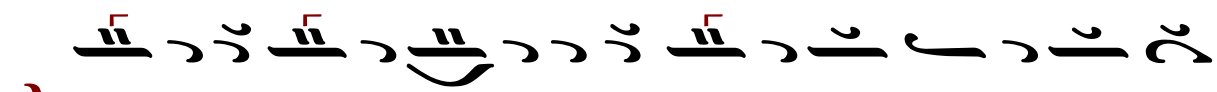

 σε ται η γου ου με ε ε νος ^χ_q των ε θνων δι α α

 σα α αρ κος εκ παρ θε ε ε ε νου ου κο

 ο ο ρης ^χ_q Χρι στο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος ^π_q

 ο ος ποι μα νει ει ει τον λα ο ο ον αυ του τον

 νε ο ον Ι ισ ρα α α η ηλ ^π_q δω με εν α αυ

 τω α παν τε ες με γα α α λω συ νη ην ^η

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π δῖ Νη

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.296*

 Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

 Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν_{δῖ}

 Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

T α δε ε λε ε ε γει Ι ω ω ση ηφ προς την Πα

α αρ θε ε ε ε νον Μα ρι ι ι ι ι

α τι το δραμα α του ουου το ο ο εν σοι τε ε θε

 ε ε α α α α α μαι α πο ρω ω ω και εξ

 ι ι στα α μαι και τον νουν κα α τα α πλη η η

 η η η ητ το μαι λα θρα α τοι οι οι νυν απ ε ε

μου ου γε νου ε ε εν τα α α α χει Μα

ρι ι ι α τι το ο δρα α μα του ουου το ο ο

εν σοι τε ε θε ε ε ε ε ε α α α α μαι

αν τι τι μη η η ης αι σχυ υ υ υ νη ην αντ

ευ φρο ο συ υ υ νης τη η ην λυ υ υ υ

πην αν τι του ε παι αι νει ει ει σθαι τον ψο γον μοι

προσ η η η γα α α α γες ουκ ε τι φε ε ρω

λοι οι πον το ο ο νει ει δος α α αν θρω ω ω

ω πων υ πο γαρ ι ε ε ρε ε ε ων εκ του να

α ου ω ως α μεεμπτον Κυ ρι ου ου σε ε πα α ρε

ε ε λα α α α βον και τι ι ι το ο ρω ω ω

με ε ε ε νο ο ο ον

[προκείμενον](#)

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Β η θλε εμ ε ε τοι οι μα α α ζου ευ τρε πι ι
ζε ε ε ε σθω η η η φα α α α α τνη
το σπη λαι ον δε ε χε ε ε σθω ω η η α α λη
θει ει α α η η η λ θεν η σκι α πα α ρε ε
ε ε ε ε δρα α α α με και Θε ε ος α αν θρω
ποι οισ εκ Πα αρ θε ε νου ου πε ε φα α νε ε ε ρω ω
ω ω ται μορ φω θεις το καθ η η μας και θε ω σας
το ο προ ο ο ο οσ λη η η η η μα δι ο Α
α δα αμ α α να α νε ε ου ου ου ται αι συν τη Ε
ευ α α κρα α α ζο ο ο ον τες επι ι γης εν

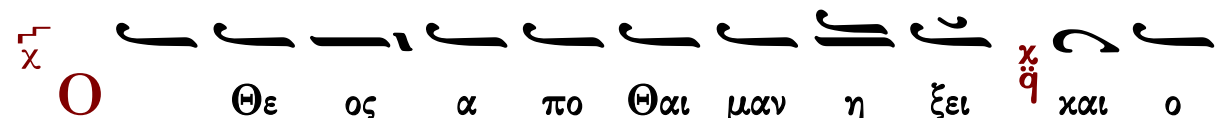
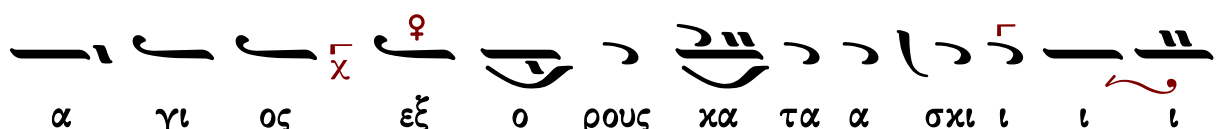
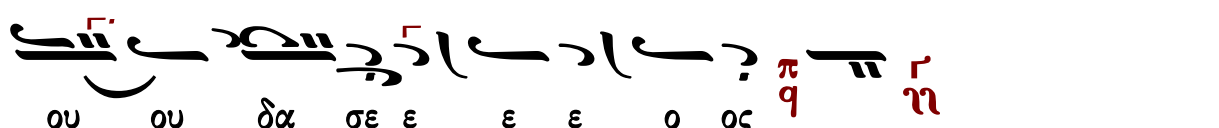
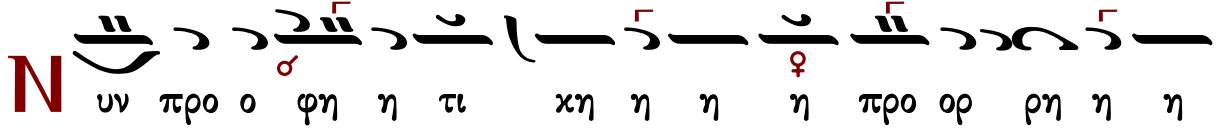
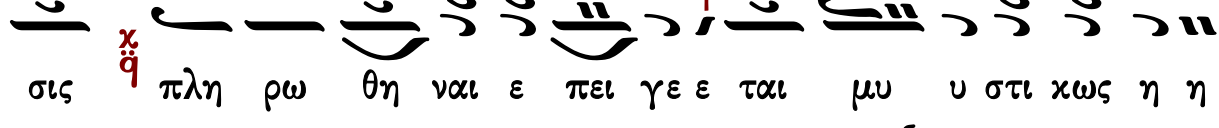
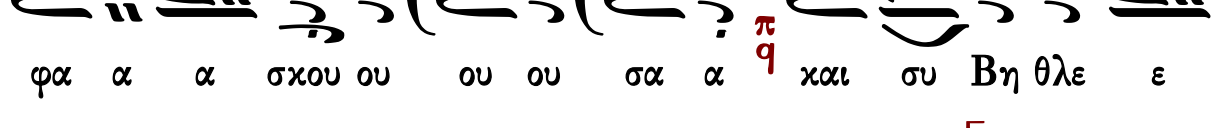
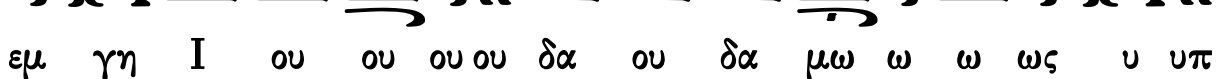

 αν θρω ω ποι ο ις ευ δο κι ι α α ε επ ε ε φα α

 α νη η σω σαι το ο γε ε ε ε ε νο ος η

 η η μων

Ἦχος ἦ Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.334#

 Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο

 α γι ος εξ ο ρους κα τα α σκι ι ι ι

 ου ου δα σε ε ε ε ο ος

 Ν υν προ ο φη η τι κη η η η προ ορ ρη η η

 σις πλη ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ υ στι κως η η

 φα α α σκου ου ου ου σα α και συ Βη θλε ε

 εμ γη Ι ου ου ου ου δα ου δα μω ω ω ως υ υπ

α α αρ χεις ε λα χι ι στη η ε ε εν τοις
 η η γε μο ο ο ο σι ι προ ευ τρε πι ι
 ζου ου σα α το σπη λαι ο ον εκ σου γαρ μοι οι ε εξ
 ε λε ε ευ σε ται η γου ου με ε ε νος των
 Ε θνων δι α σα α αρ κος εκ Παρ θε ε ε ε νου
 ου κο ο ο ρης Χρι στο ο ος ο ο Θε ε ο ο ος η
 η η μω ων ος ποι μα νει ει ει το ον λα ο ο
 ον αυ του ουτον νε ε ο ον Ι ι ισ ρα α α α
 η ηλ δω με εν α αυ τω α α παν τε ες με γα α α
 λω συ νηην

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ ϝ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.335#

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τ α δε ε λε ε ε γει Ι ω ω ση ηφ προς την Πα

α αρ θε ε ε ε νον Μα ρι ι α τι ι το ο δρα

α μα α του ου ου το ο ο εν σοι τε ε ε θε α α

μαι αι α πο ρω και εξ ι ι στα α μαι και τον

νουν κα α τα α πλη η ητ το ο ο ο μαι λα α

θρα α τοι οι οι νυν απ ε ε μου ου γε νου ε ε εν

τα α α α χει Μα ρι ι ι α α τι ι το ο δρα

α μα α του ου ου το ο ο ο εν σοι οι τε ε
 θε ε ε ε ε ε α α α α μαι αν τι ι τι μη η
 η ης αι αι σχυ υ υ νη ην αντ ευ φρο ο συ υ υ
 νης τη η ην λυ υ υ υ πην αν τι του επ αι αι
 νει ει ει σθαι τον ψο ο γον μοι προσ η η η η η
 γα α α α γες ου ου κε ε τι φε ε ε ε ρω λοι οι
 πον το ο ο ο ο νει δο ος αν θρω ω ω ω πων
 υ πο γα αρ Ι ι ι ι ε ρε ε ε ω ων εκ
 του να α ου ω ως α μεεμπτον Κυ ρι ι ου ου σε
 ε πα αρ ε ε ε λα α α α βον και τι ι ι ι
 το ο ο ο ρω ω μεενο ο ο ο ο ον

Πέτρου Φιλανθίδου

ἦχος πλ.δ'

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιά παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾷ, κράζοντες· ἐπὶ γῆς ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π ς Νῆ

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.176*

Β ἡ θλε ε εμ ε τοι οι μα α α α ζου ⁶ _λ ευ τρε πι
ι ζε ε ε ε σθω η η η φα α α α τη ^ν _ρ
το σπη λαι αι ον δε ε χε ε ε σθω ω ^Δ _ρ η α λη η
θει α α η η η ηλ θεν ⁶ _λ η σκι α α πα α
ρε ε ε ε ε ε ε ε δρ α α α α με ^ν _ρ και Θε ος
α αν θρω ω ω ω ω ω ω ω ποις ^Δ _ρ εκ Παρ θε ε νου
ου πε ε φα α νε ε ε ε ε ε ε ε ρω

ται αι αι μορ φω θει εις το ο κα αθ η η
 μα ας και θε ω ω ω σα α α ας το ο ο προ
 ο ο ο ο ο οσ λη η η η το προ οσ λη ημ μα δι
 ο Α α α δαμ α α να α νε ε ου ου ου ται αι συν
 τη Ε ευ α α κρα α α α ζο ο ο ον τες ε
 ε πι ι ι ι γης εν αν θρω ω ω ποις ευ δο
 κι ι α α ε πε ε φα α α νη η σω ω ω
 σαι αι το γε ε ε ε ε ε νο ος η η η μων

ἦχος γ'

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμῶν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι ἐπείγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα· καὶ σὺ Βηθλεὲμ
 γῆ Ἰουδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἡγεμόσιν, προευτρεπίζουσα τὸ σπῆλαιον·
 ἐκ σοῦ γὰρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγούμενος τῶν ἐθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ παρθένου κόρης Χριστὸς
 ὁ Θεός ἡμῶν, ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον Ἰσραήλ. Δῶμεν αὐτῷ ἅπαντες
 μεγαλωσύνην.

Ἦχος ἤ Γά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.177*

Ο Θεος απο Θαιμαν η ξει και ο α

γιος εξ ορους κα ατα ασκι ι ι ι ι

ου ου δα α α σε ε ε ε ο ος

Ν υ υν προφηη τι ι ι κη η η η

προ ο ορ ρη η η σι ι ις πληρωθη

η ναι αι ε ε πει γε ε ται μυ υ στι ι ι κω ως η η

φα α α ασκου ου ου ου σα α και συ υ Βη η

θλε ε ε εμ γη η Ι ου ου ου ου δα ου ου δα μω

ω ω ως υ υ πα α α αρχεις ε λα χι ι στη η

ε ε εν τοις η η γε μο ο ο ο σι εν ^ππρο

ευ τρε πι ι ζου ουσα α το σπη η λαι ο ον ^νεκ

σου γα αρ μοι οι ε ε ξε λε ε ευ σε ται η

γου με ε ε νο ο ος των ε θνω ων δι ι ι α α

σα α αρ κο ος εκ παρ θε ε ε ε ε νου ου ου κο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρης Χρι στο ο ο ο ος

ο ο Θε ε ο ο ο ος η η η η μω ων ^π

ο ος ποι οι μα νει ει ει ει το ον λα ο ον α α

αυ του τον νε ο ον Ι ισ ρα η η η ηλ ^πδω

με εν α αυ τω ω ω ω α πα α αν τε ες με

 γ α α α α λ ω σ υ υ υ ν η η η η

Δόξα... Καὶ νῦν...

ἤχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τάδε λέγει Ἰωσήφ πρὸς τὴν Παρθένον· Μαρία, τὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι;
 ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν ἅπ' ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει.
 Μαρία, τὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνῃν, [ἀντ' / **ἀντὶ**] εὐφροσύνης,
 τὴν λύπην, ἀντὶ τοῦ ἐπαινέσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπόν, τὸ
 ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἄμεμπτον Κυρίου σὲ παρέλαβον· καὶ τὶ
 τὸ δρώμενον;

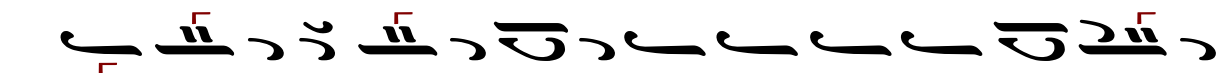
ἤχος λ π δι Νῆ

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.178*

 Δ ο ο ξ α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

 γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

 α α τι

 Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

 ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην

Τ α α δε ε λε ε ε ε γει Ι ω ω ση ηφ προς

την Πα α αρ θε ε ε ε νον Μα ρι ι ι

ι ι ι ι α τι ι το ο δρα α μα α του ου ου

το ο ο ο ε εν σοι οι οι τε θε ε ε

ε ε α α α α μαι α α πο ο ο ρω ω

ω ω και αι ε εξ ι ι στα α α μαι και το

ο ον νουν κα τα πλη η η η η η η η η η

το μαι λα α α α θρα α α α τοι οι

νυ υν απ ε ε ε μου ου ου γε ε νου ε εν τα α α

α α α α α χει Μα ρι ι ι ι ι

ι ι α τι ι το ο δρα α μα α του ου ου το ο

ο ο ε εν σοι οι οι τε θε ε ε ε ε α α

α α μαι αν τι ι τι ι ι μης αι αι σχυ υ υ

υ υ υ υ λυ υ υ υ υ υ υ νη ην αν τι ι

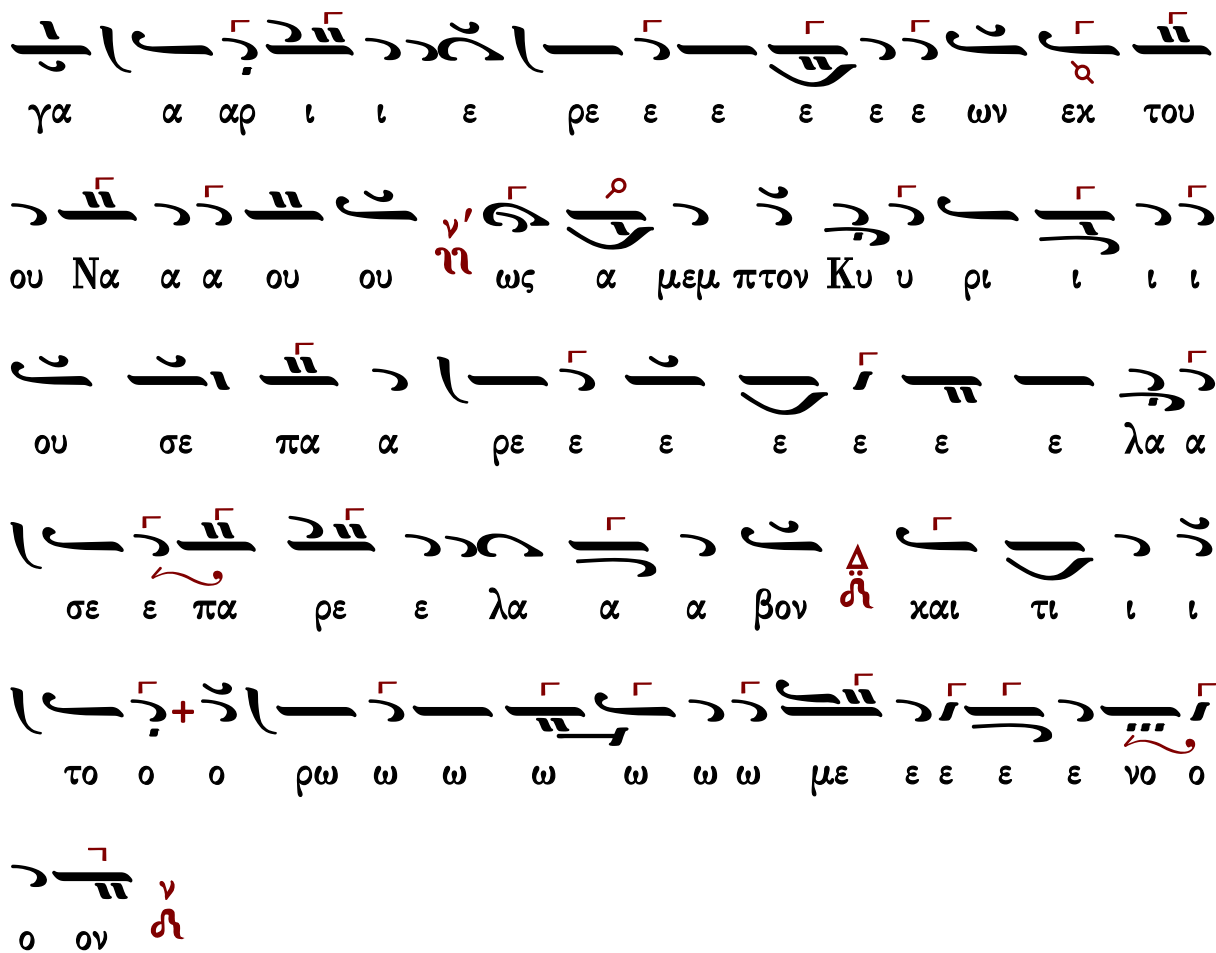
ευ φρο συ υ υ νη ης την λυ υ υ υ υ υ υ

υ υ πην αν τι του ου ε παι αι νει ει ει σθαι αι τον

φο γο ον μοι οι προ ος η η η η η η η

γα γες ουκ ε τι φε ε ε ρω λοι οι οι πον το ο

ο νει ει δος α α αν θρω ω ω ω πων υ πο

[προκείμενον](#)

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π δ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.301*

ον δε χε ε ε σθω ω η α λη θει ει α α

η η ηλ θεν η σκι ι α α πα ρε ε ε δρα α α α

με και Θε ος α αν θρω ω ω ποις εκ Παρ θε νου ου

πε ε φα α νε ε ε ρω ω ω ω ται μορ φω

θει εις το ο κα αθ η η μας και θε ε ω ω σας

το ο προ ο ο σλη η η ημ μα δι ο Α α δαμ

α α να α νε ε ου ου ου ται αι συν τη η Ε ευ α

α κρα α α α ζο ο ο ον τες ε πι ι γης ευ

δο κι α ε πε ε φα α α νη η σω σαι το γε

ε ε νος η η η μων

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος εξ ο ρους κα α τα α σκι ι ι ι ι

ου ου δα α α σε ε ε ε ο ος

Ν υ υν προ ο φη τι κη η προρ ρη η σεις πλη

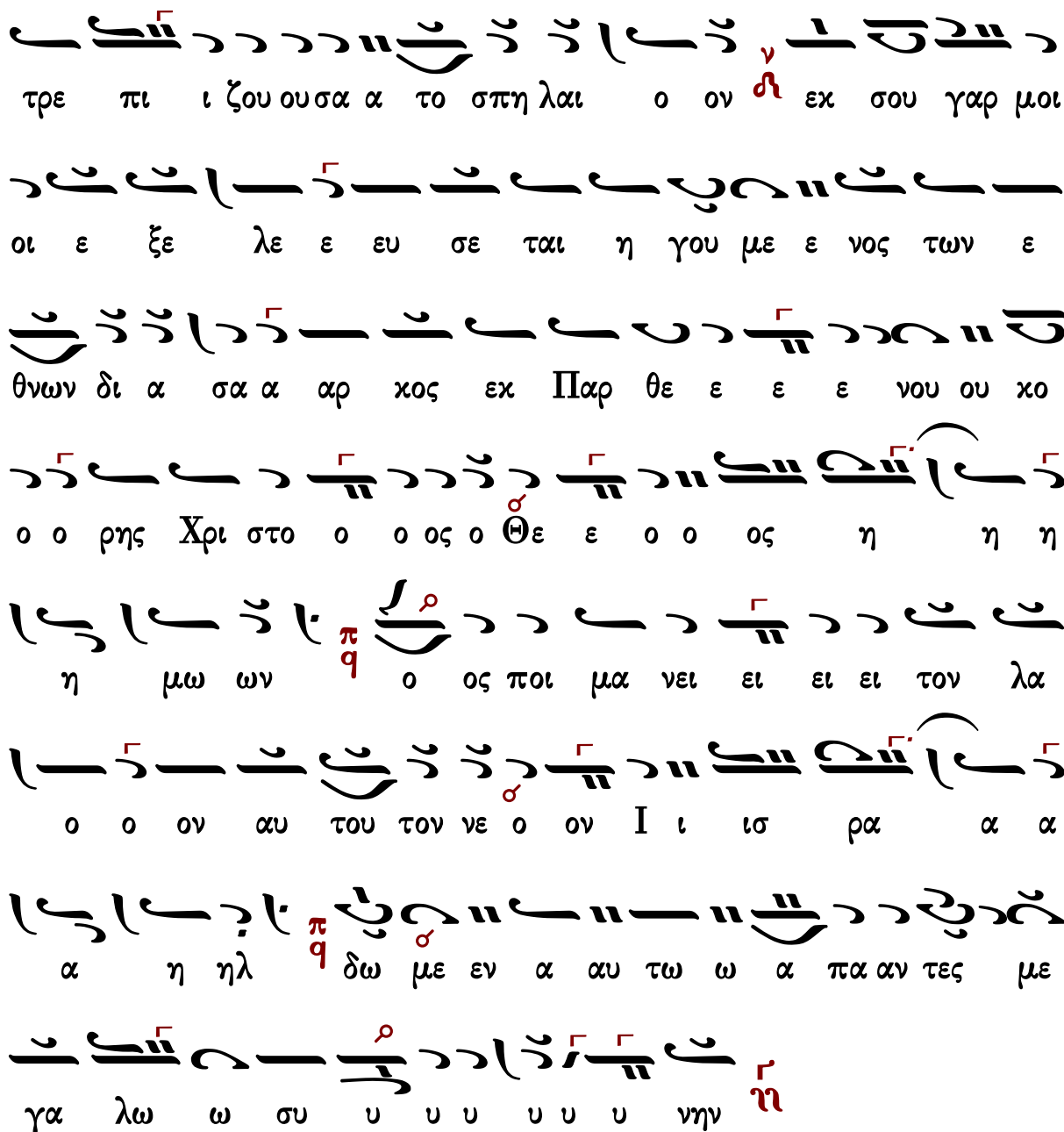
ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ υ στι κως η η φα α α

σκου ου ου ου σα α και συ Βη θλε ε ε ε εμ

γη η Ι ου ου ου ου ου δα ου δα μω ω ω ω

ως υ υ πα α α αρ χεις ε λα χι ι στη η εν τοι οis

η η γε μο ο ο ο σι ι προ ευ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ ϝ Νῆ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.304*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τ α δε ε λε ε ε γει Ι ι ω ω ση ηφ προς την πα α

αρ θε ε ε ε νον Μα ρι ι α τι τοδρα μα α του

ου ου το ο ο εν σοι τε θε ε ε α α α α μαι

α πο ρω ω ω ω και ε ε ε ξι ι στα

α α μαι και τον νου ουν κα α τα α πλη η ητ το

ο ο ο μαι λα α α θρα α τοι οι οι νυν α απ ε ε μου

ου γε νου εν τα α α α χει Μα ρι ι α τι

το δρα μα α του ου ου το ο ο ο εν σοι τε θε

ε ε α α α α μαι αν τι τι μη η η η

ης αι σχυ υ υ νη ην αντ ε ευ φρο ο συ υ υ υ

νης τη η ην λυ υ υ υ πην αν τι του ε παι αι νει

ει ει σθαι τον ψο ο γον μοι προσ η η η γα α α α γες

ουκ ε τι φε ε ρω λοι πον το ο ο ο ο ο νει

δο ος α α αν θρω ω ω ω πων υ πο γαρ ι

ι ε ε ρε ε ε ω ων εκ του να ου ω ως α με

εμπτον Κυ ρι ι ου ου σε ε πα α ρε ε ε λα α α α

βον και τι ι ι ι το ο ο ο ρω ω ω

με ε ε ε νο ο ο ον

προκείμενον

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ ϝ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.251/2975*

Β η θλε εμ ε ε τοι οι μα α α ζου ευ τρε πι ι

ζε ε ε σθω η η η φα α α α τνη το σπη

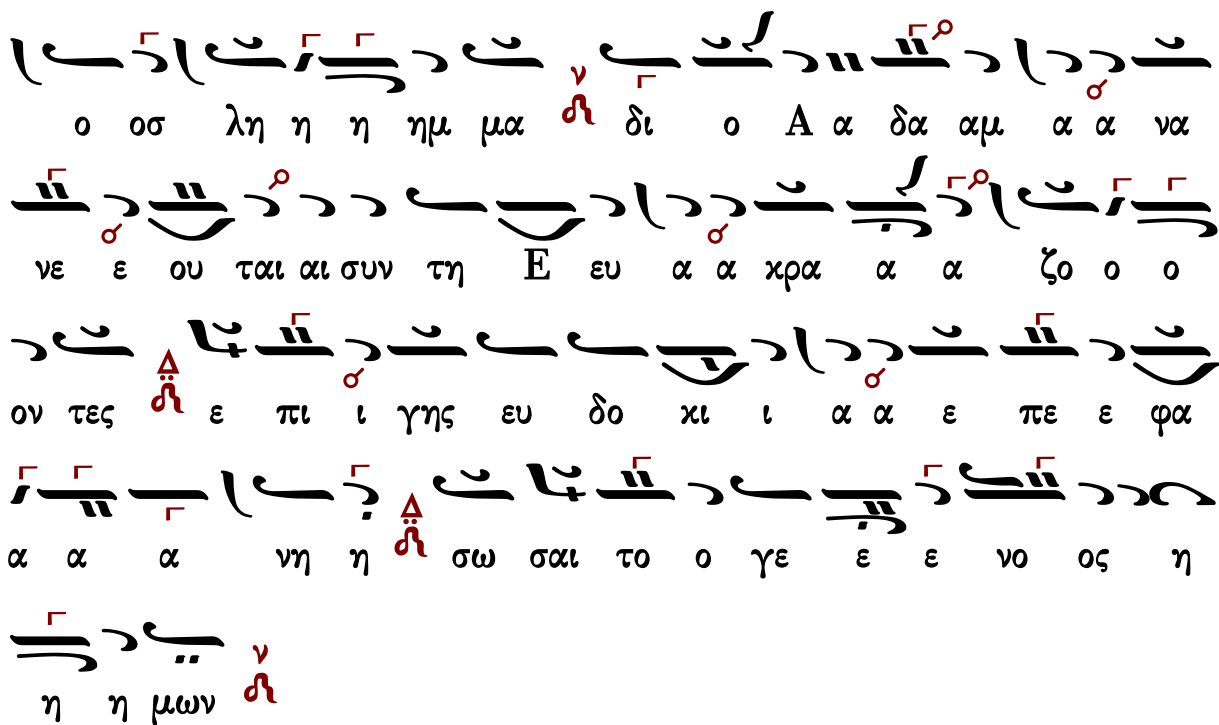
λαι ον δε χε ε ε σθω ω η α λη θει ει α α η

η ηλ θεν η σκι α πα ρε ε ε δρα α α α με

και Θε ος α αν θρω ποι οις εκ Πα αρ θε ε νου ου πε ε

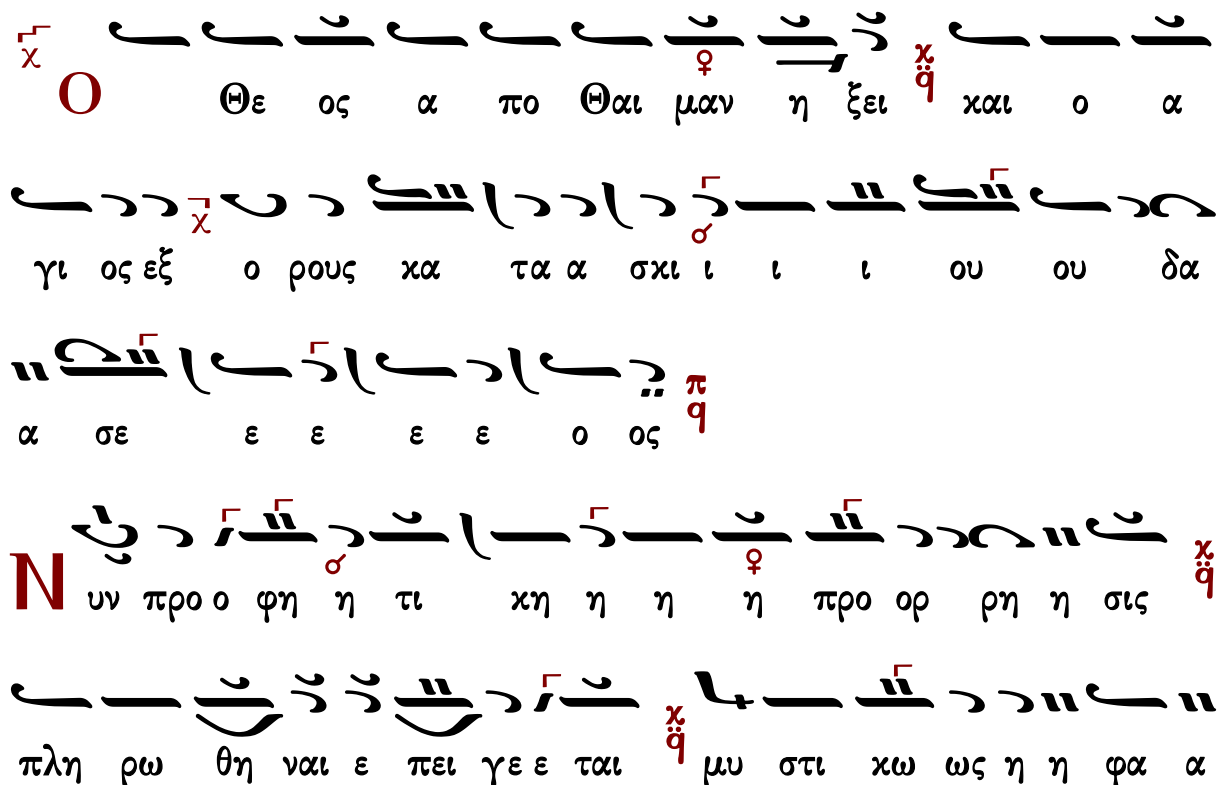
φα α νε ε ε ρω ω ω ω ται μορ φω θεις το καθ

η η μας και θε ω σας το ο προ ο ο

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.252/2976*

α σκου ου ου ου σα α ^π και συ Bη θλε ε εμ γη

I ου ου ου ου δα ^χ ου δα μως υ παρ χει εις ε λα χι στη

ε ε εν τοις η η γε μο ο ο ο σι ι ^π προ

ευ τρε πι ι ζου ου σα α το σπη η λαι ο ον ^ν εκ σου

ου γαρ μοι οι ε ^ς εξ ε λε ε ευ σε ται η γου ου μενος

των ε θνων δι ι α α σα α αρ κος ^χ εκ Παρ θε ε ε

ε νου κο ο ρη ης ^χ Χρι στο ο ος ο Θε ε ο ο

ο ος η η η η μω ων ^π ο ος ποι μα νει ει

ει το ον λα ο ο ον αυ του ^χ τον νε ον I ισ ρα α

η ηλ ^π δω με εν α αυ τω ω α παν τες με γα

λω συ υ υ υ υ νηην ^Γη

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ρ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.253/2977*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω ⁶λ και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^νρ ^{ΠΚΤ}

Κ αι νυν και α α ει ⁶λ και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην ^νρ ^{ΠΚΤ}

Τ α δε λε γει Ι ω ω ση ηφ ⁶λ προς την Παρ θε ε ε ε

νον ^νρ Μα ρι ι ι ι α τι το δρα μα α του ου ου

το ⁶λ ο εν σοι τε θε ε ε α α α α μαι ^νρ α

πο ρω ω ω ω και ε εξ ι ι στα α μαι και τον

νου ουν κα α τα α πλη η η η η ητ το μαι

λα α θρα α τοι οι οι νυ υναπ ε ε μου γε νου εν τα

α α α χει Μα ρι ι ι α τι το ο δρα α μα α

του ου ου το ο ο ο εν σοι οι τε θε ε ε

ε ε α α α α μαι αν τι ι τι μη η η ης αι

σχυ υ υ νη ην αντ ευ φρο συ υ υ νης τη

η ην λυ υ υ υ πην αν τι του ε παι αι νει ει ει

σθαι τον φο ο γον μοι προ ος η η η γα α α α

γες ουκ ε τι στε ε ε γω λοι οι πον το ο νει δος αν

προκείμενον

Πέτρου Ἐφρεσίου

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.102*

φεις φα την πε ε ε ε ε νι ι χρα α α α

α α α α α α Υι ος μο ο νο ο γε ε νης

κει με νο ο ος ο ρα α ται αι βρο ο ο τος και

σπαρ γα α νοι οισ πλε κε ε ε ται ο ο τη η

η ης δο ξη ης Κυ υ ρι ι ι ι ος και μα α γους α

α στη η ηρ μη η νυ υ υ ει εις αυ του ου προς

κυ υ νη η η σιν και η μεις με ε ε ε λω ω

ω δου ου ου με εν Τρι α ας α α γι ι ι α σω σον

τας ψυχα α ας η η η η μων

Ἦχος λ π δ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.103*

Κ υ ρ ι ε ε ι σ α κ η κ ο α τ η ν α κ ο

η ν σ ο υ κ α ι ε φ ο β η θ η ν κ α τ ε ν ο η σ α τ α

ε ρ γ α σ ο υ κ α ι α ι ε ξ ε ε ε ε σ τ η ν

Π ρ ο τ η σ γ ε ν ν η σ ε ω σ τ η η σ σ η σ τ ρ ο μ ω ο ρ ω ω

ω σ α ι α ι τ ο μ υ σ τ η η ρ ι ο ο ν Κ υ ρ ι ι ε α ι

ν ο ε ρ α ι α ι σ τ ρ α τ ι α ι κ α τ ε π λ η η η η τ τ ο ο ο

ο ν τ ο ω σ γ α ρ β ρ ε φ ο ς ν η π ι α α σ α ι η η υ δ ο κ η

η σ α σ ο τ ο ν π ο λ ο ν κ ο ο σ μ η η σ α σ τ ο ι σ α α

α σ τ ρ α α α α σ ι και φ α α τ η ν τ ω ν α λ ο γ ω ν α

ν α α κ ε κ λ ι ι σ α ι ο δ ρ α κ ι σ υ υ ν ε ε

χων⁶ πα ανταγης τα α πε ε ε ε ρα α α α τα^ν
 τοι αυ τη η γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι ι
 α α^Δ ε ε γνωσθη η σου η ευ σπλαγ χνι ι α Χρι
 ι στε^Δ το με γα ε ε ε λε ο ος δο ο ο ο ξα α
 α α σοι^ν

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος ἡ Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.104*

Δ ο ξα[♂] α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω^χ
 και αι α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι^π
 Κ αι νυν και αι α ει ει^χ και εις τους αι ω

ω νας των αι αι ω ω ω νων α μη ην ^{π q} _{TC}

ω σηφ ει [♀] πε ε η η η μιν ^{χ q} πω ως εκ των

α γι ι ι ω ων ^{χ q} η ην πα ρε ε ε λα α

βες κο ο ο ο ρη ην ^{π q} εγ κυ ον φε ε ε ε ρει εις

ε εν Βη θλε ε εμ ^{γ δ} ε γω φη σι ι τους προ φη

τα ας ε ε ρευ νη η η η σας ^{χ q} και [♀] αι χρη μα τι

σθεις υ πο ο ο α αγ γε ε ε λου ^{χ q} πε ε πει ει

σμαι ο ο ο ο τι Θε ε ον ^{χ q} γεν νη η

σει η Μα ρι ι ι ι α α α α νε ερ

μη νε ε ε ευ τω ως ^{π q} ου ου ου ου ει εις προ ος

κυ νη σι ιν μα α γοι εξ α α να το λω ων η η
 ξου ου σι συ υν δω ω ωροις τι μι ι ι οισ λα α τρε
 ε ευ ο ο ο ον τε ες ο σαρ κω θει ει ει
 εις δι η η μας Κυ υ υ υ ρι ε ε δο ο
 ο ο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι

[προκείμενον](#)

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.297*

Ο υ ου ου τος ο Θε ος η η μων ου λο γι σθη
 η σε ε ται ε τε ε ε ρος προ ος α α α αυ τον
 ο τε χθει εις ε εκ Πα αρ θε νου και τοις αν θρω
 ποις συ υ υν α να α στρα α α φεις φα

τνη πε ε ε ε ε ε νι ι χρα α α α α α α
 α α α α Υι ος μο ο νο γε ε νης κει με νο
 ο ος ο ρα α ται αι βρο ο ο τος και σπαρ γα
 νοι οis πλε κε ται ο ο τη η ηης δο ξης Κυ υ ρι ι ι
 ι ος και μα γου ους α α α στη η ηρ μη η νυ
 υ υ ει εις αυ του ου προ σκυ υ νη η η σιν
 και η μεις με ε λω ω ω δου ου ου με εν Τρι
 ας Α α γι ι ι α σω σον τα ας ψυ χα α ας η η η η
 μων

Ἦχος λ π ς Νη

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
 Μουσική Κυψέλη Β'
 Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.298*

Κ υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο

ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα

ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην

Π ρο της γεν νη σε ως τη ης σης τρο μω ο ρω

ω ω σαι αι το μυ στη ρι ο ο ον Κυ ρι ι ε αι

νο ε ραι αι στρα τι αι κα τε πλη η ητ το ο ο

ον το ως γαρ βρε φος νη πι α σαι η η ηυ δο κη η

σας ο τον πο λον κο ο σμη σας τοι οις α α α στρα α

α α σι και φα τνη των α λο γων α να α α

κε κλι ι σαι ο δρα κι συ υν ε ε ε χων πα αν τα γης

τα α πε ε ε ρα α α α τα τοι αυ τη η γαρ

οι οι κο νο μι ι ι α α ε ε γνω σθη η σου η ευ

σπλαγχνι ι α Χρι ι στε ^Δ το με γα ε ε ε λε ος δο
ο ο ξα α α α σοι ^ν

Δόξα... Καὶ νῦν...

^φἮχος ἢ Γά

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.298*

^Δ ο ξα [♂] α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω
και αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι ^π
^Κ αι νυν [♂] και [♂] αι α ει ει και εις τους αι ω
ω νας των αι αι ω ω ω νων α α μη ην ^π
^Ι ω σηφ [♀] ει πε ε η η η μιν πω ^π ως ε εκ
των Α α γι ι ι ω ω ν ην παρ ε ε ε ε λα
βες Κο ο ο ρη ην ^π εγ κυ ον φε ε ε ε ρει εις εν Βη

θλε ε εμ ^ν ε γω φη σι τους προ φη τα ας ε ρευ νη
 η η η σας ^κ και χρη μα τι σθεις υ πο ο ο α αγ
 γε ε ε λου ^κ πε πει ει σμαι ο ο ο ο τι
 ι Θε ε ε ον ^κ γεν νη η η η σει η Μα
 ρι ι ι ι ι α α α αν ε ερ μη η νε ε
 ευ τω ως ^π ου ου ου ει εις προσ κυ νη σι ιν ^ν μα γοι
 εξ α α να το λω ων η η ξου ου σι ^κ συ υν δω ω ω
 ροις τι μι ι ι οις λα α τρε ευ ο ο ον τε ες ^π
 ο σαρ κω θει ει ει εις δι ι η η η μας Κυ υ
 υ ρι ε δο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι οι ^η

προκείμενον

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ο υ ου ου τος ο Θε ος η η μων ου λο γι σθη
 η σε ε ται ε ε τε ε ε ρος προ ος α α α αυ
 τον ο τε χθει εις ε ε εκ Πα αρ θε ε ε νου
 και τοις αν θρω ω ποις συ υ υν α να α στρα α α
 α φεις φα τνη πε ε ε ε ενι ι χρα α α α
 α α α α α α α α Υι ος μο ο νο γε ε νης κει
 με νο ο ος ο ρα α α ται αι βρο ο ο τος και σπαρ
 γα α νοι οις πλε ε κε ε ται ο ο της δο ο ο ξης
 Κυ υ ρι ι ι ι ος και αι Μα α α γου ους
 α α α στη η η ρμη η νυ υ υ ει εις αυ του ου ου

πρ^ϛοσ^ϛ κυ^ϛ υ^ϛ νη^ϛ η^ϛ η^ϛ σιν^π και^ϛ η^ϛ μει^Δ εις^σ με^ϛ ε^ϛ ε^ϛ

ε^ϛ λω^ϛ ω^ϛ δου^ϛ ου^ϛ ου^ϛ με^ϛ εν^χ Τρι^Δ α^ϛ ας^ϛ α^ϛ α^ϛ γι^ϛ ι^ϛ ι^ϛ

α^σ σω^Δ σον^ϛ τα^ϛ ας^ϛ ψυ^ϛ χα^ϛ α^ϛ ας^ϛ η^ϛ η^ϛ η^ϛ η^ϛ μων^π

Ἦχος λ π Ϟ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.338#

κ^χ υ^ϛ ρι^ϛ ε^ϛ εις⁺ α^ϛ κη^ϛ κο^ϛ α^ϛ την^ϛ α^ϛ κο^ϛ

ην^ϛ σου^ϛ και^σ ε^ϛ φο^ϛ βη^ϛ θην⁶ κα^λ τε^ϛ νο^ϛ η^ϛ σα^ϛ τα^χ

ερ^ϛ γα^ϛ σου^ϛ και^ϛ αι^ϛ εξ⁺ ε^ϛ ε^ϛ ε^ϛ ε^ϛ στην^ν

Π ρο^ϛ της^ϛ γεν^ϛ νη^ϛ σε^ϛ ω^ϛ ως^ϛ τη^ϛ ης^ϛ ση^ϛ ης⁶ τρο^λ ο^ϛ

μω^π ο^ϛ ρω^ϛ ω^ϛ ω^ϛ σαι^ϛ αι^Δ το^ϛ μυ^ϛ στη^ϛ ρι^ϛ ο^ϛ ο^ϛ ον^ϛ Κυ^ϛ ρι^ϛ

ι^ϛ ε^ϛ ε^λ αι^ϛ νο^ϛ ε^ϛ ραι^σ αι^ϛ στρα^ϛ τι^ϛ ι^ϛ αι^ϛ κα^ϛ τε^ϛ ε^ϛ

πλη η η η ητ το ο ο ον το ως γαρ βρε

φο ος νη πι α ασαι η η ηυ δο κη η σας ο τον

πο λον κο ο σμη σας τοι οis α α α στρα α α α

σι και φα ατη των α λο γων α να α α κε κλι ι

σαι ο δρα κι συ υν ε ε ε χων πα αντα γη ης τα α

πε ε ε ε ε ρα α α α τα τοι οι αυ τη η γαρ

οι οι κο ο νο ο μι ι ι α α ε ε γνω σθη η σου

η ευ σπλαγ χνι ι ι ι α Χρι ι στε ε ε ε ε

το με γα ε ε ε λε ε ος δο ο ο ο ξα α

α α σοι

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι π q

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω

ω νας των αι αι ω ω ω νω ων α α μη ην π q

ι ω ση η ηφ ει πε ε η η η μιν

πω ως εκ των α α γι ι ι ω ων ην πα α x q

ρε ε ε ε λα α βες Κο ο ο ο ρη ην εγ π q

κυ ον φε ε ε ε ρει εις εν Βη θλε ε εμ ε γω φη σι ν q

τους Προ φη τα ας ε ε ρευ νη η η η σας και χρη x q

μα τι σθεις υ πο ο ο α αγ γε ε ε λου πε
 πει ει σμαι ο ο ο ο τι ι Θε ε ε ον γε εν
 νη η η σει η Μα ρι ι ι ι ι α α α αν
 ε ερ μη νε ε ε ευ τω ως ου ου ου ει εις
 προσ κυ νη σι ιν Μα γοι εξ Α να το λω ω ω
 ων η η ξου ου ου σι συ υν δω ω ω ρις τι μι
 ι ι οι οισ λα α τρε ε ευ ο ο ον τε ες ο σα αρ
 κω θει ει ει εις δι ι η η η μας Κυ υ υ ρι
 ε ε δο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι οι

προκείμενον

Πέτρου Φιλανθίδου

ἤχος πλ.β'

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεὶς. Φάτνη πενιχρᾷ Ὑῖος μονογενής, κείμενος ὁράται βροτός· καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ [μάγους/μάγοις] ἄστὴρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, καὶ ἡμεῖς μελωδοῦμεν· Τριάς ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

β' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.180*

Ο υ ου ου ου ου τος ο Θε ο ος η η μων ου
λο γι σθη η σε ε ε ται ε ε τε ε ε ε ρο ος
προ ο ο ο ος α αυ τον ο τε χθεις ε ε εκ
Πα αρ θε ε ε ε ε ε νου ου ου ου ου ου ου ου και
τοις αν θρω
υν α α να α α α α στρα α φεις φα α α τη
πε ε ε ε ε ε ε ε νι ι χρα α α α α α
α α α α α α α Υι ος μο ο νο ο γε ε

νη η η η η η η η η μο ο νο ο ο γε ε

νης ^π9 χει ει με ε νος ο ρα α α ται αι αι

αι αι αι βρο ο τος ^πΔ και σπαρ γα α α νοι οis πλε ε

χε ε λε ε ε ε ται ^Δ ο ο τη η η ηs δο ξης

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι οs ^Δ και αι μα α α α γοι οis

α α α στη η ηρμη η νυ υ υ ει ^Δ εις αυ του

ου προσ κυ υ υ νη η σιν ^π και η μει ει ει εις

με ε λω ω δου ου ου ου ου ου μεν ^Δ Τρι

α αs α α α γι ι ι α α α ^{γ'}η σω ω ω ω

σον τα α α αs ψυ χα α α α α α αs η

μυν π

ἦχος πλ.δ'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὄρωσαι τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ [κατεπλήττοντο/ἐξεπλήττοντο]· ὥς γὰρ βρέφος νηπιάσαι ἠυδόκησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἀστράσι· καὶ τῇ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακὶ συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτῃ γὰρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία. Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

ἦχος λ π δ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.182*

Κ υ ρ ι ε ε ι σ α κ η κ ο α τ η ν α κ ο

η ν σ ο υ κ α ι ε φ ο β η θ η ν κ α τ ε ν ο η σ α τ α

ε ρ γ α σ ο υ κ α ι α ι ε ξ ε ε ε ε σ τ η ν

Π ρ ο ο τ η ς γ ε ν ν η σ ε ε ω ω ς τ η η ς σ η η ς

τ ρ ο ο ο ο ο μ ω ω ο ρ ω ω ω σ α ι α ι τ ο μ υ

υ σ τ η η η η η η η ρ ι ι ο ο ο ν

Κυ υ ρι ι ι ι ε ⁶ λ αι νο ε ραι αι στρα τι

αι εξ ε ε πλη η η η ητ το ο ο ο ο ο ο ο ον

το ² ν ρ ως γαρ βρε φο ος νη πι α σαι η ηυ δο ο

ο κη η η η η η σας ο τον πο ο ο λον κο σμη η η

η σα α α ας τοι οι οι οισ α α α α στρα α

α τοις α α στρα α σι ^ν ρ και τη φα τνη η των α α

λο ο ο ο γω ων ^Δ ρ αι να κε ε ε ε ε

κλι ι ι ι ι ι ι ι ι σαι ^Δ ρ ο δρα κι ι συ υν

ε ε ε ε χων πα αν τα α γη ης τα α πε ε ε

ε ε ε ε ρα α α α τα ^ν ρ τοι α αυ τη η η

γα αρ οι οι κο νο ο μι ι ι α α ε γνω ω

σθη η η σου η ευ σπλαγ χνι ι ι ι ι ι α Χρι ι

στε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε το με ε ε ε

γα α α ε ε ε λε ε ε ος δο ο ο ο

ο ο ξα α α α σοι

Δόξα... Καὶ νῦν...

ἤχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν [ἀγίων/δικαίων] ἦν παρέλαβες κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγὼ φησι, τοὺς προφῆτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν δώροις τιμίῳ λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

ἤχος ἡ Γά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.183*

Ν ε Δο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι αι

Υι υι υι ω ω ω και αι α α α γι ω ω Πνε ε

ε ευ μα α α α α τι ι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α ει ει ει και εις τους

αι ω ω νας των αι αι ω ω ω ω νω ων α α

μη ην

ω ση ηφ ει ει ει πε ε η η η η

μι εν πω ως ε εκ των δι ι ι και αι αι

αι αι αι αι ων η ην πα α α ρε ε ε λα

α βες χο ο ο ο ο ρη ην ε εγ κυ υ

ον φε ε ε ε ρει εις εν Βη η θλε ε εμ ε

γω ω φη η σι ι τους προ φη η τα ας ε ε ρευ

νη η η η σας και χρη μα τι σθει εις υ υ υ

πο ο ο ο αγ γε ε λου ου πε ε πει ει σμαι η

ο τι Θε ον γε εν νη η η σει ει η Μα ρι ι ι

ι ι α α νε ερ μη νε ε ε ε ευ τω ως π q

ου ου ου ου εις προ οσ κυ υ νη η σι ι ι ι

ι ι ι ν η μα α γοι εξ Α να α το ο λω ω ω ω ν

η η ξου ου ου ου σι ι ι συ υν δω ω ω ροι οις x q τι

μι ι ι ι οι οις λα α τρε ε ε ευ ο ο ο ον τε ες π q

ο σαρ κω ω θει ει εις δι ι ι η η η μα ας

Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α

α α α σοι οι οι οι η

[προκείμενον](#)

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.306*

Ο υ ου ου τος ο Θε ο ος η μων σου λο γι

σθη η σε ε ε ται ε ε τε ε ε ρος προ ο ος α α

α αυ τον ο τε χθει εις ε ε εκ πα αρ θε ε ε ε

νου και τοις αν θρω ποις συ υ υν α να α α στρα α

α α φεις φα α τνη πε ε νι χρα α α α α

α α α α α α αν Υι ος μο ο νο γε ε

νης κει με νο ο ος ο ρα α α ται βρο ο ο τος

και σπαρ γα α νοι οισ πλε ε κε ε ε ται ο

ο τη η ηης δο ξης Κυ υ υ υ ρι ι ι ος και μα

α γοι οισ α α α στη η ηρμη η νυ υ υ ει εις αυ του ου

προσ κυ υ νη η η σιν και η μεις με ε

ε λω ω ω δου ουου με εν Τρι α αας Α α γι ι ι

α α σω σον τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.307*

Κ υ ρι ε εις α κη κο α την α κο

ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα

ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην

Προ της γεννη της σεως της σης τρομω ορωω

ω σαι αι το μυ στη η ρι ο ο ον Κυ ρι ι ε ε

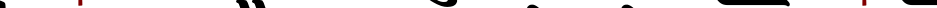
αι νο ε ραι αι στρα τι ι αι αι κα τε πλη η ητ

το ο ο ον το ^γ ως γαρ βρε φος νη πι α σαι η η

 ης δο κη η σας ο τον πο ο λον κο ο σμη η σας τοις α

α α στρα α α α σι και τη φα την των α λο

 γων α να α α κε κλι ι σαι ⁶ ο δρα κι συ υν ε ε ε

χων πα αντα γης τα πε ε ε ρα α α α τα τοι

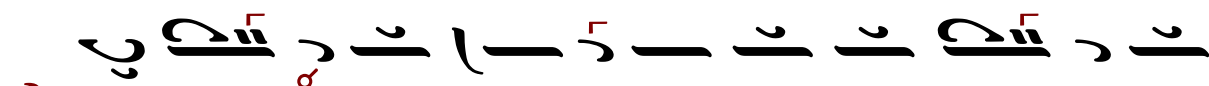

 γνωσθη η σου η ευ σπλαγ χνι ι α Χρι στε ε ε το

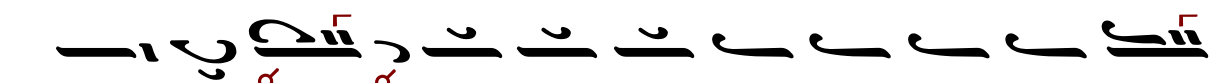
 με γα α ε ε ε λε ε ος δο ο ο ξα α α α σοι

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος γ'. Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.308*

 ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω

 και αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι

 αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω

 ω νας των αι αι ω ω ω νω ων α α μη ην

 ω σηφ ει πε η η μιν   πω ως ε ε εκ των Α

 γι ι ι ω ων η ην πα α ρε ε λα α βες

Κο ο ο ο ρη ην ^πεγ κυ ον φε ε ε ε ρει εις

εν Βη θλε ε εμ ^νε γω φη σι τους προ φη η τα ας ε

ρευ νη η η η η σας ^χκαι χρη μα τι σθεις υ

πο ο ο ο α αγ γε ε ε ε λου ^χπε ε πει ει σμαι

ο ο ο ο ο τι ι Θε ε ε ον γεν νη

σει η Μα ρι ι ι ι α α α νε ερ μη νε

ε ε ευ τω ως ^που ου ου ει εις προσ κυ νη σι ιν ^ν

μα α γοι εξ α να α το λω ων η ξου ου σι συν δω

ω ω ροις τι μι ι ι ι οις λα α τρε ε ευ ο ο ο

ον τε ες ^πο σαρκω θει ει ει εις δι ι η η

η μας Κυ υ υ υ ρι ε ε δο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

[προκείμενον](#)

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.254/2978*

Ο υ ου ου τος ο Θε ος η η μων ου λο γι σθη σε ται

ε ε τε ε ρος προ ος α α αυ τον ο τε χθει

εις ε εκ Πα αρ θε ε ε νου και τοις αν θρω ποις

συν α α να στρα α φει εις φα τνη η πε νι ι χρα α α

α Υι ο ος μο νο γε ε νης κει ει με ε νο

ος ο ρα α α ται αι βρο ο ο τος και σπαρ γα

α νοι οἰς πλε ε κε ε ε ται ο της δο ο ο ξης

Κυ υ ρι ι ι ι ος και μα α γου ους α α α στη

η ηρμη η νυ υ υ ει εις αυ του ου προσ κυ υ νη

η η σιν και η μεις με ε λω ω ω δου ου ου

με εν Τρι α ας α α α γι ι ι ι ι α

σω σον τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.255/2978*

Κ υ ρι ε εις α κη κο α την α κο

ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα

ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην

Π ρο της γεν νη σε ως τη ης σης τρο μω ο ρω ω

ω σαι αι το μυστηρι ο ο ον Κυ ρι ι ε ε

αι νο ε ραι αι στρα τι αι κα τε ε πλη

η ητ το ο ο ον το ως γαρ βρε φος νη πι α σαι

η η ηυ δο κη ησας ο τον πο ο ο λον κο σμη η σα

ας τοι οις α α στρα α α α α σι και φα τνη των α λο

γων α να α α κε κλι ι σαι ο δρα κι συ υν ε ε ε

χων πα αν τα γης τα α πε ε ε ρα α α α τα

τοι αυ τη η γαρ οι κο νο ο μι ι ι α α ε ε

γνω σθη η σου η ευ σπλαγχ νι ι ι ι α Χρι ι στε ε

ε ε το με γα α ε ε ε λε ε ος δο ο ο

ο ο ξα α α α σοι

* το μυ στη ρι ι ον Κυ ρι ι ε ε αι

κα τε ε πλη η ητ το ο ο ο ο ον το

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.256/2980*

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα α τι ι

Κ αι νυν και αι α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι αι ω ω ω νων α α μη ην

ω σηφ ει πε ε η η η μιν πως

ἐ ἐκ τῶν ἀ ἀ γι ι ι ὠ ὠν ἣν πα ἀ ρε ε ε ε
λα α βες Κο ο ο ο ρη ἣν ^{π q} ἐγ κυ ον φε ε ε ε
ρει εις ἐν Βη θλε ε ἐμ ^η ε γω φη σι τοὺς προ φη
τα ἀς ε ε ρευ νη η η η σας ^{χ q} καὶ χρη μα τι σθεις υ
πο ο ο ο ἀ ἀ γ γε ε ε λου ^{χ q} πε πει ει σμαι ο τι
Θε ο ο ο ον γε ἐν νη η η σει ^{χ q} η Μα
ρι ι ι ι ι α α νε ἐρ μη νε ε ε ε ε
τω ὡς ^{π q} ου ου ου ει εις προσ κυ υ νη σι ιν ^{ν δ} μα γοι ἐξ α
να το λω ὠν η η ξου ου σι ^{χ q} συ υν δω ὠ ὠ ροις τι μι
ι ι οἰς λα α τρε ε ε ε ε ο ο ο ον τε ες ^{π q} ο
σαρ κω θει ει ει εις δι ι η η η μας ^{χ q} Κυ υ υ

ρι ε ε δο ο ο ο ο ξα α α σοι οι οι
οι η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[προκείμενον](#)

Λουκάς Λουκά

ὄρα ς' ιδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.105*

Δευ τε πι στοι ε παρ θω ω με εν εν θε ε ε
ε ε ως π και κα τι δω με ε ε εν συ υ γ κα τα α
α βα α α σι ιν Δ θε ι ι κη ην α νω ω θεν εν
Βη θλε εμ προ ος η μα α ας ε εμ φα α α
νωσ π και νουν κα θαρ θεν τε ες τω ω βι ι ω η προσ
εν ε ε γ κω μεν α ρε τα α ας αν τι μυ υ

υ υ ρου ^ππ προ ευ τρε πι ι ι ζον τες πι ι στως ^ππ

των γε νε θλι ι ι ων τα α ας ει εισ ο ο ο

δου ους ^ππ ε πι των ψυ χι κων θησαυ ρι σμα α των

κρα α α ζο ο ο ον τες ^ππ εν υ ψι ι στοι ο ις δο

ο ξα Θε ω ω τω εν Τρι α α α α δι ^ππ δι

ου εν αν θρω ω ποις ευ δο κι α ε ε πε φα α

α α α α α α α α νη η η ^ππ τον Α

δαμ εκ λυ τρω ω σα α σθαι ^ππ της αρ χε γο νου α ρας

ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω προς ^ππ

Ἦχος ⁴δ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.106*

Ο Θεος ἀποθαίμαν ἡ ξει^π και ο α

γιος ἐξ ο ρους κα τα σκι ου δα α σε ε

ε ε ος^π

α κου ε ε ου ρα α νε^Δ και εν ω τι ι

ι ζου ου η η η γη^π σα λευ θη η τω τα

θε με ε ε ε λι ι ι ι α^π ε πι λα βε τω ω

τρο ο μοσ τα α κα α τα α χθο νι α α^Δ ο τι ο Θε

ος τε και αι κτι ι στης^Δ σα α αρ κο ος εισ ε δυ

πλα α α α α σιν^π και ο κρα ται αι α κτι ι σας χει

ει ρι ι τη ην κτι ι ι σι ιν^Δ σπλαγ χνο ον ο ο ρα

α α ται πλα α α α σμα α α α τος ^πω βα θο ος

πλου ου ου ου ου του και σο φι ι α ας και γνω ω σε

ω ως Θε ε ε ου ^πως α νε ξε ρευ νη η τα τα

κρι ι μα τα α αυ του ^Δκαι α νε ξι χνι α στοι οι

οι αι ο ο δοι αυ του ου ⁶_λ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.107*

^ρΔ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Ὑι υι ω ^Δ

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι ^π_π

^ρΚ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην π q π q

Δ ε ε ευ τε χρι στο φο ο ο ο ροι οι λα α

χ q οι κα τι ιδω μεν θα α α α αυ μα χ q πα σαν

ε εν νοι οι αν ε εκ πλη ητ τον και αι συν ε ε ε

ε χον π q και ε ευ σε βω ω ως προ ος κυ νου ου

ου ουν π q τες πι ι στει α α νυ υ μνη η η η

η σω ω ω μεν π q ση μερον προ ος Βη η θλε ε

εμ χ q εγ κυ μο νου σα α χο ο ρη πα ρα γι ι

ι ι νε ε ε ε ται Δ q του γεν νη η σαι αι τον Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ον π q χο ροι δε α αγ γε ε

λω ω ω ω ω ν προ ο τρε ε ε ε ε ε χου ου ου
 ου ου ου ου σι ^π και τα αυ τα βλε ε ε ε ε
 πων ε βο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 α α α α α α α ^χ I ω ση ηφ ο μνη
 η η η η η η η η η η στω ω ω ω
 ωρ ^χ τι το εν σοι ξε ε ε ε ε ε νο ον ^χ μυ υ υ
 στη η ρι ο ον Παρ θε ε ε ε νε ^π και πω ως με
 ελ λεις λο χε ε ε ε ευσαι ^χ η α πει ρο
 ζυ υ γος δα ^σ αμα λι ι ι ι ι ι ις ^π

προκείμενον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Δ ΕΥ ΤΕ ΠΙ ΣΤΟΙ Ε ΠΑΡ ΘΩ Ω ΜΕΝ Ε ΕΝ ΘΕ Ε Ε

Ε Ε ΩΣ ^π και κα τι δω με Ε Ε ΕΝ ΣΥΓ ΚΑ ΤΑ Α Α

ΒΑ Α Α ΣΙ ΙΝ ^Δ θε ι ι κη η α νω ω θεν εν

Βη θλε εμ προ ος η μα α ας ε εμ φα α α

νωσ ^π και νουν κα θαρ θεν τε ες τω ω βι ι ω ^η προσ εν

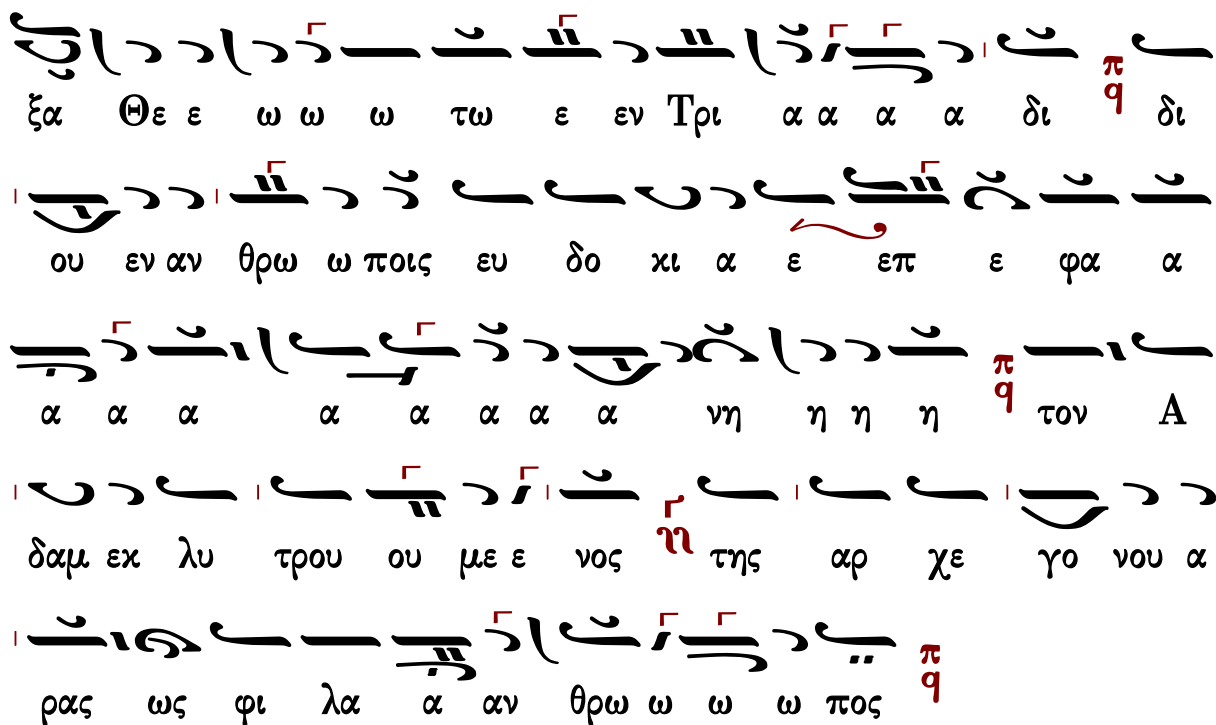
εγ κω ω μεν α ρε ε τα α α ας αν τι μυ υ υ υ

ρου ^π προ ευ τρε πι ι ι ζον τες πι ι στως ^π των

γε νε θλι ι ι ων τα α α ας εισ ο ο ο δου

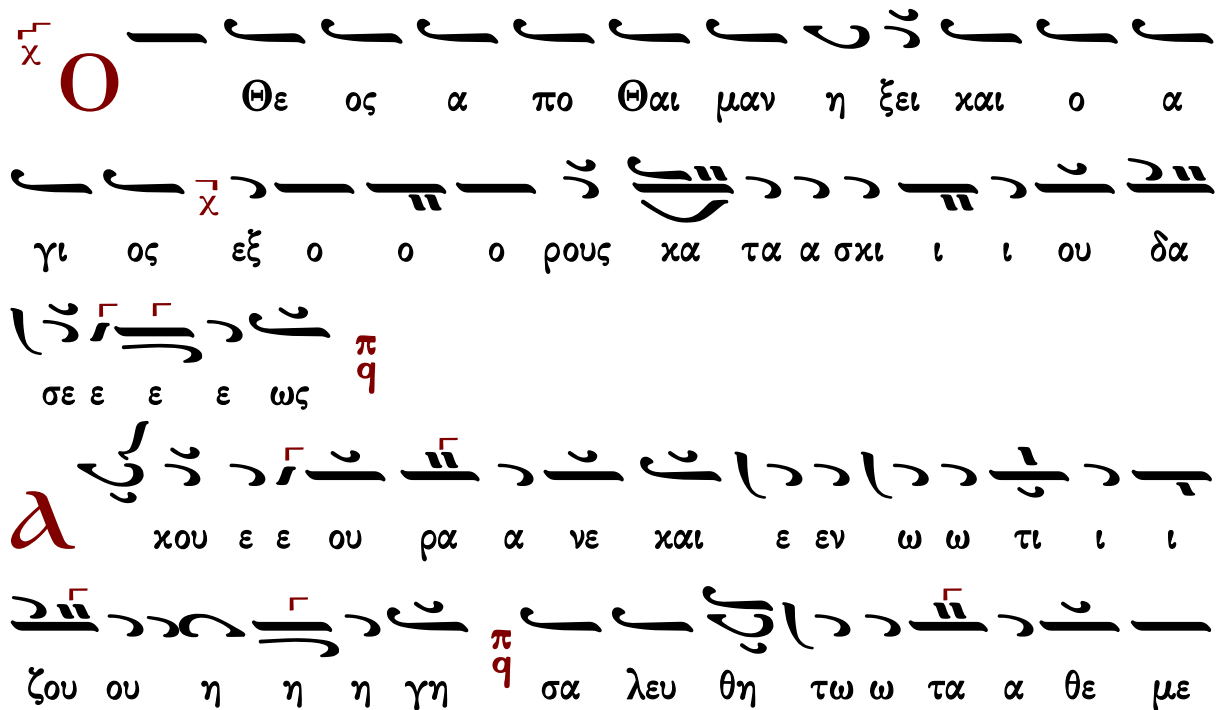
ους ^π ε πι των ψυ χι κων θησαυ ρι σμα τω ων κρα

α α ζο ο ο ον τες ^π εν υ ψι ι στοι ο ις δο ο

Ἦχος δὲ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.300*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι **π**
q

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην **π**
q

Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι οι λα

α οι κατ ι δω με εν θα α α α αυ μα πα σαν **π**
q

ε εν νοι οι αν ε εκ πλη ητ τον και αι συν ε ε ε

ε χον και ευ σε ε βω ω ω ως προ οσ κυ νου ου **π**
q

ου ουν τες πι στει α αν υ υ μνη η η η η **π**
q

σω ω ω ω μεν ση μερον προ ο ος Βη θλε ε εμ **π**
q

εγ κυ μου σου α Κο ο ο ρη πα ρα γι ι ι νε
 ε ε ε ται ^Δ του γεν νη σαι αι τον Κυ υ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον ^{π ρ} χο ροι δε α αγ γε λω ω ω ω
 ω ων προ ο τρε ε ε ε ε ε χου ου ου του ου
 ου ου ^{π ρ} σι και ταυ τα α βλε ε ε ε ε πων ε
 βο ο ο ο ο ο ε βο ο ο ο ο α Ι ω
 ση ηφ ο μνη η η η η η η η η η στω ω
 ω ωρ ^{χ ρ} τι το εν σοι ξε ε ε ε νο ον ^{χ ρ} μυ υ υ στη
 η ρι ο ον Παρ θε ε ε ε νε ^{π ρ} και πω ως με ελ
 λεις λο ο χε ε ε ε ευ σαι ^{χ ρ} η α πει ρο ζυ
 υ γος δα αμα λι ι ι ι ι ι ις ^{π ρ}

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἀρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.340#

Δευ τε πι στοι ε παρ θω ω μεν ε εν θε ε ε ε
ως και κατ ι δω με ε ε εν συγ κα τα α α βα α α
σι ιν θε ε ι ι κη ην α νω ω θεν εν Βη θλε εμ
προ ος η μα α α ας ε εμ φα α α νως
και νουν καθ αρ θεν τε ες τω ω βι ι ω προσ εν
εγ κω ω ω ω μεν α ρε ε τα α α ας α αν τι μυ
υ υ υ ρου προ ευ τρε πι ι ζον τες πι ι στως
των γε νε θλι ι ι ω ων τα α α ας ει ει σο
ο ο δου ους ε πι των ψυ χι κων θησαι ρι σμα τω

ων κρα α α ζο ο ο ον τες εν υ ψι ι στοι οis δο

ο ξα Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α α α α δι π ρ

δι ου εν αν θρω ω ποis ευ δο κι α ε επ ε φα

α α α α α α α α α νη η η η π ρ τον

Α δαμ εκ λυ τρου με ε νος ρ της αρ χε γο νου α ρας ω ως

φιλ α α α αν θρω ω ω ω πος π ρ

Ἦχος δὴ Πα

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.341#

χ Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει π ρ και ο α

γι ος εξ ο ρους κα τα σκι ου δα α σε ε

π ρ
ε ε ος

ακου ε ε ου ρα α νε και ε ε νω ω τι ι ι

ζου ου η η η γη σα λευ θη τω ω τα α θε

με ε ε ε λι ι ι ι α ε πι λα βε τω ω

τρο ο ο μος τα α κα α τα χθο νι α α ο τι ο Θε

ος τε και αι Κτι ι στης σα αρ κο ος ει σε ε ε

δυ πλα α α α α σιν και ο κρα ται αι α κτι σας

χει ει ρι ι τη ην κτι ι ι σι ιν σπλα αγ χνον ο ο ρα

α α ται αι αι πλα α σμα α α τος ω ω βα α

θο ος πλου ου ου ου ου του και σο φι ι α ας και γνω

ω ω σε ω ως Θε ε ε ου ως αν εξ ε ρευ νη

η τα τα κρι ι μα τα α αυ του και αν εξ ι

χνι α στοι οι οι αι ο ο δοι α αυ του ου ⁶λ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.342#

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι ω ω ^{κ̣ ᾠ} και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι ^{π̣ ᾠ}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην ^{π̣ ᾠ}

Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι λα α

οι κατ ι δω με εν θα α α αυ μα ^{κ̣ ᾠ} πα α σαν

ε εν νοι οι αν ε εκ πλη ητ τον και αι αι συν ε ε

ε ε χον και ευ σε ε βω ω ω ως προ ος κυ νου ου

ου ουν τες ^ππι ι στει α αν υ υ μνη η η η

η σω ω ω ω μεν ση με ρον προ ο ος Βη η θλε ε

εμ εγ κυ μο νου σα α Κο ο ο ρη πα ρα γι ι ι

ι ι νε ε ε ε ται του γεν νη σαι αι αι τον Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^πχο ροι δε Α αγ γε

ε ε λω ω ω ων προ ο ο ο τρε ε ε ε ε ε ε

χου ου ου ου ου του ου ου ου σι ^πκαι ταυ τα α βλε ε

ε ε πων ε βο ο ο ο ο ο ο ε ε βο ο ο

α ^χΙ ω ση ηφ ο μνη η η η η η η

η η η στω ω ω ωρ ^χ _q τι το εν σοι οι ξε ε
 ε ε ε νο ον ^χ _q μυ υ υ στη η ρι ο ο ον Παρ θε
 ε ε ε νε ^π _q και πω ως με ελ λει εις λο ογ χε ε
 ε ευ σαι ^χ _q η α πει ρο ζυ υ γος δα αμα λισ ^Δ _q
 * ^π _q το τέλος λι ι ι ι ι ι ις

[προκείμενον](#)

Πέτρου Φιλανθίδου

α' χορὸς

Ἦχος ⁴ _q Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.184*

Δ ευ τε πι στοι ε παρ θω ω με ε ε εν ε εν θε
 ε ε ως ^π _q και κα τι ι δω ω ω με ε ε εν
 ου υγ κα τα α α α βα α α α α σι ι ιν

θε ι ι κη η ην α α α νω ω ω ω ω ω ω

θε ε εν ε εν Βη θλε εμ προς η μα α α ας ε εμ φα

α νω ως και νου ουν κα α α θαρ θε εν τες

τω βι ι ι ι ω ω προσ εν ε εγ κω ω ω ω με

ε ε εν α ρε τα α α ας α αν τι ι μυ υ υ

υ υ υ υ υ ρου προ ευ τρε πι ζο ον τε ες

πι ι ι στω ως των γε νε θλι ι ι ι ων τα

α α ας εισ ο ο ο ο ο δους ε πι τωων ψυ

χι κων θη σαυ ρι σμα α των κρα α α α

ζο ο ο ον τες εν υ ψι ι ι ι στοις δο ο ο

ο ξα α Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α α

α α δι ^πδι ου εν αν θρω ποι οis ευ δο κι ι α

ε ε πε φα α α α α α α α α α α α

α α νη η η η η ^πτον Α δα α α αμ ε εκ

λυ υ τρω ω ω ω σα α α α α σθαι αι αι ^ητης αρ

χε γο νου α ρας ως φι λα α α α α

α αν θρω ω ω ω ^ππος

^ηχος δ'

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ [κτίστης/^πλάστης], σαρκὸς εἰσέδου πλάσιν· καὶ ὁ κραταιᾷ κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγγχον ὁράται [πλάσματος/^σήμερον]. Ὡ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὥς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Ἦχος ^ζδ' Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.186*

Ο Θεος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος εξ ο ρους κα τα σκι ου δα α σε ε

ε ε ος

α κου ε ε ου ρα α α νε ε και εν ω τι ι

ι ι ζου η η γη η η η σα λευ θη η

η τω ω τα α θε με ε ε ε ε ε ε ε λι ι

ι ι α ε πι λα βε ε τω ω ω τρο ο ο

ο μο ος τα α α α κα τα α χθο νι ι α α ο ο

τι ι ο Θε ε ο ο ος τε ε και αι πλα α α α α α

στης σαρ κο ο ος εισ ε ε δυ υ πλα α α α α

α α σιν ^π και ο κρα ται αι α κτι ι ι ι ι σας χει

ρι ι τη η ην κτι ι ι ι ι ι ι ι σιν σπλα α

αγ χνον ο ρα ται αι ση η η η η με ε ρον ^π

ω βα α α α α θο ος πλου ουου ου ου του ^π

και σο φι ι α ας και γνω ω σε ε ως Θε ε ου ου ⁶ ως αν ^λ

εξ ε ρε ε ευ νη η η η τα α α ^{ζ'} τα κρι ^λ

μα α τα α α αυ του ου ου ⁶ και αν εξ ι ^λ

χνη ι α στοι οι οι οι αι ο ο δοι οι α αυ του

⁶
ου ^λ

Δόξα... Καὶ νῦν...

^ῥῆχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκπλήττον καὶ συνέχον καὶ εὐσεβῶς προσκυνοῦντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς τὴν Βηθλεέμ, ἐγκυμονοῦσα κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννηῆσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δέ, ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων ἑβόα, Ἰωσήφ ὁ μνήστωρ· Τὶ τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθέने; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἢ ἀπειρόζυγος δάμαλις;

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.187*

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην

Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι οι λα α

οι κα α τι ι ι δω ω ω ω μεν θα αυ μα α

πα σαν ε εν νοι οι οι αν εκ πλη η η ητ τον και

συ υν ε ε ε ε ε ε ε χον και ευ σε βω

ω ως προ ος κυ υ νου ου ου ου ου ουν τες

πι ι ι στει α α νυ υ μνη η η η η η η σω

ω ω ω ω ιω ω ω ω μεν ση η η η

η η η με ε ρον προστη η η ην Βη η θλε ε ε

εμ εγ κυ μο νου ου σα α κο ο ο ο ρη η η η

πα ρα γι ι ι ι νε ε ε ε ε ται του γε εν νη

η σαι αι τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον χο

ροι οι δε ε α αγ γε ε λω ω ω ω ω ων προ ο

tre ε χου ου ου ου ου του ου ου ου σι ^{π q} και ταυ τα α

βλε ε ε ε ε πων ^{x q} ε βο ο ο ο ο χο ο ο ο ο

ε βο ο ο ο ο α ^{x q} I ω ση ηφ ο μνη

η η η η η η η η στω ω ω ω ωρ ^{x q} τι ι το

ε εν σοι οι οι οι ξε ε ε ε ε νον ^{x q} μυ στη η ρι

ι ι ο ον Παρ θε ε ε ε ε ε ε ε νε ^{q x} και

πω ως με ελ λεις λο ο χε ε ε ε ευ σαι ^{x q} η α

πει ρο ζυ υ γος δα α α αμα λι ι ι ι ι ι ι

ι ι ις ^{π q}

[προκείμενον](#)

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Δ ευ τε πι στοι ε παρ θω ω μεν ε εν θε ε ε ως ^π και κα
 τι δω με ε ε εν συ υγ κα τα α α α βα α α σι ιν
 θε ε ι ι κη ην α νω ω θεν εν Βη θλε ε εμ
 προ ος η μα α ας ε εμ φα νως ^π και νουν κα
 θαρ θε εν τες τω ω βι ι ω ^η προσ εν ε εγ κωω
 μεν α α ρε ε τα α α ας α αν τι μυ υ υ ρου
^π προ ευ τρε πι ζον τες πι στω ω ως ^π των γε
 νε θλι ι ι ων τα α α ας ει εις ο ο ο δου ους ^π
 ε πι των ψυ χι κων θη σαυ ρι σμα των κρα α α

ζο ο ον τες ^πεν υ ψι ι στοι οis δο ο ο ξα α

Θε ω ω ω τω ε εν Τρι α α α δι ^πδι

ου εν αν θρω ω ποις ευ δο κι α ε ε πε φα α α

α α α α α α α νη η η η η ^πτον Α δαμ

εκ λυ τρω ω σα α σθαι ^ητης αρ χε γο νου α ρα ας

ως φι λα α αν θρω ω ω προς ^π

Ἦχος ^Λ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.311*

^χΟ Θε ος α πο Θαι μαν η ξει ^πκαι ο α

γι ος ^χ ^πεξ ο ρους κα τα σκι ου δα α σε ε

ε ος ^π

Α ακου ε ε ου ρα νε και ε νω ω τι ι ι

ζου η η η γη σα λευ θη η τω ω τα θε με

ε ε λι ι ι α ε πι λα βε τω ω τρο ο ο

μος τα α κα α τα χθο νι α α ο τι ο Θε ος τε και

αι πλα α α στης σα α αρ κο ο ο ος ει εισ ε ε ε

δυ υ υ πλα α α σιν και ο κρα ται α κτι

ι ι σας χει ρι ι τη ην κτι ι ι σι ιν σπλαγ χνο ον

ο ο ρα α α ται πλα α α α σμα α α τος

ω βα θο ος πλου ου ου του και σο φι ι ι α

ας και γνω ω ω σε ε ε ως Θε ε ε ου ως α

νε ξε ρευ νη η τα τα χρι μα τα αυ του ^Δ και α

νε ξι χνι α στοι οι οι αι ο ο δοι α αυ του ου ⁶ λ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.312*

^Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι ω ω ^κ και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι ^π ρ

^Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην ^π ρ

^Δ ε ε ε ε ευ τε ε ^π ρ χρι στο φο ο ο ο ο

ροι λα οι ^κ κα τι ι δω με εν θα α α α αυ μα ^κ ρ

πα α σαν ε εν νοι οι οι αν εκ πλη ητ τον και αι

συν ε ε ε χον και ε ευ σε βω ω ω ως

προ οσ κυ νου ου ουν τες πι ι στει α αν υ υ μνη

η η η η σω ω ω ω μεν ση με ρον προ ο ο ος

Βη θε εμ εγ κυ μο ο νου ου σα Κο ο ο ρη

πα ρα γι ι ι νε ε ε ται του γεν νη η σαι

αι τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ον χο ροι δε α αγ γε

λω ω ω ων προ ο ο τρε ε ε ε ε ε ε χου ου ου ου

λου ου ου ου σι και ταυ τα α βλε ε ε πων ε ε

βο ο ο ο ο α Ι ω ση ηφ ο μνη η η η η

η η η η η η στω ω ω ω ωρ δ' x q τι το ε εν
 σοι οι ξε ε ε ε ε ε ε ε νον x q μυ υ υ στη η ρι
 ο ον Παρ θε ε ε ε νε π q και πως μελ λεις λο ο χε ε ευ
 σαι η α πει ρο ζυ υ γος δα αμα λι ι ι ι ι ι
 ι ις π q

προκείμενον

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀρχεται δ' α' χορὸς

Ἦχος 4 q Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.257/2980*

* Δ ευ τε πι στοι ε παρ θω ω μεν ε εν θε ε ε
 ε ε ως π q και κα τι δω ω μεν συγ κα τα α βα α σι ιν
 θε ι ι κη ην α νω ω θεν π q εν Βη θλε εμ προ ος η

μα α ας ε εμ φα α α νως ^π και νουν κα α θα αρ θε

εν τες ^η τω βι ω προσ ε νε εγ κω ω μεν ^η α ρε

τα α ας αν τι μυ υ υ υ ρου ^π προ ευ τρε πι

ι ζον τες πι ι στως ^π των γε νε θλι ων τας ει εισ

ο ο δους ^η ε πι των ψυ χι κων θη σα αυ ρι ι

σμα α α των ^π κρα α α α ζο ο ο ον τες ^π εν υ ψι

ι στοι οις δο ο ο ο ξα Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α

α α α δι δι ου εν αν θρω ω ω ποις ευ δο κι α

ε ε πε φα α α α α α α α α νη η η

η ^π τον Α δαμ εκ λυ τρω ω σα α σθαι ^η της αρ χε

γ ο ν ο υ α ρ α ς ω ω ς φ ι λ α α ν θ ρ ω ω ω ω π ο ς π q

* Δ ε ε ε ε υ τ ε π ι ι σ τ ο ι ε π α ρ θ ω ω ω μ ε ε ν

ε ν θ ε ε ε ε ω ς π q ...

Ἦχος δὲ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.258/2982*

χ Ο Θ ε ο ς α π ο Θ αι μ αν η ξ ει 6 λ και ο α σ

γ ι ο ς ε ξ ο ρ ο υ ς κ α τ α σ χ ι ι ι ο υ ο υ δ α σ ε ε

ε ε ο ς π q

α κ ο υ ε ε ο υ ρ α α ν ε κ αι ε ε ν ω ω τ ι ι ι

ζ ο υ ο υ η η η γ η π q σ α λ ε υ θ η η η τ ω ω τ α α

θ ε μ ε ε ε λ ι ι ι ι α π q ε π ι λ α β ε τ ω ω

τρο ο ο μος τα α κα α τα χθο ο νι α α ο τι ο

Θε ος τε και αι πλα α α στης σαρ κο ος εισ ε ε

δυ πλα α α α α σιν και ο κρα ται αι α κτι ι

σας χει ρι ι τη ην κτι ι ι σιν σπλαγ χνον ο ρα α α

ται αι αι πλα α σμα α α τος ω βα θο ος

πλου ου ου ου ου του και σο φι ι ι ι ας και γνω

ω ω σε ω ως Θε ε ε ου ως α νεξ ε ρευ νη

η τα τα κρι ι μα τα α αυ του και α νεξ

ι χνι α α στοι οι οι οι αι ο ο δοι α αυ του ου

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.259/2983*

Δ ο ο ο ο ο ξ α α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην π

Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι οι λα οι

οι κα τι δω με εν θα α α α αυ μα πα σαν

ε εν νοι οι αν εκ πλη ητ τον και αι συν ε ε ε

ε χον και ευ σε βω ω ω ως προ οσ κυ νου ου ου

ουν τεσ πι στει α α νυ υ μνη η η η σω ω ω ω

μεν ^{π q} ση με ρον προ ος Βη η θλε ε εμ ^{x q} εγ κυ μο

νου σα α Κο ο ο ρη πα ρα γι ι ι νε ε ε ε

ται ^Δ του γεν νη σαι αι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ον ^{π q} χο ροι δε α αγ γε ε λω ων προ ο τρε ε ε ε

ε ε ε χου ου ου ου ιου ου ου ου σι ^{π q} και ταυ τα α

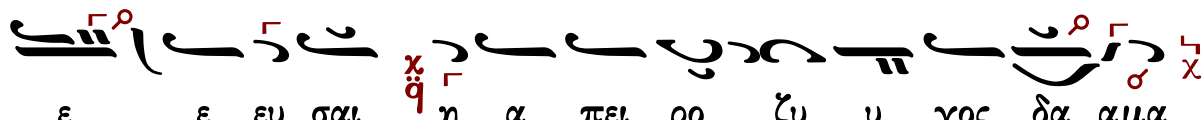
βλε ε ε ε ε πων ε βο ο ο ο ο ο ο ο ε

ε βο ο ο α ^{x q} Ι ω ση ηφ ο μνη η η η

η η η η η η στω ω ω ωρ ^{x q} τι το εν σοι

οι ξε ε ε ε ε νο ον ^{ο x q} μυ στη η ρι ο ον

Παρ θε ε ε ε νε ^{π q} και πω ως με ελ λεις λο ο χε ε

 ε ε ευ σαι η α πει ρο ζυ υ γος δα αμα

 λι ι ι ι ι ι ις

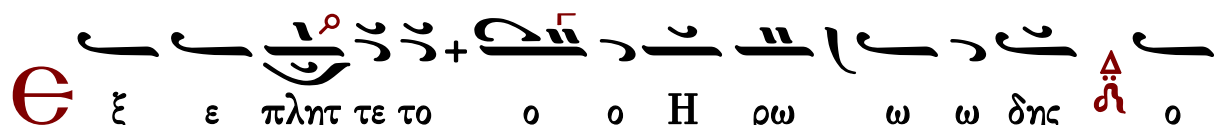
προκείμενον

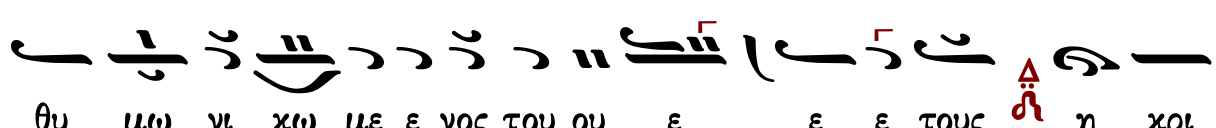
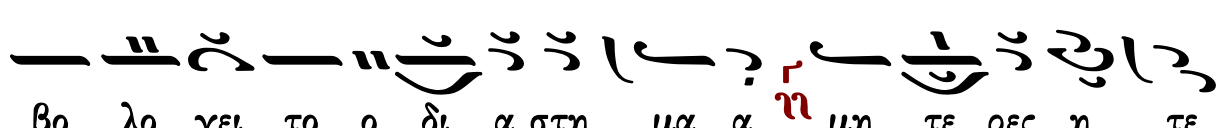
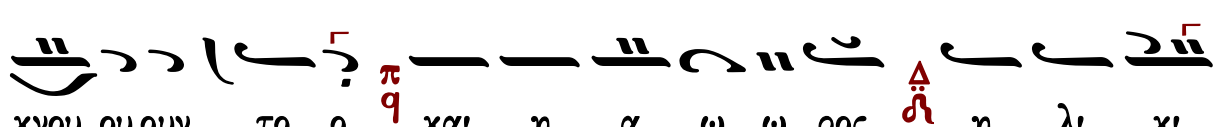
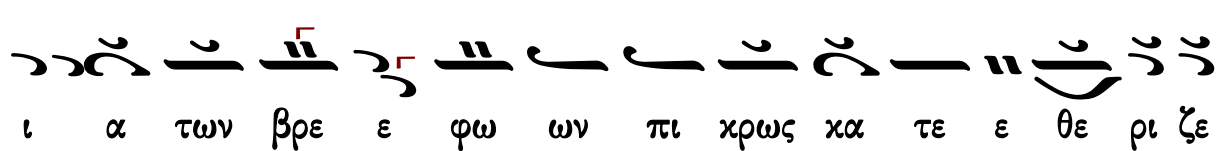
ὦρα θ' ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.109*

 ξ ε πλητ τε το ο ο Η ρω ω ω δης ο

 ρω ωντων μα α γων τη ην ευ σε βει α αν και τω

 θυ μω νι κω με ε νος του ου ε ε ε τους η κρι

 βο λο γει το ο δι α στη μα α μη τε ρες η τε

 κνου ου ουν το ο και η α ω ω ρος η λι κι

 ι α των βρε ε φω ων πι κρως κα τε ε θε ρι ζε

το ο **ἦ** μα ζοι εξ η ραι νο ον το **Δ** και πο ο ροι

γα λα α κτο ο ος συ υν ε ε στε ε ε ελλο ο ον το **ἦ**

με γα α η ην το δει νο ον **ἦ** δι ο ο ευ σε βω ως πι ι

στοι οι συ υν ελ θο ο ον τε ες προσ κυ νη σω

μεν του ουΧρι στου τη ην γε ε ε εν νη η η σιν **ἦ**

ἦχος β'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

“Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπη ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεέμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί ὄρων με ἔγκυον, στυγνάξεις καὶ ταράττη [**ταράσσεσαι**], ἀγνοῶν ὅλως, τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτόν μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι’ ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο· ὄνπερ τικτόμενον, ὅφει ὡς ἡυδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεῖς, προσκυνήσεις ὡς κτίστην σου, ὃν ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

ἦχος Δ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστᾶριον 1820 σ.110*

Χ **Κ** υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο ην

σου και ε φο βη θην **Δ** κα τε νο η σα τα ε ερ

γασου και αι αι εξ ε ε στην

Ο τε ε Ι ω ω σηφ Πα αρ θε νε ε λυ πη ε ε

ε τι τρω ω ω ω σκε ε ε ε το προς Βη θλε ε

εμ α α α παι αι αι ρω ων ε βο ο α ας προς α αυ

το ο ον τι ο ρων με ε εγ κυ υ υ

ον στυ γνα ζεις και αι αι τα α ρα α ατ τη α γνο

ω ων ο ο λως το εν ε μοι φρι ι ι ι κτον μυ υ

στη η η ρι ι ι ι ον λοι πον α α πο θου φο ο

ο βον α α α α πα α α αν τα το πα ρα δο

ο ο ξον ε ε ε ε εν νο ο ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων Θε ε ο ος κα α α τει σι ι γαρ ε πι

γης δι ι ε ε λε ε ε ον εν τη ε μη

η η μη η τρα α α νυν και σα αρ κα α προσ ε

ε λα α α βε ε ε ε το ο ον περ τι ι κτο

με ε ε νο ον ο ψει ω ω ως ηυ δο ο

ο ο κη η η η σε και της χα ρας πλη η

η η η η σθει εις προσ κυ νη η η η σεις ω ως

κτι ι ι στη η η ην σου ον αγ γε λοι οι οι υ

μνου ου σιν α α παυ στως και αι δο ξα α

α α ζου ου ου ου σι συν Πα τρι και α γι ι

ω Πνε ε ευ μα α α α τι

* στυ γνα ζεις και αι τα ρα α ατ τε σαι α

γνο ω ων ο ο λως

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.161*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι πε

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην πε

Τὸ παρὸν ιδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἵτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ ὕψος

Ἦχος λ π π̣α

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.111*

Ση η με ρον γε εν να ται αι αι ε ε εκ Πα αρ θε

ε ε νου ο δρα κι τη ην πα α σαν ε ε χων κτι ι

ι ι σιν

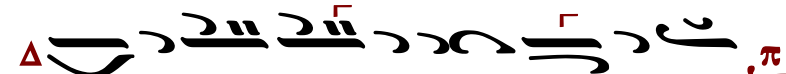
Ρ α χει κα θα α περ βρο ο το ος σπα α αρ γα α νου

ου ου ται ο τη ου σι ι α α α να α α

φης

Θ ε ο ο ος εν φα α α την α να κλι ι ι νε

ε ε ε ται ο στε ρε ω ω σας τους ου ρα α

νους πα α λαι κα ατ α α αρ χας

 εκ μα ζω ων γα λα α τρε ε φε ε ε ε ται ο

 εν τη ε ρη η η η μω μα αν να ομ βρη η σας τω

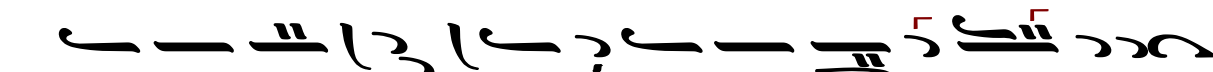
 ω λα α α ω

 Μα γου ου ους προ ο οσ κα α λει ει ει ται ο

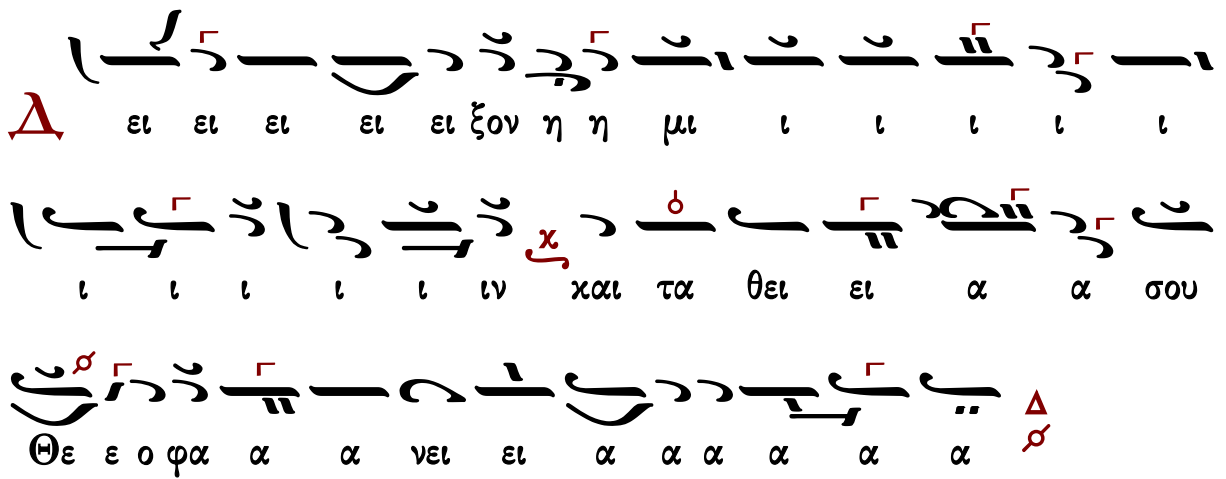
 Νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας

 Δω ρα α α του ου ου τω ων αι αι αι ρει ο Υι

 υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε νου

 Προσ κυ νου μεν σου ου την Γε ε εν να αν Χρι

 ι ι στε

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προκείμενον

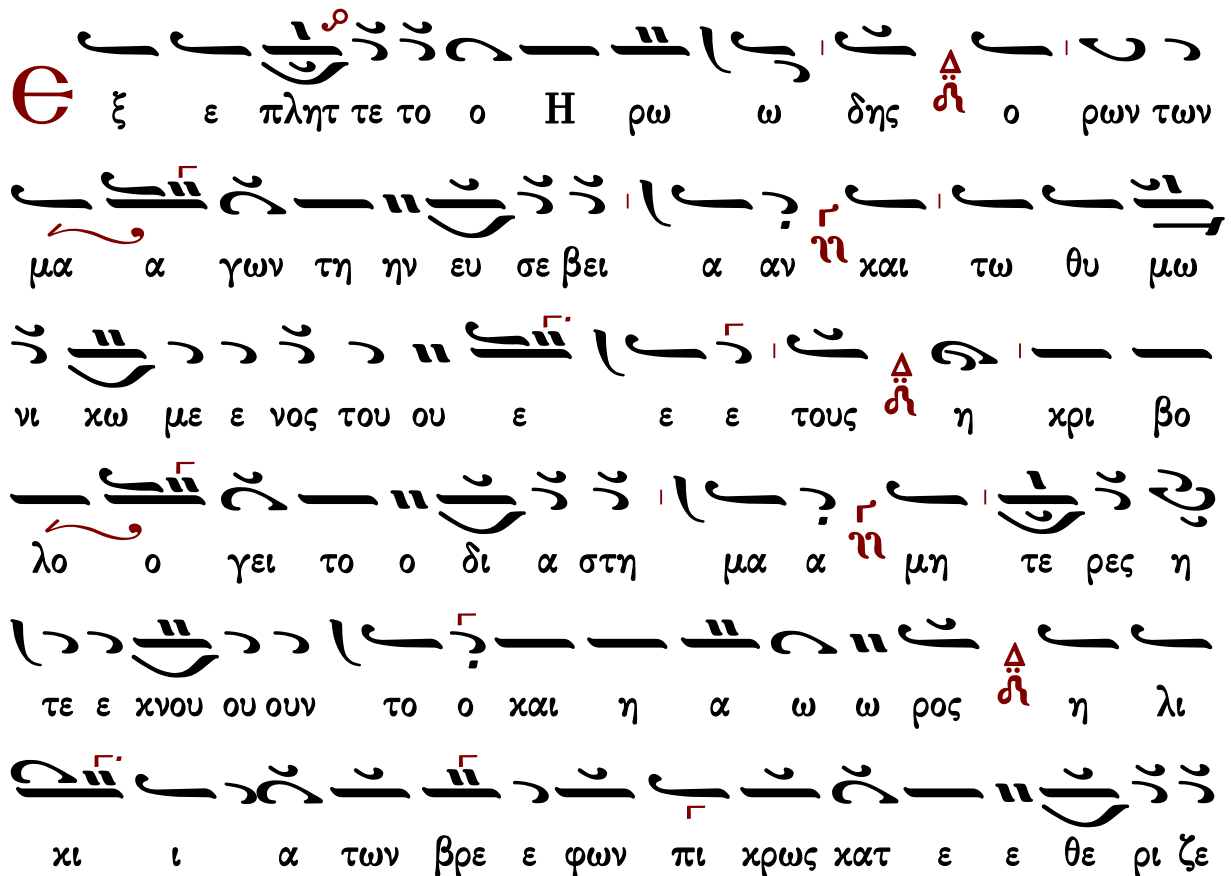
Λουκάς Λουκά

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος Γα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.302*

το ο μα ζοι ε ξη ραι νο ον το και πο ροι γα
 λα α κτο ος συν ε ε στε ε ε ελ λο ο ον το με γα α η
 ην το δει νο ον δι ο ευ σε βω ως πι ι στοι οι συ
 υν ελ θο ο ον τε ες προσ κυ νη σω μεν του ου Χρι
 στου τη ην γε ε ε εν νη η η σιν

Ἦχος Δι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
 Μουσική Κυψέλη Β'
 Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.303*

Κυ ρι ε εισ α κη κο α την α κο ην
 σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ε ερ
 γασου και αι αι εξ ε ε στην

Ο τε ε Ι ω ω σηφ Πα αρ θε νε ε λυ πη ε ε τι
 τρω ω ω ω ω σκε ε ε ε το προς Βη

— — | |

θλε ε εμ α α α παι αι αι ρω ων ε βο α ας προς

     —

α αυ τον τι ο ρων με ε ε εγ κυ υ υ ον

   — —

στυ γνα ζεις και τα ρα α α α α ατ τε ε ε

  — — —   — —

ε σαι α γνο ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι φρι ι

ι ι κτον μυ στη η ρι ι ι ι ον   α α πο

  —

θου φο βον α α α πα α α αν τα το πα ρα

   —

δο ο ο ξον ε ε ε ε ε εν νο ο ω ω ω ω ω

     —

ω ω ω ω ω ων Θε ε ο ος κα α α τει σι ι

  — —

γαρ ε πι γης δι ι ι ε ε λε ε ε ον

  —

εν τη ε μη η η μη η τρα α α νυν και

σα αρκα α προσ ε λα α βε ε ε ε το ο ον πε ερ

 Δ ο ο ξ α Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω νας
των αι ω ω νων α α α α μην

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ Ὑτίχον

δίχορον

Ἦχος λ π Πά

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσικὴ Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.304*

Ση η με ε ε ε ρο ον γεν να α ται αι εκ
Πα αρ θε ε ε ε ε νου ου ο δρα κι ι ι ι
τη ην πα α α σαν ε ε ε ε χω ων κτι ι ι ι
ι ι ι ι σιν

Ρ α α κει κα θα α α α περ βρο ο το ο ο ος

σπαρ γα α νου ου ου ου ου ου ται ο τη ου σι ι

ι ι α α α α α να α α α α α να α

φησ

Θ ε ος ε εν φα α α α ατ νη α να κλι

νε ε ται αι ο στε ρε ω ω ω σα ας τους ου

ρα α νου ου ου ους πα α α α λαι αι αι κα

α ατ α α α α α αρ χας

Ε χ μα ζω ων γα λα τρε ε φε ε ε ε ται ο

εν τη ε ρη η η η μω ω μα α α α α αν

να ομ βρι ι ι ι σαας τω ω ω ω λα ω

Μ α α γου ους προσ κα α λει ει ει ει ει

ται ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι

ι ι ας

Δ ω ω ω ω ρα α του ου ου των αι αι αι αι

ρει ει ο Υι υι ος τη ης Πα αρ θε ε ε ε

ε ε ε ε νου

Π ρος κυ νου ου ου ου ου ου ου με εν την Γε ε ε

ε εν να α α α α Χρι ι στε

Π ρος κυ νου ου ου ου ου ου ου με ε ε εν

σου την Γε ε ε ε ε ε εν να α α α α αν

Χρι ι στε

Π ροσ κυ νου ου ου με ε ε εν σου την

Γε εν ναν Χρι στε ε ε Δει ει ει ει ει ξον η η

μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν και τα

θει α σου Θε ε ο φα α α νει ει ει ει α α α

α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[προκείμενον](#)

Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἄρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.343#

Ε ξ ε πλητ τε το ο ο Η ρω ω ω ω δης ο

ρων των Μα α γωνων τη ην ευ σε βει α αν και

τω θυ μω νι ι κω με ε νος του ου ε ε ε ε ε

τους η χρι βο ο λο ο γει ει το ο δι α στη μα

α μη τε ρες η τε ε κνου ου ουν το ο και αι η α

ω ω ρος η λι κι ι α των βρε ε φων πι

κρω ω ως κατ ε ε θε ρι ζε το ο μα ζοι ε ξη

ραι νο ον το και αι πο ο ροι γα α λα α κτο ο

ο ος συ υν ε ε στε ε ε ελ λο ο ον το με

ε γα α η ην το δει νο ον δι ο ευ σε βω ως πι ι

στοι οι συ υν ελ θο ο ον τε ες προσ κυ νη

σω ω μεν του ου Χρι ι στου ου τη ην γε ε ε εν νη

η η σιν η

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.344#

Κ υ ρ ι ε ε ι σ α κ η κ ο α τ η ν α κ ο η ν

σου και ε φο β η θ η ν κα τε νο η σα τα ε ε ρ

γα σου και αι αι εξ ε ε σ τ η ν

Ο τε ε Ι ω ω σ η φ Πα αρ θε ε ε νε ε λ υ

πη η ε ε τι τ ρ ω ω ω ω σ κ ε ε ε ε

το προς Β η θ λ ε ε ε ε μ α α α π αι αι αι ρ ω ω ν

ε β ο ο α ας π ρ ος α αυ το ο ο ο ν τι ο ρ ω ν

με ε ε ε ε γ κυ υ υ ο ν σ τυ γ να α ζ ει εις και τα

ρα α α ατ τε ε ε ε σαι α γνο ο ω ων ο

ο ο λως το εν ε ε μοι φρι ι ι ι χτον μυ στη η η

ρι ι ι ι ον λ ο ι π ο ν α α π ο θ ο υ ο υ φ ο ο β ο ν

α α α α $\pi\alpha$ α α $\alpha\nu$ $\tau\alpha$ $\tau\theta$ $\pi\alpha$ $\rho\alpha$ α

α δο ο ξον ε ε ε ε ε εν νο ο ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ν Θ ε ε ο ο ος χα α α τελ σι ι

γαρ ε πι γη ης δι ι ι ε ε λε ε ον εν τη ε

μη η η η μη η τρα α α νυ υν και σα αρ

κα α προσ ε ε λα α α βε ε ε ε το ο ο ον

πε ε ερ τι ι χτο ο με ε νο ον ο ψει ει ω

ως ηυ δο ο ο ο κη η η η σε και της

χα ρας πλη η η η η η η η σθει εις προσ κυ υ

νη η η η σεις ω ως Κτι ι ι ι στη η η ην

σου ον Αγ γε ε ε λοι οι οι υ μνου ου σιν α α

παυ στω ως και αι δο ξα α α ζου ου ου ου

ου σι χορός 6' συν Πα τρι και α γι ι ω ω Πνε ε

ευ μα α α α τι

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος λ π Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.273*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω νας

των αι ω ω νων α α α α μην

Τὸ παρὸν ιδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ Ὑτίχον

δίχορον

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.346#

С η η με ρον γε εν να ται αι αι ε ε εκ Πα αρ θε

ε ε νου ο δρα κι ι τη ην πα α σαν ε ε χων

κτι ι ι ι σιν

Ρ α α χει κα θα α περ βρο τος σπα α αργα α νου

ου ου ται ο τη ου σι ι ι α α α να α

α φης

Θ ε ο ο ος εν φα α α την α να κλι ι ι νε

ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω σας τους ου ρα

α νους πα α α λαι αι αι κα α τα α αρ χας

Ε κ μα ζω ων γα λα τρε ε ε ε φε ε ε ε ται

ο εν τη ε ρη η η η μω μαν να ομ βρη η η σας

τω ω λα α α ω

Μ α γου ου ους προ ο οσκα α λει ει ει ται ο Νυμ

φι ι ι ι ο ος της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας

 ω ω ρα α α του ου ου τω ων αι αι αι ρει

ο Υι υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε νου

Προσκυνοῦ με ἐν σοὶ τὴν γένεσιν ἐν νῶ

αν Χρι ι ι στε

[illegible]

ι ι ι ι ιν και τα θει ει α α σου Θε ε ο φα

$\alpha \quad \alpha \quad \gamma \epsilon \iota \quad \epsilon \iota \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha$

προκείμενον

Πέτρου Φιλανθίδου

β' χορός

Ἡχος Ζω

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.189*

Ε ξ ε πλητ τε ε το ο ο ο ο ο Η η ρω ω ω

ω δη η ης ο ρων των μα α γωνων τη ην ε ευ σε

ε βει ει ει αν και τω ω θυ υ μω νι

κω ω ω ω με ε νι κω ω ω με ε νος του

ε ε ε ε του ου ους η κρι βο λο ο ο ο γει

ει ει ει ει το ο δι ι α α α α α α

α α α στη η μα μη τε ε ρε ες η τε ε

κνου ου ου ου ου ουν το και η α α ω ω ρο

ο ο ος η η λι ι κι α α τω ων βρε ε φων πι

κρως κα α α α α α τε ε ε θε ρι ι

ι ι ξε ε ε ε το μα ζοι οι οι οι οι ε

ξη ραι αι αι αι αι αι αι αι νο ον το και πο ο

ο ο ροι οι οι οι γα α λα α κτο ο ο ος συ υν ε ε

ε στε ε ελ λο ο ο ο ον το ο ο με ε ε ε

γα α α η η η ην το ο δει ει νο ο ο ο

ο ο λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον δι ο ο ο ο ευ σε βω ως πι ι στοι οι οι οι

συ υν ε ελ θο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ες προσ κυ νη η η η σω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω με ε εν του ου Χρι ι στου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου τη η ην γε εν νη η η η

σιν

ἦχος β'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπη ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεέμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί ὁρῶν με ἔγκυον, στυγνάζεις καὶ [ταράσσεσαι/ταράττη], ἀγνοῶν ὅλως, τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτὸν μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς δι' ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο· ὥνπερ τικτόμενον, ὄψει ὡς ἠυδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεῖς, προσκυνήσεις ὡς κτίστην σου, ὃν ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

ἦχος Δε

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.190*

Κ υ ρ ι ε ε ι σ α κ η κ ο α τ η ν α κ ο η ν

σου και ε φο β η θ η ν κα τε νο η σα τα ε ε ρ

γα σου και αι αι ε ξ ε ε σ τ η ν

Ο τε ε ε Ι ω ω σ η φ Πα αρ θε ε ε ε ε

νε λ υ υ υ υ υ υ π η ε τι τ ρ ω ω σ κ ε ε

το προς Βη η θλε ε ε ε εμ α α α παι αι

αι αι ρω ων ε βο ο ο ο ας προ ος α αυ το ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τι ο ρω ων με ε

ε εγ κυ υ υ ον στυ γνα α α α α α ζει ει

ει εις και αι τα α ρα α α α α α ατ τη

α γνο ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι φρι ι ι ι

κτον μυ υ στη η ρι ι ι ι ι ι ι ι ον λοι

πο ον α α πο θου φο ο βον α α α α

α α πα α α αν τα το πα ρα α α α α δο ο ξον

ε ε ε ε ε ε εν νο ο ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ων Θε ε ος κα α α

α α τει ει σι ι ι γαρ ε ε πι ι τη η ης γη ης

δι ε ε ε ε λε ε ον εν τη ε μη η μη η

τρα α νυ υ υν και σα αρ κα α προσ ε ε λα α

βε ε ε ε ε λε ε ε ε το ο ον πε ερ τι ι

κτο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε λε ε ε ε

νον ο ο ο ψει ω ως ηυ δο ο ο ο κη η

η η σε και της χα ρα α α α α α ας

πλη η σθει εις προσ κυ νη η η η σει ειςως κτι ι

στη η η η η ιη η η ην σου ον αγ γε ε

λοι οι υ μνου ου ου σι ι ι ι ιν α α πα

α αυ στως και αι δο ξα α α α ζου ου ου ου ου

λου ου ου ου σι συ υ υν Πα α τρι και Α γι ι ω

ω Πνε ε ε ε ευ μα α τι

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ Πα̣ χ̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906*

Ν ε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι

Υι υι ω ω ω ω ω και α γι ι ι ι ι ι

ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α

τι

Κ αι αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει

 και αι ει εις τους αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω

 ω νω ω ω ω ω ων α α μην

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ ὁτίχον

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.192*

С η η η η η η η με ε ε ε ε εε ε ε ε

 ρον

 γεν να α ται εκ Παρ θε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε νου ου ου ου ου ο δρα α κι ι ι ι

ι τη η ην πα α α α σαν ε ε ε ε χω ω ω ωων

κτι ι ι ι ι ι ι ι σι ι ι εν

Ρ α α α α α α α χει κα θα α α α α

πε ερ βρο ο το ο ο ο ο ο ο ος σπαρ γα νου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ται αι αι αι ο

τη ου σι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α α να α φης

Θ ε ο ο ο ο ο ος εν φα α α α α α α

α α α τνη η η η η η α να κλι ι ι ι

ι νε ε ε ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω ω ω ω ω

ω σα α ας τους ου ου ρα α α νου ου ους π'

πα α α α α α λαι αι αι αι αι κα α α

τα α α α κα α α τα αρ χα α α α α α

ας

Ε εκ μα α ζω ω ω ω ω ω χων γα α α

λα α τρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε φε

ε ε τρε ε ε ε ε ε φε ε ται ο ο ε εν τη

ε ρη η η η η η η η η η η η η η η

μω ω ω ω μα α α α αν να α α α ζ η

ο ομ βρι ι ι ι ι σα α ας τω ω ω ω

ω ω ω λα α ω

Μ α α γους προσ κα λει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ται αι αι αι ο Νυμ φι ι ι ι

ι ι ο ο ο ος τη η η ης ε ε ε της Ε εκ κλη η

σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

ας

Δ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ρα του ου τω ων αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι ρει ει ει ει ο ο Υι υι ο ο ο ος

τη η η ης Πα α αρ θε ε ε ε ε ε ε

ε ε νου

Π ροσ κυ νου ου ου ου ου ου ου με ε ε ε ε λε

ε ε εν σου την γε ε ε ε ε εν να αν Χρι

στε ε ε ε ε ε ε ε

Π ρο σ κυ υ νου ου ου ου ου ου ου ου ου

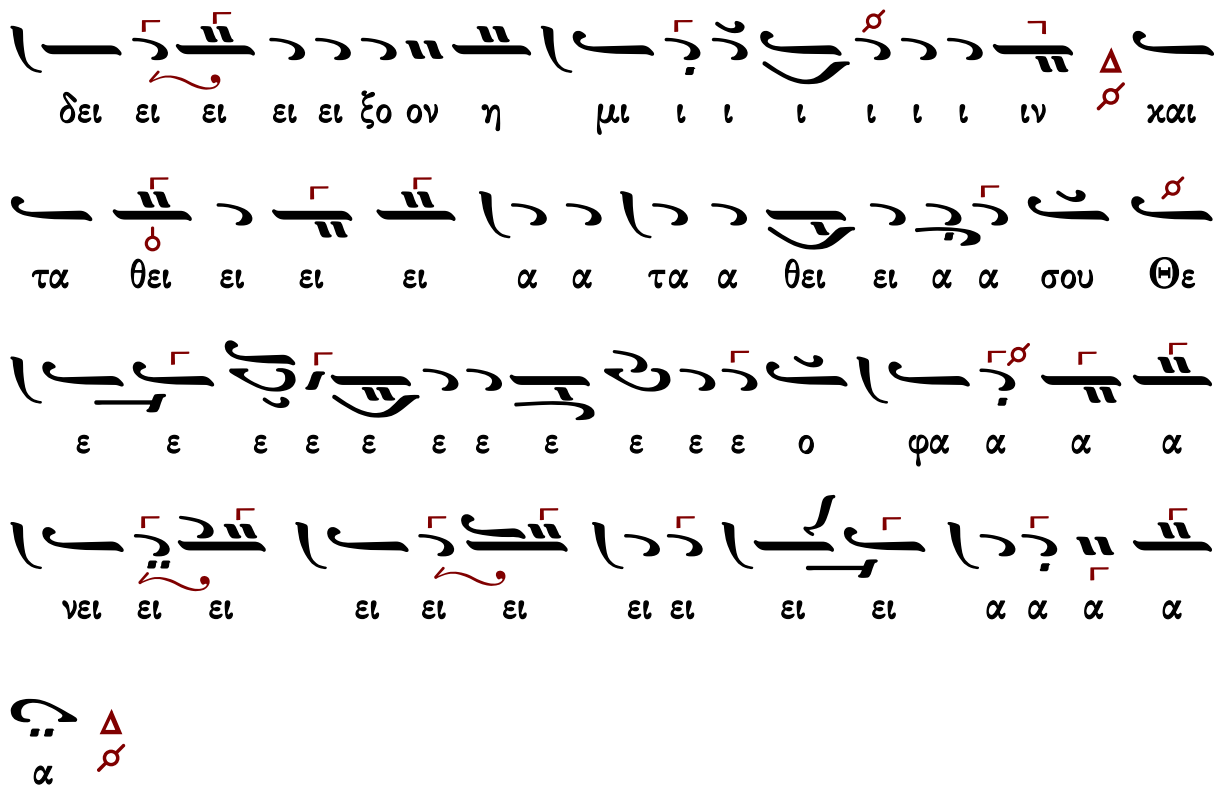
ου ου ου με ε ε ε ε λε ε ε εν σου την γε ε ε

ε ε ε ε εν να αν Χρι στε ε ε ε ε ε ε ε

Π ροσ κυ νου ου ου ου ου ου ου με ε ε ε λε

ε ε εν σου την γε ε ε ε ε εν ναν Χρι ι

στε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Γεράσιμος Ποναχός Αγιορείτης [προκείμενον](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.314*

το ο ^π και η α ω ω ρος η λι κι α των

ζοι ε ξη ραι νο ον το και πο ροι γα α λα α χτο ο ος

δει νο ον δι ο ο ο ευ σε βως πι ι στοι οι

του ουΧρι στου ουτηην γε ε ε εν νη η η σιν η

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.315*

Κ υ ρ ε εισ α χη ο α την α ο ην

σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ε ερ

γα σου και αι αι εξ ε ε στην

Ο ο τε ε ε Ι ω ση η ηφ Παρ θε νε ε λυ υ

πη ε ε ε τι τρω ω ω σκε ε ε το προς Βη

θλε ε ε εμ α α α παι αι αι αι ρω ων ε βο

ο α α ας προς αυ τον τι ο ρων με ε ε ε εγ

κυ υ υ ον στυ γνα α ζει εις και τα ρα α α α ατ

τε ε ε σαι α γνο ω ων ο ο ο λως το εν ε

μοι φρι ι ι ι κτον μυ στη η η ρι ι ι ον

λοι πον α α πο ο θου φο ο βον α α α πα α

μη η η μη η τρα νυν και σα αρ κα α προσ ε

ο ψει ω ως ηυ δο ο ο κη η η σε και

— ἡ ἀρχὴ τοῦ θεοῦ σου ἡ ἀρχὴ τοῦ θεοῦ σου

 α α ζου ου ου σι

ⲉⲓ ⲓ ⲱ ⲡⲛⲉ ⲉ ⲉⲩ ⲙⲁ ⲁ ⲁ ⲧⲓ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος λ π Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.273*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω νας

των αι ω ω νων α α α α μην

Τὸ παρὸν ιδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ ὁτίχον

δίχορον

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.317*

C η με ε ρ ο ν γ ε ν ν α α α τ α ι α ι α ι ε ε ε κ π α ρ θ ε

ε ε ν ο υ ο δ ρ α κ ι ι τ η η ν π α α σ α ν ε ε χ ω ν κ τ ι ι

ι ι ι σ ι ν

P α α κ ε ι κ α θ α α π ε ρ β ρ ο ο τ ο ς σ π α α ρ γ α α ν ο υ

ο υ ο υ τ α ι ο τ η ο υ σ ι ι α α α ν α α α

φ η ς

Θ ε ο ς ε ν φ α α α α τ η η α ν α κ λ ι ι ι ι

ν ε ε ε ε ε ε τ α ι ο σ τ ε ρ ε ω ω ω σ α ς τ ο υ ς

ο υ ρ α α ν ο υ ς π α α λ α ι κ α α τ α α α ρ χ α ς

Ε κ μ α ζ ω ω ν γ α λ α τ ρ ε ε ε ε φ ε ε ε τ α ι ο ε ν

τη ε ρη η η μω ω μα α αν να ο ο μ βρι ι σας τω

ω λα α α ω

Μ α γου ου ους προ ο ο ο σ κα α λει ει ει ται ο

νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εκ λη σι ι ι ι ι

ας

Δ ω ρα α του ου ου των αι αι αι αι αι ρει ο Υι ο ο

ο ο ος της Παρ θε ε ε ε νου

Π ρο σ κυ νου ου με ε εν σου την γε ε εν ναν Χρι

ι ι στε

Π ρο σ κυ νου ου με ε εν σου την γε εν να α αν

Χρι στε Δ

Π ροσ κυ νου ου με ε εν σου την γε ε ε ε εν ναν

Χρι ι στε ε

Δ ει ει ει ει ξον η η η μι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ιν και τα θει ει α α α σου

Θε ε ο φα α α νει ει ει ει ει α α

α α α Δ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[προκείμενον](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἄρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.260/2984*

Ε ξ ε πλητ τε το ο Η ρω ω ω ω ω δης Δ

ο ρων των μα α γων τη ην ευ σε ε βει α αν

και τω θυ μω νι κω με ε νο ος του ε ε ε

ε ε τους η χρι βο λο ο γει το ο δι α α

στη μα α μη τε ρες η τε ε κνου ουουν το ο και

η α ω ω ρος η λι κι ι α των βρε ε

φων πι κρωσ κα τε ε θε ρι ι ζε το ο μα ζοι

εξ η η ραι νο ον το ο και πο ροι οι γα λα α κτο ος συν ε

ε στε ε ε ελ λο ο ον το ο με ε γα α η ην

το δει νο ον δι ο ευ σε βω ως πι ι στοι οι συ

υν ελ θο ο ον τε ες προσ κυ νη σω ω μεν του Χρι

σου ου τη ην γε ε ε εν νη η η σιν η

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.261/2985*

Κ υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο ην

σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ε ερ

γα σου και αι αι εξ ε ε στην

Ο τε ε Ι ω ω σηφ Πα αρ θε ε ε ε ε νε

λυ υ υ υ υ υ πη ε τι τρω ω ω ω σκε ε

ε ε το προ ος Βη θλε ε ε εμ α παι αι αι

ρων ε βο ο α ασ προς α αυ το ο ο ον τι ο ρων

με ε ε ε εγ κυ υ υ ον στυ γνα α ζει εις

και τα ρα α α ατ τε ε ε εσαι α γνο

ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι οι οι φρικτον μυ στη η

η ρι ι ι ι ον λοι πον α α πο θου φο ο βον

α α α πα α α αν τα το πα ρα δο ο ξο ο ο

ον ε εν νο ο ω ων Θε ο ος κα α α τει σι ι γαρ

ε πι γης δι ι ι ε ε λε ε ον εν τη ε μη

η η μη η τρα α α νυν και σα αρ κα α προσ ε

λα α α βε ε ε ε το ο ον πε ερ τι ι κτο ο

με ε νο ον ο ψει ω ως ηυ δο ο ο κη η η η

σε και της χα ρας πλη η σθει ει ει ει ει εις προς

τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, εἰς κλιτὸν

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

σύντομον

ἄργον

σύντομον

δίχορον

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.262/2986*

Σ η με ρον γεν να ται ε ε εκ Πα αρ θε ε ε

νου ο δρα κι ι τη ην πα α σαν ε ε χων κτι ι ι ι

ι σιν

Ρ α α χει κα θα α περ βρο ο τος σπα α αρ γα α νου

ου ου ται ο τη ου σι ι α α α να α φη ης

Θ ε ο ο ος εν φα α α τνη α να κλι ι ι νε

ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω σας τους ου

ρα α α νους πα α λαι αι κα α τ α αρ χα α α α α

α ας

ε κ μα ζων γα λα τρε ε ε ε φε ε ε ε ται

ο εν τη ε ρη η η η μω μα αν να ομ βρι ι σας

τω ω λα α α ω

Μ α γου ου ους προ ο ο σκα α λει ει ει ται ο Νυμ

φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι ας

Δ ω ρα α α του ου ου τω ων αι αι αι ρει ο

Υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε νου

Π ροσ κυ νου με εν σου την γε ε εν να αν Χρι ι ι

στε

Π ροσ κυ νου ου με εν σου την γε ε ε εν ναν Χρι ι

στε

Π ροσ κυ νου με εν σου την γεν να α αν Χρι ι στε

δει ει ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ν και τα θει α α σου Θε ο φα

α α νει ει ει ει α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[προκείμενον](#)

Λουκάς Λουκά

ἄρχον

δίχορον

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.263/2987*

η η με ε ε ε ση η με ε ρον γεν να α

ται αι εκ Παρ θε ε ε ε ε ε νου ου ο δρα κι ι

τη ην πα α α α α σαν ε ε χω ων κτι ι ι

ι ι ι ι ι ι σι ι ι ιν

α α α α χει κα θα α α α περ βρο ο τος σπαρ γα

νου ου ου ου ται αι ο τη ου σι ι ι ι α α α

α α να α α α α α α α φη η η

ης

ε ος εν φα α α α α α τη α να κλι ι

ι νε ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω ω

ω ω ω ω ω σα ας τους ου ρα α α νου ους η

πα α α α λαι κα ατ α α αρχα α α ας

Ε κ μα ζω ω ω ω ν γα λα α τρε ε ε ε ε ε φε ε

ται ο εν τη ε ρη η η η η μω ω μα α α α

α αν να ομ βρι ι σα ας τω ω λα α ω ω

Μ α α γου ους προσ κα α λει ει ει ει ει ει ται

αι ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εκ κλη η σι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α ας

Δ ω ω ρα α του των αι αι αι αι αι αι αι

ρει ει ο Υι ο ο ος τη ης Πα αρ θε ε ε

Ε Ε Ε Ε Ε ΝΟΥ

Π ροσ κυ νου ου ου ου ου με εν σου την γε ε εν να

αν Χρι ι ι στε

Π ροσ κυ νου ου με ε ε εν σου ου την γε ε εν

ναν Χρι ι στε ε λε ε ε ε

Π ροσ κυ νου ου ου ου με ε ε εν σου τη ην γε

ε ε εν να α αν Χρι ι ι στε δει ει ει ει ξο ον η

μι ι ι ι ι ι ι ι ιν και τα θει ει α α α α

σου ου Θε ο ο φα α α νει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει α α α α α α α

